

ஆண்ட பரம்பரை

(இலண்டன் பயணக் கட்டுரை)

இரா. மகேஸ்வரன்

குமரன் புத்தக இல்லம்

Organized by Nooltham Foundation
nooltham.org/raavananam/

ஆண்ட பரம்பரை

ஆண்ட பரம்பரை

ஆர். மகேஸ்வரன்
பதில் நூலகர்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை

குமரன் புத்தக இல்லம்

கொழும்பு - சென்னை

2016

ஆண்ட பரம்பரை
எழுதியது ஆர். மகேஸ்வரன்

© 2016

குமரன் புத்தக இல்லத்தினால் வெளியிடப்பட்டது
இல. 39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு-6, தொ.பே. 0112 364550, மி. அஞ்சல்: kumbhik@gmail.com
3 மெய்கை விநாயகர் தெரு, குமரன் காலனி, வடபுழனி சென்னை - 600 026

குமரன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.
இல. 39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு-6

Aanda Paramparai
by R. Maheswaran

© 2016

Published by Kumaran Book House
No. 39, 36th Lane, Colombo -6, Tel. - 0112 364550, E.mail : kumbhik@gmail.com
3 Meigai vinayagar Street, Kumaran Colony, Vadapalani, Chennai - 600 026

Printed by Kumaran Press (Pvt) Ltd.
No. 39, 36th Lane, Colombo -6

வெளியீட்டு எண்: 674

ISBN 978-955-659-486-7

சமர்ப்பணம்

ஐயாவுக்கும் அம்மாவுக்கும்
(இராசையா - அன்னபூரணம்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முன்னுரை

தனிநாயகம் அடிகளார் நூற்றாண்டு விழா லண்டனில் தமிழாய்வு மாநாடாக நடைபெறவிருக்கிறது என்றும் அதில் ஆய்வுக் கட்டுரை சமர்ப்பிக்கும் பேராளராகத் தான் கலந்து கொள்ளப் போவதாகவும் நூலாசிரியர் என்னிடம் கூறியபோது, புதிய தலைமுறைக்கு அடிகளார் அதிக பரிச்சியமற்றவர் என்பதாலும், தமிழாய்வு என்ற பெருங்கதவைத் திறந்து வைத்த பெருமகனாருக்கு ராமரின் அணில் போல ஏதேனும் செய்தாக வேண்டும் என்பதாலும் இந்தப் பயணத்தின்போது நிறைய புகைப்படங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றும் எல்லா நிகழ்வுகளையும் குறிப்பெடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றும் அவரிடம் சொல்லியனுப்பினேன்.

தனிநாயகம் அடிகளார் எவ்வளவு பெரிய மனிதர், அறிஞர், பேராளுமை கொண்டவர் என்பதை இளைய தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு எடுத்துச் சொல்வதோடு, அவரை கௌரவிக்கும் வகையில் நடைபெறும் தமிழாய்வு மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளையும் தமிழ் சமூகத்துக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது பத்திரிகையாளரின் கடமை என்ற வகையில் நூலாசிரியரிடம் தொடர் கட்டுரை கேட்டிருந்தேன்.

ஆனால் அப்பயணத்தின்போது சற்றும் எதிர்பாரா விதமாக சில சம்பவங்கள் நிகழ்ந்து விட்டதால் லண்டன் சென்ற இலங்கை பேராளர்கள் பெரும் பிரச்சினைக்குள்ளானார்கள். விடுதலைப் புலிகளின் ஒரு மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளவே அங்கு சென்றிருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்கள் திரும்பி வந்ததும் விசாரணைக்குட்படுத்தப்படுவார்கள் என்றும் அன்றைய இராணுவப் பேச்சாளர் தான் நடத்திய ஊடகவியலாளர் சந்திப்பில் தெரிவித்திருந்தது, பெரும் பிரச்சினையை ஏற்படுத்தியிருந்தது. மறுநாள் சகல ஊடகங்களும், குறிப்பாக சிங்கள ஊடகங்கள், இச்செய்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க, கட்டுரையாளர் உட்பட லண்டன் சென்ற தமிழ்ப் பேராளர்கள் மட்டுமன்றி இங்கு வாழும் அவர்களது குடும்பத்தினரும் கடும் நெருக்கடிக்குள்ளானார்கள்.

நானும் அதிர்ச்சிக்குள்ளானேன். நூலாசிரியர் என் நண்பரும் கூட. அடிகளாரின் நினைவு நிகழ்வு என்ற பெயரில் நடக்கும் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையாளர்களின் மாநாட்டில் இவர் தெரியாத் தனமாக மாட்டிக் கொண்டாரோ என்ற எண்ணம் என்னில் எழுந்தது. அப்படியேதும் இருக்குமானால் கொழும்பில் தரையிறங்கியதுமே கைது செய்யப்பட்டு

விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படுவார்கள் என்பது ஒருபுறம் இருக்க, சிங்கள சமூகத்தினருக்கு மத்தியில் கௌரவமாக வாழ்ந்து வரும் அவர்களின் குடும்பங்கள் சந்திக்கவிருக்கும் நெருக்கடிகள் மிகக் கொடுமையானதாக இருக்கப் போகிறதே என்ற எண்ணம் பெரும் மனச்சுமையை ஏற்படுத்தியது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் மகேஸ்வரனின் துணைவியாருடன், ஆறுதல் கூறும் வகையில் தொடர்பு கொண்டு பேசினேன்.

வீட்டில் தனியாகத் தன் இரு மகன்மாருடன் இருந்த அவர் கொஞ்சமும் அச்சம் கொள்ளாதவராகவும் சரியாகச் சொன்னால் எனக்கு அவர் ஆறுதல் சொல்வது மாதிரியும் என்னுடன் உரையாடிய போது, அவருக்கு ஆறுதல் சொல்லப்போன நான் திக்குமுக்காடிப் போனேன். ரேடியோ, டி.வி. நியூஸ் கேட்ட அக்கம்பக்கத்து வீட்டார், கணவர் எங்கே லண்டனுக்கு போனாரா? என விசாரித்தார்கள். நான் அவர்களிடம், இன்னும் ஏழு நாளில் அவர் திரும்பி விடுவார். வந்ததும் அவரிடமே நடந்தது என்ன என்பதை விசாரித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறிவிட்டேன் என்று அலட்டிக் கொள்ளாமல் என்னிடம் சொன்னார். இராணுவ புலனாய்வாளர்கள் எப்படி ஒரு தமிழாய்வு மாநாட்டை புலிகள் மாநாடாக எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்பது இன்றுவரை புரியாத புதிர் தான். சிலசமயம், தனிநாயகம் என்பதை தனி நாடு என்று அர்த்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கலாம் என்பது என் யூகமாக இருந்தது.

லண்டனில் இருக்கும் போது நூலாசிரியரும் சகாக்களும் தொடர்ந்து பதற்றத்தில் தான் இருந்திருக்க வேண்டும். இதனால் அம் மாநாட்டில் தாம் எடுத்த புகைப்படங்களையும் அவர்கள் அழித்துவிட்டார்கள். இதனால் அங்கு எடுக்கப்பட்ட பல புகைப்படங்களை இந்நூலில் பயன்படுத்த முடியாமல் போய்விட்டது. நூலாசிரியர் இன்னொரு பதிப்பு கொண்டு வருவாரானால் மேலும் பல தகவல்களையும் புகைப்படங்களையும் சேர்த்து வெளியிடலாம் என்பது எனது ஆலோசனை.

தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டு தொடர்பாக இந்தியாவில் பல நூல்கள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இலங்கையில், அடிகளாரின் வாழ்க்கை ஆய்வு, பொதுப்பணி உரைகள் என்பனவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு முழுமையான நூல் வெளிவந்ததாக நான் அறியவில்லை. அவ்வாறான ஒரு நூலாக இது

இல்லை. ஆகவே இரண்டாம் பதிப்பில் இவற்றை இணைத்து, ஆய்வாளர்கள், சாதாரண வாசகன் மற்றும் உயர் கல்வி மாணவர்கள் ஆகியோருக்கு எக்காலத்திலும் பயன்படும் வகையில் இந்நூலை அவர் கொண்டு வர வேண்டும் என்பது என் விருப்பம். இதற்கான சகல தகுதிகளும் கொண்டவர் நூலாசிரியர் என்பது பலரும் அறிந்த விடயம்.

சுமார் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழகத்தில் சர்வதேச தமிழ் இணைய மாநாடு நடைபெற்றது. இணையத் தமிழ் எவ்வாறு எதிர்காலத்தில் அமைய வேண்டும். தமிழை இணைய மொழியாக்கு வதற்கான எவ்வாறான மென்பொருட்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பது போன்ற ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவும், உலகெங்கும் ஆர்வலர்களை உற்சாகப்படுத்தி புதிய ஆய்வுகளில் ஈடுபடுத்தவும் இம்மாநாடு உதவியது.

தமிழ்மொழி மீதான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தையும் வழியையும் முதலில் காட்டியவர் தனிநாயகம் அடிகளார்தான் என்பதை இளைய தலைமுறையினருக்கு உணர்த்த வேண்டிய கடமை எமக்கு உள்ளது. 1960களில் டில்லியில் நடைபெற்ற கீழைத்தேய மொழிகள் தொடர்பான ஒரு மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட தனிநாயகம் அடிகளார் தமிழ்மொழியை ஆய்வு செய்து அதன் கம்பீரத்தை வெளிப்படுத்தும் அதேசமயம் அதை நவீன உலகுக்கு ஏற்ற மொழியாக மாற்றியமைக்க வேண்டும் என எண்ணியதன் விளைவாகவே, முதல் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு கோலாலம்பூரில் நடைபெற்றது. இதன் இரண்டாவது மாநாடு, அறிஞர் அண்ணாவின் தலைமையிலான தி.மு.கவின் ஆட்சி தமிழகத்தில் நடைபெற்ற ஒரு பொற்காலத்தில், பிரமாண்ட ஏற்பாடுகளின் கீழ் 1967 ஆம் ஆண்டு சென்னையில் விமரிசையாக நடைபெற்றது. புதிய உத்வேகத்தை தமிழறிஞர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தியது. அதன் தொடர்ச்சியாக பல மாநாடுகள் நடைபெற்றன. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகள் தொடர்ச்சியாக நடைபெறவும் அடிகளாரின் சிந்தனையே வழிகோலியது என்பதை எவருமே மறுக்க மாட்டார்கள். சர்வதேச தமிழ் இணைய மாநாடும் சரி, 2010 செம்மொழி மாநாடும் சரி அவற்றுக்கெல்லாம் வழி அமைத்துக் கொடுத்தவர் தனிநாயகம் அடிகளேயாவார். இத்தகைய உந்து சக்தியான அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழா லண்டனில் நடைபெற்றது பொருத்தமானதே.

நூலாசிரியர் மகேஸ்வரன் வண்ண வானவில்லில் தொடராக எழுதிய அடிகளாரின் நூற்றாண்டு தமிழாராய்ச்சி மாநாடு கட்டுரைகள் இப்போது நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டு அழகிய வடிவில் வெளிவந்திருக்கிறது. தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டு மாநாடு தொடர்பாக இலங்கையில் வெளியான ஒரே நூல் இதுவென்பதால் நூலாசிரியர் மகேஸ்வரன் பெருமை கொள்ள முடியும். இந்நூலை, லண்டன் பயணக் கதையாகவும் ஆய்வு மாநாடு தகவல் திரட்டாகவும் வாசகர்கள் படிக்க முடியும். லண்டன் தமிழர்களின் வாழ்க்கை, அங்கு நிலை கொண்டுள்ள தமிழ் அரசியல், இலங்கை தொடர்பான ஒரு கட்டுரைத் தொடர் வானவில்லில் வெளியாகி இப்போது நூலாகுவாகி இருப்பதில் நான் மனநிறைவடைகிறேன்.

20-08-2016

அருள் சத்தியநாதன்
ஆசிரியர், வண்ணவானவில்

வாழ்த்துரை

ஒருவர் தான் பெற்ற அனுபவத்தை பிறர் அறியச்செய்வதற்குப் பல வழிகளுண்டு. அது நேரடியான விபரிப்பாகவும் இருக்கலாம் அல்லது புனைவாகவும் இருக்கலாம். இதில் நேரடியான விபரிப்பின் வகைப்பட்டதே பயண இலக்கியமாகும். நமது பயண இலக்கியத்தின் முன்னோடி முயற்சிகளாகத் தலயாத்திரைகளைக் குறிப்பிடலாம் போலத் தெரிகிறது. குறிப்பாக நமது தேவாரங்களும், பாசுரங்களும் பாடல் பெற்ற தலங்களுக்காக அமையப்பெறும் போது அங்கே மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற சித்திரிப்பினூடாக அவ்வப்பிராந்தியங்களின் நிலஇயல்புகள், இயற்கை மற்றும் தொன்மங்கள், பழமரபுக்கதைகள், கர்ணபரம்பரைக் கதைகள், வரலாறுகள் என்பனவும் பதியப்பட்டுள்ளன. ஆகவே ஒரு தலத்தின் மீதான தேவாரங்களையோ, பாசுரங்களையோ படிக்கும் போது அந்தத் தலத்தை நேரடியாகத் தரிசித்த அனுபவம் ஒன்று நமக்குக் கிடைக்கிறது. இதன் தொடர்வளர்ச்சியாகத் தலபுராணங்களைக் குறிப்பிடலாம். அவற்றினூடாகத்தான் பிராந்தியங்களின் உள்கட்டுமானங்கள் நுண்மையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டன. பிராந்தியங்களின் எழுச்சி பற்றி பிரபல வரலாற்றுசிரியர் ரோமிலா தாப்பர் குறிப்பிடுவதும் இதனடிப்படையில்தான். பெரிய புராணத்தை வாசிக்கும் ஒருவருக்குத் தமிழகப் பிராந்தியங்கள் பற்றிய நுண்ணறிவு திடமாக ஏற்படுமென நம்பலாம். ஏனெனில் அதன் விபரித்தன்மை அவ்வாறானது. அடியார்கள் குறிப்பாக ஞானசம்பந்தர் நிகழ்த்திய தலயாத்திரை வழியே தான் பெரிய புராணம் விரிகிறது என்பது நாமறிந்த செய்தி.

வரலாற்றுக் காலத்தில் பல தலயாத்திரைகள் நிகழ்ந்துள்ளன. எனினும் முக்கியமான தலயாத்திரை ஒன்றை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியம். தஞ்சாவூரை ஆண்ட சரபோஜி மன்னர் செய்த காசியாத்திரை தான் அது. தனது பரிவாரங்களுடன் காசியாத்திரை சென்ற அவர் பல தகவல்களை எழுதி வைத்தார் என்றும் அந்தத் தகவல்கள் இப்போ கிடைத்தால் அன்றைய அகண்ட இந்தியா பற்றிய அரிய தகவல்களை அறியலாம் என்றும் ஆய்வாளர் அங்கலாய்க்கின்றனர். உலக நாடுகளில் இருந்து வந்த, குறிப்பாக சீனா, கிரேக்க, போர்த்துக்கேய யாத்திரிகர்கள் எழுதிவைத்த குறிப்புக்களே இன்று கீழைதேய நாடுகளின் வரலாற்றை மெய்ப்பிக்கின்ற ஆவணங்களாகக் காணப்படுகின்றன. நமது காலத்திலும்

பல யாத்திரைக் குறிப்புக்கள் தமிழில் எழுந்தன. தொ.மு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான், பரணிதரன் ஆகியோர் இதனுள் முதன்மையானவர்கள். அவர்களின் வழியேதான் கங்கை முதல் குமரியும், புண்ணிய பாரதமும் விரிந்தன. சமகாலத்தில் தலயாத்திரைகள் பயணங்களாகவும் தலங்கள் நாடுகளாகவும் பெயர் மாற்றம் பெற்று அவை பயண இலக்கியங்களாக மாற்றம் பெற்றன. "ஆனந்தவிகடன்" சஞ்சிகைக்காக எழுத்தாளர் மணியன் உலகம் முழுவதும் பயணம் செய்து பயணக் கட்டுரைகள் எழுதியமை பற்றி நாமறிவோம். நம்மவர்களிலும் தனிநாயகம் அடிகள் (தமிழ்த்தாது), அருட்பிரகாசம் (ரஷ்யா), இந்திரக்குமார் (ரஷ்யா), கைலாசபதி, சர்வமங்களம் கைலாசபதி (மக்கள சீனம்), சந்திரபோஸ் (யப்பான்), டொமினிக் ஜீவா, அந்தனிஜீவா (இலண்டன் மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகள்) போன்றோர் பயணக்கட்டுரைகளையும் பயண நூல்களையும் எழுதியுள்ளனர். ஞானசேகர ஐயர் தலயாத்திரை, பயணக் கட்டுரை என்ற இரு தளத்தில் இயங்கியுள்ளார்.

பூகோளம் விரிந்த நிலையில் மூடுண்ட நிலையில் தகவல் அறியப்படாது தகவல் தொடர்பு சாதனங்களின் வரவு அதிகப்படா நிலையில் ஒருவர் சொல்ல ஒருவர் கேட்பதும், ஒருவர் எழுதியதை ஏனையோர் வாசித்து இரசிப்பதும் சாத்தியங்களாயின. ஆயின் உலகப்பந்து இன்று சுருங்கிவிட்டது. தகவல்கள் காலடியில் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. டிஸ்கவரி சனல்கள் உலகின் இண்டு, இடுக்குகள் யாவறுள்ளும் நுழைந்து தகவல் சேகரிகின்றன. முகநூல்கள் மணிக்கொரு செய்தியைப் பதிவேற்றமும் பரப்புகையும் செய்கின்றன. எனினும் பயண இலக்கிய அனுபவங்கள் வெளிவந்து கொண்டே இருக்கின்றன. சுவாரஸ்யம் குன்றாமல் அவை எழுதப்படுவதால் பல்லோராலும் வாசிக்கப்படுகின்றன. ஊர் உலகு கண்டறிதல் என்ற தளம் மாறிக் கருத்து நிலை சார்ந்த பயணங்கள் தொடர்பாக அவை எழுதப்படுவதால் அவை பெரிதும் வரவேற்புக்கு உள்ளாகின்றன.

நண்பர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பதில் நூலகர் இராசையா மகேஸ்வரன் தாம் தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டையொட்டி இலண்டனில் நடந்த மாநாட்டில் ஆய்வுக் கட்டுரை சமர்ப்பிக்கச் சென்ற போது அங்கு அவர் பெற்ற அனுபவங்களைத் தொகுத்து "ஆண்டபரம்பரை" என்ற மகுடமிட்டு இங்கு பதிவுசெய்துள்ளார். வெறுமனே காட்சி விஸ்தரிப்பு என்ற தளத்தைத் தாண்டி கருத்து விஸ்தரிப்பு என்ற தளத்தில் நின்று கொண்டு அதனை இவர் விவரித்துள்ளார். காட்சி விஸ்தரிப்பில் அவர் நின்றிருந்தால் பிறர் கூறியதைக்

கூறல் என்ற குற்றத்துக்கு உள்ளாக்கியிருப்பார். அதைத் தவிர்த்து தன் சுய அனுபவம், மாநாட்டு தகவல்கள், சந்தித்த மனிதர்கள், நிகழ்வுகள், சம்பவங்கள் என்பனவற்றைப் பலபட விபரிக்கின்றார். மேலாக இலங்கை வரலாற்றுடனும் அவரது அனுபவங்கள் தொடர்பு படுத்தப்படுகின்றன. எனவே காட்சிச் சித்திரிப்பு என்ற தளம் தகவல் பகிர்தல், நினைவூட்டுதல், பொருள்மீப்பார்த்தல் என்ற மாற்றுத்தளமாக இங்கேவிரிவு பெறுகிறது. இந்நூலின் தலைப்பே அவ்வாறானதொரு கருத்தியல் வடிவம் கொண்டுள்ளது. இந்த வகையில் மகேஸ்வரன் பாராட்டுக்குரியவர் ஆகின்றார்.

அவரது இந்த நூலின் உண்மைத் தன்மை எவ்வளவு சத்தியமானது என்பதையும் நானறிவேன். நானும் இந்த மாநாட்டில் அழைக்கப்பட்ட ஒருவன். இலண்டனுக்கு ஒருமுறையேனும் சென்றுவர வேண்டுமென்ற காலனித்துவ மரபுப் புத்தி பிடர்பிடித்துத் தள்ள, ஒற்றைக் காலில் நின்று பயணித்தவர்களுள் நானும் ஒருவன். விமானப் பறப்பின் போது என்னுடன் பேராசிரியர் சிவலிங்கராஜாவும் கலாநிதி சிவநிர்த்தானந்தாவும் உடனிருந்தனர். தேம்ஸ் நதியில் நிசப்த இரவில் படகுப்பயணம், ஒக்ஸ்போட் விஜயம், தானிய வயல்களிடையே அமைந்த குக் கிராமம் ஒன்றின் நடுவே அமைந்த பப் (pub) இல் கேளிக்கை, பங்கிங்ஹாம் அரண்மனை காவலாளர் கடமை மாறும் அழகு இவற்றை ரசிப்பது எனப் பலதிட்டங்கள் வகுத்திருந்தோம். ஆயின், அங்கு சென்றதன் பின் நமது நாட்டில் உருவான பொய்ப்பிரசாரம் ஒன்று ஊதிப் பெருப் பிக்கப்பட்ட போது கனவுகள் எல்லாம் பொய்யாய், பழங்கதையாய், பயனற்றுப் போயின. இறுகிய மனத்துடனும் முகத்துடனும் தான் அந்த நாட்களைக் கழிக்க முடிந்தது. காணுவோர் எல்லாம் துக்கம் விசாரித்தனர். இணையங்கள், சமூக வலைதளங்கள் வெடிகொழுத்திப் போட்டுப் பழிதீர்த்துக் கொண்டன. (உறவினரும் இதனுள் அடக்கம்.) எப்படா ஊருக்குப்போய் நம்மை பொய்ப்பிக்கப்போகிறோம் என்ற தவிப்புடன் நானும், சிவலிங்கராஜாவும் எனது மைத்துனர் வீட்டில் ஓடுங்கிச் சிறையிருந்த அந்த அவலத்தை என்றும் மறப்பதற்கில்லை. (நாட்டின் பிரதிநிதியாக கனடாவிற்குச் செல்லவிருந்த அனுமதியும் இதன் காரணமாக எனக்கு மறுக்கப்பட்டது.) ஆயின் மகேஸ்வரன் சற்றுத் தைரியமானவர். அவருக்கான பின்புலங்களும் தொடர்புகளும் அவரை அவ்வாறு துணிந்து செயற்படவைத்தது. எனவே அவர் எல்லாவற்றையும் தூக்கிப்போட்டுவிட்டுத் துணிவுடன் செயற்பட்டார். அந்தச் செயற் பாட்டின் விளைவே இந்த நூல். அவருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

திரு. மகேஸ்வரன் இன்னமும் தொடர்ந்து எழுத வேண்டும். அவர் ஒரு ஊடகவியலாளனாக இருப்பினும் அவர் பதவிவழி கல்விசார் ஊழியர். எனவே அதற்கான புலமைத்துவப் பின்னணியை அவர் அதனுடன் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு அவர் இணைத்து வளர்த்தெடுப்பாராயின் அவரது எழுத்துக்களும், பயணக்கட்டுரைகளும் இன்னும் பல தளங்களைத் தாண்டி நிலைபேறடையும் என்பது எனது எண்ணம், மகேஸ்வரன் அது செய்வார். அதற்கான முயற்சியும் நூலகம் என்ற கடலும் அவருடன் இருக்கின்றன. அது சாத்தியமாகும். மகேஸ்வரனுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன்
தலைவர்
தமிழ்த்துறை

அணிந்துரை

எப்போதாவது ஒருமுறை லண்டனுக்குச் சென்றுவரவேண்டும் என்ற விருப்பம் நீண்டகாலமாக மனத்தில் இருந்துவந்தது. ஆனால் அந்த விருப்பம் 2013 இலேயே நிறைவேறும் என்று நான் கனவிலும் நினைத்ததில்லை. எனினும், லண்டனில் நடைபெற்ற தனிநாயகம் அடிகளார் நூற்றாண்டு விழாத் தமிழாய்வு மாநாட்டில் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்தபோது நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். நானும், இந்நூலாசிரியர் இரா. மகேஸ்வரனும் கட்டுநாயக்காவில் இருந்து ஒன்றாக லண்டனுக்குப் பயணித்தோம். அங்கு எனது சகோதரி குடும்பத்துடன் ஒன்றாகத் தங்கிவிட்டு, பின்னர் ஒன்றாகவே விழா ஏற்பாட்டாளர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்த ஹோட்டல்களிலும் தங்கினோம் ஒன்றாகவே ஆய்வு மாநாட்டில் கலந்துகொண்டுவிட்டு இலங்கை திரும்பினோம்.

நாங்கள் லண்டன் சென்றபோது, இலங்கையில் ஓர் அரசியல் புகம்பமே வெடித்தது. இலங்கையின் புலனாய்வுத்துறை எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவும் அது ஒரு வாய்ப்பினை நல்கியது. அப்பாவிக்களான இலங்கை ஆய்வாளர்களைப் பயங்கர வாதிகளாகப் புனைந்துரை செய்து, நாட்டையே ஒரு கலக்குக் கலக்கியது. அந்த அளவுக்கு "விவேகம் வாய்ந்த" ஒரு துறையாக அது விளங்கியது.

சிற்பில குறைகள் இருந்த போதிலும் தனிநாயகம் அடிகளார் நூற்றாண்டு விழாத் தமிழாய்வு மாநாடு லண்டனில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. வரலாற்றில் பதிவுசெய்யக்கூடிய ஓர் ஆய்வு மாநாடாகவே அது நடைபெற்றது. பலரும் பாராட்டும்படியாக அதன் நிகழ்ச்சிநிரல் அமைந்தது. இயன்றளவு உலகத்தரத்தை அது பேணிக்கொண்டது.

இரா. மகேஸ்வரனின் இந்நூல், லண்டனில் நடைபெற்ற தமிழாய்வு மாநாடு தொடர்பான அனைத்து விபரங்களையும் சுவைபடத் தருகின்றது. தமது நூலுக்கு 'ஆண்ட பரம்பரை' என நூலாசிரியர் பெயரிட்டுள்ளார். அதற்கான காரணத்தையும் அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்; இலங்கைத் தமிழர்கள் ஆண்ட பரம்பரை. பிரித்தானியர் இலங்கையை ஆண்டவர்கள். இலங்கைத் தமிழர்கள் புலம்பெயர் நாடுகளிலும் ஆளத் தொடங்கியுள்ளனர். எனவே இந்நூலுக்கு 'ஆண்ட பரம்பரை' எனப்

பெயரிட்டுள்ளேன். இயல்பாகவே பயண இலக்கியங்கள் மீது ஈடுபாடு கொண்ட மகேஸ்வரன். தமது லண்டன் பயண அனுபவங்கள் தொடர்பான பதினேழு கட்டுரைகளைத் தொகுத்து, இந்நூல் மூலம் வழங்குகிறார்.

இந்நூலில் உள்ள கட்டுரைகள் வண்ண வானவில் சஞ்சிகையில் தொடராக வெளிவந்து, பல வாசகர்களையும் கவர்ந்தவை வண்ண வானவில்லில் இவை வெளிவந்தபோது நானும் வாசித்தேன். சுவாரசியமான முறையில் இக்கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. கட்டுரைகள் தனிநாயகம் அடிகளார் நூற்றாண்டுவிழாத் தமிழாய்வு மாநாடு தொடர்பான விபரங்களைத் தருவதோடு மட்டுமன்றி, அவை தொடர்பான பிற விடயங்களையும் வழங்குகின்றன.

லண்டன் தமிழாய்வு மாநாட்டைப் பற்றிச் சொல்லிவரும்போதே லண்டன் தொடர்பான பல்வேறு வரலாற்று அம்சங்களையும், வாழ்வியத் அம்சங்களையும் நூலாசிரியர் எழுதிச் செல்வது சுவாரசியமாகவும், பயனளிப்பதாகவும் இருக்கிறது. அதேபோல, இலங்கை தொடர்பான விடயங்களையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதும் சுவையையும், பயனையும் விளைவிக்கின்றது. ஒரு பயண இலக்கியம், பயணத்தைப் பற்றி மாத்திரம் எடுத்தச் சொல்லாமல், அதனோடு தொடர்பான பல்வேறு விடயங்களையும் தொட்டுச் செல்வது எவ்வளவு சுவாரசியமானது என்பதற்கு இந்நூல் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது. இந்நூலாசிரியர் தொழிலால் ஒரு பல்கலைக்கழக நூலகராகவும் விளங்குவதால், இது பெருமளவு சாத்தியமாகிறது எனலாம்.

ஒரு நூல் எவ்வளவுதான் சிறந்த விடயங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், அதற்கு மேலதிக உயர்வைக் கொடுப்பது, அதன் நடைக்கவர்ச்சியாகும். அதிலும் நூலாசிரியர் மகேஸ்வரன் கவனம் செலுத்தியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது ஆகும்.

மொத்தத்தில் இந்நூல் ஒருவகையில் தமிழ் ஆய்வு தொடர்பான ஓர் ஆவணமாகவும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. நூலாசிரியரும் இந்நூலை முதலில் கட்டுரை வடிவில் வண்ண வானவில் மூலம் வாசகர்களுக்கு வழங்கிய அதன் ஆசிரியர் அருள் சத்தியநாதனும் குமரன் புத்தக இல்லம் குமரனும் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள்.

பேராசிரியர் துரை. மனோகரன்
முன்னாள் தலைவர்
தமிழ்த்துறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

என்னுரை

தமிழ் இலக்கியத்தில் பயண இலக்கியம் தனியானதோர் இலக்கிய வடிவமாக உருவாகி, ஒரு புதிய பரப்பினைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் அல்லது யாதும் ஊரே! யாவரும் கேளிர்! என்ற கருத்துக்கேற்ப ஒருவர் பயணம் மூலம் அனுபவித்த இன்பத்தினை எழுத்துருவில் வழங்குவது பயண இலக்கியமாகும்.

புதிய அனுபவங்களையும் புதிய உணர்ச்சிகளையும் பிறரோடு பகிர்ந்து கொள்வதற்காகப் படைக்கப்படும் இப்பயணப் படைப் பிலக்கியம் தரமான புதிய வடிவம் பெற்றுள்ளது. பல்வேறு மக்களுடைய இயல்புகள், பழக்கவழக்கங்கள், சம்பிரதாயங்கள், கலாசாரங்கள், சமய நம்பிக்கைகள், கண்களால் கண்டவை, கேட்டவை எனச் சகல வற்றினையும் கொண்ட தரமான படைப்பிலக்கியமாக மிளிரச் செய்வதற்குத் தனித்திறமை அவசியம்.

பாடசாலை காலத்திலேயே மாணவர்களுக்குக் கல்விச்சுற்றுலா பற்றிய எண்ணக்கருவானது, பாடவிதானத்துடன் ஒன்றிணைத்து வழங்கப்படுகின்றது. மாணவர்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் வகுப்பாசிரியர்கள் மூலமாகவோ, பாடசாலைச் சுற்றுலாப் பயணப் பொறுப்பாசிரியர்கள் மூலமாகவோ சுற்றுலா பயணங்களுக்குக் கூட்டிச்செல்லப்படுகின்றனர். அதன் பின்னர், தாம் பார்த்து இரசித்தவற்றினைக் கட்டுரையாக அல்லது ஒப்படையாக எழுதும் வழமை பாடசாலை மட்டத்திலேயே ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது.

பழங்காலத்திலும் யாத்திரை செய்யும் வழமை இருந்து வந்துள்ளது. பண்டைக்காலத்து மக்கள் வியாபார நோக்குடன் திரைகடலோடித் திரவியம் தேட முற்பட்டுள்ளனர். தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆரம்பகால பயண நூல்கள் இதிகாசக்காலத்திலிருந்தும், காப்பியங்களிலிருந்தும் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. செங்கோன் தரைச்செலவு, அர்ஜுனன் தீர்த்த யாத்திரை பத்துப்பாட்டுள் ஆற்றுப்படை பயணங்கள், பெரிய புராணத்தில் நாயன்மார் பயணங்கள், அரிச்சந்திரபுராணத்தில் பயண காட்சிகள் என பயண இலக்கியங்கள் ஆரம்பமாகின்றன. இலங்கையர் கல்வி கற்பதற்காக இங்கிலாந்து, இந்தியா போன்ற நாடுகளுக்குச் செல்லும் வழக்கமும் அக்காலந்தொட்டே இருந்துள்ளது. அரசியல் காரணத்துக்காக, வெளிநாடுகளுடன் வர்த்தகர் ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொள்ள அரசியல்வாதிகள் வெளிநாடு சென்று வந்துள்ளனர்.

கலைவளர்ச்சி கருதி கலைஞர்களும் வெளிநாடு சென்று வந்துள்ளனர். இதைப்போலவே செல்வம் படைத்தவர்கள் பொழுதுபோக்காக வெளிநாட்டுப் பயணங்கள் சென்றனர். விளையாட்டுத்துறை சார்ந்தோர் விளையாடவும், கண்டங்களுக்கான சம்மேளனம், உலகச்சம்மேளனம் ஆகிய அமைப்புகளின் கூட்டங்களுக்காகவும் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வந்துள்ளனர். இவர்கள் தமது பயண அனுபவங்களை நூலாகப் படைத்துள்ளனர். மாநாடுகளுக்காகவும், சொற்பொழிவாற்றுவதற்காகவும், பேராளராகவும் சென்று வரும்போது உருவான படைப்புகளும் அதில் பயண அனுபவங்களை கூறி நிற்பின் அவையும் பயண இலக்கியங்களாகின்றன. தொழில் பயணங்கள் தொழிற்சார் உத்திகளை எடுத்துரைத்தும், படைப்புகளாகவும், அரசியல்துறைசார் பயணங்கள் அந்நாட்டு அரசியலுடன், நாட்டு நிர்வாகப்பதவிகளினைப் பிறநாட்டுப்பதவி நிலைகளை ஒப்பிட்டாய்வு செய்வனவாயும், கண்காட்சிப்படைப்புகள் கவர்ச்சிப்பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் கொண்ட இலக்கிய படைப்புகளாகவும் அமைந்துள்ளன. தலயாத்திரையின் மடங்கள், பக்தர்கள், மதத்தலைவர்களின் அனுபவங்கள், கட்டடக்கலை, தீர்த்தக்கேணி, சிற்பம், ஓவியம், தொடர்பான அநுபவங்கள் கொண்டனவாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல்களில் மனநிறைவு, பக்தி, மதத்தினை பரப்பதல், தலங்களை அறிமுகச்செய்தல் போன்ற காரணங்களுக்காகவும் இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

புதியதொன்றினைக் கண்டவுடன் ஏற்படும் வியப்புணர்ச்சி, மகிழ்ச்சி, பிறருக்கும் தெரியப்படுத்தல் வேண்டும் என்ற உந்துதல், ஆவல் என்பன செயல் வடிவம் பெற்றுப் பயண இலக்கியங்களாகப் படுகின்றன. இவை ஒரு வித வருணனையினைக் கொண்ட இலக்கியப் படைப்பாகவும் திகழ்கின்றன. ஒருவர் எந்த நோக்கத்தினை அடிப்படையாக வைத்துத் தமது அனுபவங்களை விபரிக்கின்றார் என்பது முக்கியமல்ல. படிப்போர் நெஞ்சில், அந்த நோக்கம் அல்லது விடயம் படியுமாறு எழுதுவதே பயணவிலக்கியமாகும். இவை அனுபவ நூல்களாக வாசகர் மனங்களில் ஓர் எழுச்சியுணர்வினை ஏற்படுத்தும் தன்மையினதாகவும், புதிய உத்திகளோடு அனுபவங்களினைத் தொகுத்து வழங்குவனவாகவும், விடயங்களை ஆவணப்படுத்துவதாகவும் காணப்படுகின்றன.

இன்று பயணம் செய்வது எளிதாகிவிட்டது. வசதிகளும் வாகனங்களும், பெருகிவிட்டன. இதன் மூலம் பிரயாண நேரம் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. தொழில் காரணமாகவும் வெளிநாடு சென்றோர் அங்கேயே குடியேறி, குடியறிமை பெற்று வாழ்வதோடு தமிழிலக்கியப் பரப்பிரணை

விரிவாக்கிப் புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் எனும் புதியதோர் இலக்கிய வடிவம் உருவாகக் காரண கர்த்தாக்கள் ஆகியுள்ளனர்.

இப்பயண இலக்கியங்களின் போக்கினை பார்போமாயின், ஆரம்பக்காலப் பயண இலக்கியங்கள் திருத்தல யாத்திரையை கூறும் சமயப் பெரியார்களின் அடிச்சுவடு பற்றியனவாகவும் அதன்பின் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் பற்றியதாகவுமே அமைந்துள்ளன. இதில் தனிநாயகம் அடிகளாரின் தமிழ்த்தூது குறிப்பிடத்தக்க ஆரம்ப நூலாகும். ஈழத்தமிழர்களே தமிழ்ப்பயண இலக்கியத்தின் முன்னாடிகளாக காணப்படுகின்றனர். இதன் முன்னோடிகளில் தனிநாயகம் அடிகளாரும் ஒருவர்.

யாத்திரை, செலவு போன்ற பதங்களும் பயண இலக்கியங்களில் பாவிக்கப்படுகின்றன. இந்த பதங்களிலேயே பல கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன. இந்திய தமிழ் நாட்டில் 1960களுக்குப் பின்னரே பயண இலக்கியங்கள் பல நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஏ.கே. செட்டியார் சோமலே, நெ.து.சுந்தரவடிவேலு, சோமு ஆகியோரே முதலில் பயண இலக்கியங்களை எழுதினர். இலங்கையில் 1952 இல் தனிநாயகம் அடிகளார் தனது முதல் நூலான தமிழ்தூது என்ற நூலில் முதல் அத்தியாயத்தினை பயண இலக்கியமாக வெளியிட்டுள்ளார். இதே காலத்திலேயே சி.எம்.இராமச்சந்திரன் (1948) கடலின் கண் முத்து, மு.வரதராசன் (1950) யான் கண்ட இலங்கை ஆகிய நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

1947இல் சோ.சிவபாதசந்தரம் மாணிக்கவாசகர் அடிச்சுவட்டில் என்ற நூலை வெளியிட்ட போதும் தனிநாயகம் அடிகளாரது பயண இலக்கிய நூலே பயண இலக்கியத்திற்குரிய கலை இலக்கிய அம்சங்களுடன் வெளியாகியுள்ளது. அதன் பின் 1966 இல் அவரது ஒன்றே உலகம் என்ற பயண நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்த நூலே பயண இலக்கியம் என்பதற்கு சிறந்த விளக்கத்தினை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இதில் சுற்றுச் செலவுக் கலை என்ற தலைப்பில் இவ் விளக்கத்தினை வழங்கியுள்ளார். எனவே தமிழ் பயண இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவராக தனிநாயகம் அடிகளாரை அடையாளப்படுத்தலாம்.

தனிநாயகம் அடிகளார் தமிழ்தூது என்ற நூலில் பர்மா, அமெரிக்கத்தீவான திரிநாடு, ஜமேக்கா, அட்லாண்டிக் தீவுகள், மார்த்தினிக் ஆகிய இடங்களில் தமிழர் சிறப்போடு வாழ்வதையும், ஐப்பானிலும், ஹவாய்தீவிலும் தமிழ் வானொலிகள் காணப்பட்டதையும், மணிலாவிலும், அமெரிக்க லொஸ் ஏஞ்சலிலும், சென் பிரான்சிஸ் கோவிலும் இந்திய தமிழ் உணவு சாலைகள் உள்ளதையும் நியூயோர்க்கில் தெருவில் வாராண்டி என்ற தமிழ் இசைத்தட்டை கேட்டதையும்

குறிப்பிட்டுள்ளார். உரோம் மாநகரில் வாழ்ந்த தமிழர் வீரமாமுனிவர் கழகம் என ஒரு மடத்தை நிறுவி தமிழைப் பயின்று வந்ததையும், தென் அமெரிக்க, வட ஆபிரிக்கா, எகிப்து, பலஸ்தீன், சிரியா போன்ற இடங்களில் பண்டை நாகரிக நிலைக்களங்களையும் பார்த்தது பற்றி எழுதியுள்ளார்.

தனிநாயகம் அடிகளார் அவரது ஒன்றே உலகம் என்ற இரண்டாவது பயண இலக்கிய நூலில் சுற்றுச் செலவுக்கலை, தாய்லாந்து, கம்போடியா, வியட்நாம், பர்மா, இந்தோனேசியா. ஜப்பான், ஐக்கிய அமேரிக்கா, தென் அமேரிக்கா, சோவியத் ஒன்றியம், இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஜெர்மன், ஆஸ்திரியா, இத்தாலி, வத்திக்கான், கிரேக்கநாடு, போர்த்துக்கல், ஐரோப்பாவின் சிலநாடுகள் (டென்மார்க், பின்லாந்து, அயர்லாந்து, சுவீட்சர்லாந்து, பெல்ஜியம்), ஆபிரிக்கா, கிழக்கு ஆபிரிக்கா (எதியோப்பியா, நைரோபி, மொரிசியஸ் தீவு), நடுகிழக்கு நாடுகள் (துருக்கி, லெபனான், ஈராக், ஈரான்) என தனித்தனியான தலைப்புகளில் இவரது பயண அனுபவத்தினை பயண இலக்கியமாக படைத்துள்ளார். இதில் இம்மக்களின் பண்பாடு, வாழ்க்கைமுறை, வழிப்பாட்டுமுறை, வணக்கஸ்தலங்கள், கல்விக்கூடங்கள், பழக்க வழக்கங்கள். பொருளா தாரம். புவியியல் தன்மை என சகலத்தையும் கண்முன் காட்ட முயற்சித் துள்ளார். இவை பயண இலக்கியத்திற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இதனைப் பின்பற்றியே பலர் பயண இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர்.

இதன் பின் தோன்றிய பயண இலக்கிய நூல்கள் மாக்ஸிசு, சமதர்மக் கொள்கைகளை விளக்கும் நூல்களாகவே காணப்படுகின்றன. நான் கண்ட நவசீனா, புதுயுகம் கண்டேன், சிரித்தன செம்மலர்கள், சமதர்ம பூங்காவில் போன்றன இந்த வகையை சார்ந்தவைகளாகும்.

இதன்பின் வேகமாக வளர்ந்த இஸ்லாமிய மதத்தைச்சார்ந்த மக்கா பயண நூல்கள், மிஸ்ரின் வசியம் (எகிப்து) போன்றவற்றுடன் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டு பயண இலக்கிய நூல்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. தமிழ் யாத்திரை, தாய்லாந்து தலைநகரிலே, நெஞ்சத்தாமரையில் இன்ப நினைவுகள், நெஞ்சம் நிறைந்த சுற்றுலா ஆகியன இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்களது படைப்புகளாகும். இது இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியினையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இதன் பின் தொழில் ரீதியான பயண நூல்கள் தோன்றின. ஒளி சிறந்த நாட்டினிலே, இந்தோனேசிய இரண்டு வருட அனுபவங்கள், மொஸ்கோ பயணம், காட்டு வெளியிடை, சாம்பல் மேட்டில் பத்து சாதனை அலைகள் என்பன இந்த வகையைச் சார்ந்ததாகும். இதன் அடுத்த கட்டமாகவே இலண்டன் முதல் கனடா வரை, மாத்தளை

முதல் மலேசியா வரை, முப்பெரும் தலை நகரில் 30 நாட்கள், சிட்னி முதல் நோர்வே வரை, நெஞ்சில் பதிந்த ஐரோப்பிய பயணம், அவுஸ்திரேலிய பயணக்கதை போன்ற எழுத்தாளர்களின், இலக்கிய வாதிகளின் பயணம் தொடர்பானவை நூல்களாக தோன்றியுள்ளன. இவற்றில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களது வாழ்க்கைநிலை, இலக்கிய அமைப்புகள், இலக்கிய செயற்பாடுகள் பற்றி கூறப்படுகின்றன.

இன்று புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களது பயணவிலக்கியங்கள் வேறொரு பரிமாணத்தினைத் தமிழிலக்கியத்திற்கு வழங்கக்கூடியவை. புலம்பெயர்ந்த பயணங்கள் அல்லது அகதிவாழ்க்கை பயணங்கள் எனவும், அதேநேரம் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் எனத் தனியாகவும் ஆராயத்தக்கவை. அண்மைக்காலமாக தாயக தரிசனம், இன்றைய யாழ்ப்பாண நிலைமைகள், அவுஸ்திரேலிய ஈழத்தமிழரின் இந்திய பயணம் போன்ற பயண இலக்கிய நூல்கள் போர்க்கால அனுபவங்களை குறிப்பிடும், அகதி வாழ்க்கையின் போது கண்ட அனுபவங்களை குறிப்பிடும் நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. எனவே காலத்திற்குக் காலம் ஏற்பட்ட மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப இந்தப் பயண இலக்கிய நூல்களின் பொருளடக்கம் காணப்படுகின்றது. இது ஒரு புதிய பரிமாணத்தை நோக்கி நகர்கிறது எனலாம்.

பயணத்தின் நோக்கம், பிறரோடு பகிர்ந்து கொள்ளும் தன்மை, மொழிப் பிரயோகம், எழுத்து வடிவம், நடைவளம், வர்ணனை, சமயநம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றினைப் பொறுத்தும் மேற்குறிப்பிட்ட வகைப்படுத்தலுக்கு அப்பாற்பட்டு வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக அரசியல் பயணத்தில் இலக்கியத்துறை சார்ந்த நிகழ்வும் கலந்திருக்கலாம். அப்படியாயின் ஈழத்தமிழ்ப் பயண இலக்கியங்கள் ஒரு புதிய பரிமாணம் பெற்ற, ஒரு புதியப்பரப்பினைக் கொண்ட இலக்கியங்களாகவே எதிர் காலத்தில் அடையாளப்படுத்தப்படலாம். அவ்வாறான நூல்களில் ஒன்றாக மகாநாட்டு பயணத்தினை முன்னிறுத்தி இந்த தமிழியல் ஆய்வு மாநாட்டு பயண இலக்கியத்தினை அங்கு வாழும் எமது புலம்பெயர் தமிழர்களது பழக்கவழக்கங்கள், உணவுமுறை, கலாசாரம், வணக்கத்தலங்கள் ஆகியனவற்றை முதன்மைப்படுத்தி இப்பயணக் கட்டுரையினை எழுதியுள்ளேன். இலங்கைத் தமிழர்கள் ஆண்டபரம்பரை. பிரித்தானியர் இலங்கையை ஆண்டவர்கள். இலங்கைத் தமிழர்கள் புலம்பெயர் நாடுகளிலும் ஆளத் தொடங்கியுள்ளனர். எனவே இந்நூலுக்கு 'ஆண்ட பரம்பரை' எனப் பெயரிட்டுள்ளேன்.

பயண இலக்கிய நூல் வரிசையில் இதைச் சேர்த்து வைப்பதோடு, எனது படைப்பு முயற்சியின் முதற்படியாகவும் இதனை நோக்கலாம்.

இதற்கு வித்திட்ட லேக்ஹவுஸ் வண்ணவானவில் பத்திரிகைக்கும் அதன் பிரதம ஆசிரியர் அருள் சத்தியநாதனுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நான் இலங்கை ஹொக்கி சம்மேளத்தின் மூலம் வெளிநாடு சென்ற போதெல்லாம் அதுபற்றி பயணக்கட்டுரை எழுதுமாறு அருள்சத்தியநாதன் என்னைக் கேட்டார். மலேசியா, இந்தியா, சிங்கப்பூர் சென்ற ஆய்வு மாநாடுகள் பற்றி எழுதுமாறு பல முறை கேட்டுள்ளார். ஆனால் லண்டன் சென்று வந்ததும் நீங்கள் கட்டாயமாக எழுத வேண்டும் என என்னைத் தூண்டி இந்தப் பயணக்கட்டுரையைத் தொடராக 18 மாதமாக எழுத வைத்தார். பல இடங்களில் திருத்தங்களை செய்தார். வாசகர் கடிதங்களையும் பத்திரிகையில் வெளியிட்டார். வாசகர்களின் கடிதங்கள் என்னைத் தொடர்ந்தும் எழுதுவதற்கு தூண்டின. அதன் பிரதிபலிப்பே அந்த கட்டுரை தற்போது நூலாகியுள்ளது. தொடர் கட்டுரைக்கு மாதாந்தம் அவர் இட்ட தலைப்புகளே இந்நூலின் கட்டுரைகளிலும் மாற்றமின்றி வெளிவந்துள்ளது. இந்த நூலை வடிவமைத்த எஸ். கிருஷ்ணகாந்தன் மற்றும் ஏனைய உதவிகள் செய்த சந்திரசேகரன், ஸ்ரீதரன், ரொட்னி பெர்ணான்டோ, ரிபாசஹீட் ஆகியோருக்கும் குமரன் அச்சகத்திற்கும், நூலை வெளியிட்ட ஈஸ்வரன் புத்தகாலயத்திற்கும், நூலை வெளியிட அனுமதித்த லேக்ஹவுஸ் நிர்வாகம், வண்ணவானவில் ஆசிரிய பீடம் அனைவருக்கும் நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அத்துடன் எனது கட்டுரையை வாசித்து மகிழ்ந்த என் அம்மாவுக்கும், இதை தவிர்க்கலாம், இதை சேர்க்கலாம் என ஆலோசனை கூறிய எனது மனைவி கோமதிக்கும், எனது கட்டுரைகளைப் பத்திரிகையில் வாசித்து மகிழ்ந்த என் இரு புதல்வர்களான மிதுலன், மதுஷன் ஆகியோருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகள். வாசகர்களின் ஆர்வம் மேலும் பயண இலக்கியங்களைப் படைக்க என்னை தூண்டுமாயின் இன்னும் பல பயணநூல்கள் வெளிவரும். இதோ வாசகர்களுக்கு.

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே”

ஆர். மகேஸ்வரன்

29.08.2015

பதில் நூலகர்

தொ.பே: 0094777663709

பேராதனை பல்கலைக்கழகம்,

பேராதனை, இலங்கை

இல்லம் : 268 B ஜயசிநி உயன பள்ளேகல,

குண்டசாலை

maheswaranrasaiah@gmail.com

பொருளடக்கம்

முன்னுரை	vii
வாழ்த்துரை	xi
அணிந்துரை	xv
என்னுரை	xvii
1. லண்டன் மாநகரில் தெருவெங்கும் தமிழோசை	1
2. என்னை உலுக்கிப்போட்ட அந்தத் தகவல்	6
3. ஊடகங்கள்: அப்பாவினை சிலுவையில் அறைய வேண்டாம்!	11
4. என்னைக் கவர்ந்த லண்டன் “பார்க்” கலாசாரம்	16
5. தமிழரிடம் கற்றுக் கைதேர்ந்த ஜமேய்க்கா தங்கக் கொள்ளையர்கள்	20
6. மாநாட்டுக்கு வராமல் எங்கே போனார்கள் தமிழ் இளைஞர்கள்?	25
7. லண்டன் வீதிகள் தமிழர் வசமானது எப்படி?	30
8. இலங்கைத் தமிழன் உலகெங்கும் தமிழ் பரப்புவான் என்று பாரதியும் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்!	35
9. சிலை, பூங்கா கலாசாரத்தை முன்நிறுத்தும் லண்டன் நகர்	40
10. பிரமிப்பில் ஆழ்த்திய பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகமும் நூலகமும்	46

11. கண்டி மணிக்கூட்டு கோபுரத்தை
அமைத்த இஸ்மாயில் சகோதரர்கள் 51
12. எதிரிகளிடமிருந்து இங்கிலாந்தை
காத்துவரும் ஆழி அரண் 56
13. கிறீன்விச் கோட்டில் உலகளந்த பெருமாள்கள் 61
14. கண்டி மன்னன் ராஜசிங்கனை சென்னைக்கு
ஏற்றிச் சென்ற கொன்வோலிஸ் கப்பல் 66
15. தனிநாயகம் நூற்றாண்டு விழாவில்
அடிகளாரின் ஒரு புகைப்படம் கூட இடம்பெறாதது ஏன்? 71
16. ஜெயலலிதா பிறந்தநாள் பண்பாட்டு கருத்தரங்கில்
வெளியிடப்பட்ட லண்டன் மாநாட்டு ஆய்வுத் தொகுப்பு 77
17. தனிநாயகம் அடிகளாரின் கனவை
நனவாக்கிய லண்டன் மாநாடு 81

லண்டன் மாநகரில் தெருவெங்கும் தமிழோசை

இலங்கையை ஆட்சி செய்த வெளிநாட்டவர்களில் முக்கிய மானவர்கள் இறுதியாக ஆட்சிசெய்ய வந்த ஆங்கிலேயர் என அழைக்கப்படும் பிரித்தானியர்களே. இவர்கள் அடிப்படையில் பழைமையை பேணுபவர்கள். நேரம் தவறாதவர்கள். திட்டமிட்டு பணியாற்றும் பண்பு கொண்டவர்கள். மேலும் பிரித்தானியா ஒரு மக்களாட்சி நாடு. இவர்களது யாப்பு எழுதப்படாத யாப்பு. சூரியன் மறையாத பேரரசைக் கட்டியாண்டவர்கள். மரபு பேணும் நாடு என்றெல்லாம் சிறுவயது முதல் கற்றும் கேள்வியுற்றும் வந்துள்ளோம்.

இலங்கையில் தேயிலை, றப்பர், கோப்பித் தோட்டங்களை அறிமுகப் படுத்தியவர்களாகவும் வெள்ளைக்கார துரைகளாகவும் எமது நாட்டில் வாழ்ந்தவர்கள். இந்நாட்டின் தலைநகரமான லண்டன் ஒரு காலத்தில் உலகத் தலை நகரமாக விளங்கியது. லண்டனுக்குப் போவது ஒரு பெருமைக்குரிய விஷயம். லண்டன் என்றதும் தேம்ஸ் நதி. அதன் மீது

அமைந்துள்ள பாலம், பிக்பேங் கோபுரம்... இவை தான் ஞாபகத்துக்கு வரும்.

அந்த தேம்ஸ் நதி பாலத்தின் மீது நடந்து செல்லும் போது மனதுக்குள் பல்வேறு கற்பனைகள்.. ஊர் நடுவே ஊரணி போல லண்டன் மாநகரில் தேம்ஸ் நதி. இத்தனையும் நாம் கண்டுகளிப்பதற்கு காரணமானது தமிழ் மொழியும் அங்கு வாழும் புலம்பெயர் தமிழருமே.

இன்று உலகில் எட்டு திக்குகளிலும் நம் தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழ்கின்றனர். ஆரம்பத்தில் உயர் கல்வி, உயர் தொழில்களுக்காக புலம் பெயர்ந்தனர். 1983 இன் பின், வாழ்விடம் தேடியும் உயிருக்குப் பயந்தும், பொருளாதார காரணங்களுக்காகவும் நம்மவர்கள் உற்றார் உறவினர், பெற்ற தாய், தகப்பன், வாழ்ந்த வீடு, காணி சகலதும் துறந்து அகதிகளாகப் படையெடுத்தனர்.

இவர்கள் தாம் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தமிழையும், சைவத்தையும் வளர்ப்பவர்களாக காணப்படுகின்றனர். தாயகம், தாயக மண், எமது தேசம் எங்கள் ஊர், எங்கள் நாடு, எங்கள் இனம் என்ற ஏக்கம் இன்னும் மனதில் உள்ளவர்களாகவும் புலம்பெயர் நாட்டுப் பிரஜைகளாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இது தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டு. பல இடங்களிலும் தமிழ்த் தூதர் தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழா நடைபெற்று வருகிறது. திடீரென லண்டனில் உலகத் தமிழியல் ஆய்வு நடுவம், தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டினை முன்னிட்டு ஆய்வு மாநாடு நடத்துவதாக அறிவித்திருந்தது. இதற்காக 15 தலைப்புகள் வழங்கப்பட்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் கோரப்பட்டன. இலங்கையிலிருந்து மட்டுமன்றி உலகில் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் ஆய்வாளர்கள் லண்டன் சென்றனர்.

ஆய்வு கட்டுரைகள் கோரப்பட்ட கடிதத்தில் பேராசிரியர் எ. சண்முகதாஸின் பெயர் ஆய்வு மாநாட்டின் ஆய்வுக்குழுத் தலைவராகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களுக்கு மின் அஞ்சல் மூலம் தெரிவு பற்றி அறிவிக்கப்பட்டது.

ஆய்வுத் தெரிவுக்குழுவில் பேராசிரியர் பீட்டர் சோக் (Peter Schalk) (சுவீடன்), பேராசிரியர். வி. அரசு (இந்தியா), கலாநிதி மனோன்மணி, சண்முகதாஸ் (இலங்கை), பேராசிரியர் ஏ.ஜே.வி. சந்திரகாந்தன் (கனடா), பேராசிரியர். எ. அறிவுடை நம்பி (இந்தியா), பேராசிரியர் குமரன்

சுப்பிரமணியன் (மலேசியா), எஸ். சச்சிதானந்தம் (பிரான்ஸ்), பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் (கனடா), பேராசிரியர் ஆர். சேரன் (கனடா), திருமதி டி. குணபால சிங்கம் (லண்டன்) ஆகியோர் இடம் பெற்றிருந்தனர். தெரிவு அறிவிக்கப்பட்டது. இதன்பின் கொழும்பிலுள்ள பிரித்தானிய விசா முகவரிடம் விசாவிற்கு விண்ணப்பித்தோம். இந்த விசா பெற வழங்கப்பட்ட கடிதத்தில் உலகத் தமிழியல் ஆய்வு நடுவத்தின் நிறுவநர் லண்டன் செல்வவிநாயகர் கோயில் ஸ்தாபகரான செல்வா செல்லத்துரை, காப்பாளராக கலாநிதி ஓளவை நடராஜன், தலைவராக பேராசிரியர் எ.சண்முகதாஸ், உபதலைவர்களாக கலாநிதி ஆர். சந்திரசேகரன், மு.நித்தியானந்தன், செயலாளராக கலாநிதி பால சுகுமார், உப செயலாளர் சட்டத்தரணி சிறிஸ்கந்தராஜா, உதவி இணைப்பாளராக கே. சஞ்சேய் ஆகியோர் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தனர்.

லண்டன் விசாவுக்கு விண்ணப்பித்த போது எவ்வளவு நிதி உள்ளது? தங்குமிட வசதி, பராமரிப்பது யார்? இந்த பயணத்திற்கு எவ்வளவு செலவாகும், எவ்வளவு கொண்டு செல்லவுள்ளீர்கள், குடும்பநிலை, தொழில் என ஏகப்பட்ட விபரங்கள் கோரப்பட்டன.

விசா கிடைக்காது என்றே பலரும் நம்பினர். விசாவுக்கு விண்ணப்பித்த 14 வேலை நாட்களின் பின்னரே விசா கிடைக்கும். எமக்குள்ளது 11 நாட்கள். எனவே விண்ணப்பித்துப் பார்ப்போம் என்ற மன நிலையிலேயே விண்ணப்பித்தோம். ஏனெனில் விசா வழங்கப் படாவிட்டால் விசா கட்டணமான 18 ஆயிரம் ரூபா திரும்பி வழங்கப்பட மாட்டாது. எனினும் தமிழ் தந்த தைரியத்தில் விண்ணப்பித்தோம்.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து தெரிவான எனக்கும், பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன், ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர் துரை மனோகரன், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர் சிவலிங்கராஜா, பேராசிரியர் விசாகரூபன் மற்றும் எஸ். ஞான சேகரன் தம்பதியினர் ஆகியோருக்கு விசா அனுமதி வழங்கப்பட்டது. பயண மாவதற்கு மூன்று நாள் இடைவெளி என்பதால் பெருந் தொகை பணத்தினை விமான டிக்கட்டுக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டியாயிற்று. விண்ணப்பித்ததிலிருந்து விமானங்கள் ஏறும்வரை மனவுளைச்சலில்தான் இருந்தோம். விமானத்தில் ஏறி சீட்பெல்டை போட்டுக்கொண்டதும் தான் அப்பாடா என்றிருந்தது. கட்டுநாயக்க விமானநிலையத்திலிருந்து லண்டன் ஈத்ரு விமான நிலையத்திற்கு நேரடி பயண நேரம் 12 மணி நேரமாகும்.

நானும் பேராசிரியர் துரை. மனோகரனும் கட்டுநாயக்கவிலிருந்து ஈத்ரு விமானநிலையத்திற்கு ஒன்றாகச் சென்றோம். விமான பணியாளர்கள் வெளிநாட்டவர்களைக் கவனித்த அளவுக்கு இலங்கை பயணிகளை உபசரிக்கவில்லை என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இத்தனைக்கும் நாம் பயணித்தது ஏயார் லங்கா விமானத்தில். இலங்கையருக்கு இலங்கை விமானத்தில் இரண்டாம் நிலை கவனிப்புதான்.

உலகம் போற்றும் தலைவர்கள் கல்வி பயின்ற இடம் லண்டன். உலகப் புகழ்பெற்ற பல்கலைக்கழகங்களான ஒக்ஸ்போட், கேம்பிறிஜ் உயர்கல்வி நிலையங்களை கொண்ட பெருமை மிக்க நாடு. ஒரு குட்டி நாடு எப்படி சூரியன் அஸ்தமிக்காக பெரும் சாம்ராஜ்யமாக விளங்க முடிந்தது என்பது மண்டையை குழப்பும் ஒரு சாகசம்தான். ஆங்கிலேயரின் அறிவு, ஆற்றல், தோற்றம், பொலிவு, யுத்த தந்திரம், அரசியல் அறிவு, இராஜதந்திரம் என்பன இந்த அற்புதத்தை சாதித்திருக்க வேண்டும்.

ஹொக்கி விளையாட்டுக்காக இந்தியா, ஜேர்மன், பிரான்ஸ், பெல்ஜியம், தாய்லாந்து, மலேசியா, சிங்கப்பூர், ஹொங்கொங் ஆகிய நாடுகளுக்கு சென்ற அனுபவம் இருந்த போதும் லண்டன் என்றவுடன் ஒரு பூரிப்பு என்னில் எழுந்தது உண்மையே. ஆனால் பயண முடிவில் யாழ்ப்பாணம் அல்லது திருகோணமலை சென்றது போலதான் நான் உணர்ந்தேன். திருகோணமலையில் தமிழர், சிங்களவர், பறங்கியர், மலாயர், வாழ்வது போலதான் இங்கு பல இனத்துடன் தமிழரும் வாழ்கின்றனர்.

டொமினிக் ஜீவாவின் பயண இலக்கிய நூலில் 'ஆரடா சொன்னது தமிழ் இனி மெல்லச் சாகுமென்று?' நிமிர்ந்து நிமிர்ந்து நட. நிமிர்ந்து பார் உலகம் பூராவும் ஐந்து கண்டங்களிலும் நம்மவர் என்று சொன்னது ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

அங்கு கடைகளிலும் பெற்றோல் நிரப்பும் நிலையங்களிலும் தினக்குரல், தினகரன், வீரகேசரி ஞாயிறு இதழ்கள் விற்பனையாகின்றன. எல்லோருடைய வீடுகளிலும் தமிழ் ஒளிபரப்புகள் தான். இலங்கையில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் உடனுக்குடன் அங்கு தெரியவந்து விடுகிறது. நாடகங்கள், நாட்டியங்கள், தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் அங்கு ஒளிபரப்பப்படுகின்றன.

தமிழ் சூழல் இங்கே தாராளமாக நிலவுகிறது. எவர் சில்வர் கோப்பைச் சாப்பாடு, காலையில் கோயிலில் உப்புமா, அப்பளப்

பொரியல், வாழைக்காய் பொரியல், சாம்பாருடன் சைவ உணவு, தோசை, இட்லி என இரவு சாப்பாடு, போகுமிடமெல்லாம் கோயில்கள், பரத நாட்டிய வகுப்புகள், சங்கீத வகுப்புகள், கடைகளுக்குச் சென்றாலும் நம்மவர் கடைகள், நம்மவர்களின் சூப்பர் மார்க் கெட்டுகள், நம்மவர்களின் பெற்றோல் ஷெட்டுகள்... நம்மவர்களின் சூப்பர் மார்க்கெட்டுகளில் விதவிதமான மதுப்போத்தல்கள், இலங்கை பனங்கள்ளு, அதிவிசேட சாராயம் சகலதும் விற்கப் படுகின்றன. பனங்கூழ் இங்கே சுவைப்பதைவிட அங்கே அதிகம் சுவைக்கிறது. இவ்வாறான சூழலில் நாம் லண்டனைப் பற்றிய நமது பழைய வாசிப்புகளையும் புரிதலையும் மறந்து விடுகிறோம். இனி எப்படி வேறு தேசத்திலிருப்பது போன்ற உணர்வு வரும்? நகைக்கடைகளில் வீற்றிருக்கும் நம்மவர்கள் புன்னகைத்தபடி தமிழ் பத்திரிகைகளை நீட்டுகின்றனர் அதுவும் இலவசமாக.

நாம் பகல் 1.20 மணிக்கு கட்டுநாயக்கவில் விமானத்தில் ஏறினோம். 12 மணிநேர பயணம். 1.30க்கு இறங்க வேண்டும். எமது நாட்டிற்கும் லண்டனுக்கும் இடையில் கிட்டத்தட்ட ஐந்து மணிநேர வித்தியாசம். எனவே நாம் இறங்கும் போது அங்கு நேரம் இரவு 9.00 மணியாக இருந்தது. வெளியில் நல்ல இருட்டு. இங்கு ஐந்து நிமிடத்திற்கு ஒரு விமானம் இறங்குகிறது. அல்லது ஏறுகிறது. உலகில் அதிக விமானம் வந்து செல்லும் விமான நிலையங்களில் ஒன்றாக ஈத்ரு விளங்குகிறது. விமான நிலையத்திற்கு வெளியில் பல டெக்ஸிகள். இவற்றில் 15 சதவீதமானவை தமிழருடையவை அல்லது தமிழ்ச் சாரதிகளால் ஓட்டப்படுபவை. நாம் சென்ற விமானத்தில் பலரும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள். இதனால் தமிழ் உரையாடல்களைக் கேட்கக் கூடியதாக இருந்தது. இதனால் லண்டன் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள பயணித்தவர்களை என்னால் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. இறங்கிய பின்னரே தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த பலர் எமது விமானத்தில் சென்னையிலிருந்து கட்டுநாயக்க வழியாக லண்டனுக்குப் பயணித்துள்ளனர் என்பதை அறிந்து கொண்டேன்.

என்னை உலுக்கிப்போட்ட அந்தத் தகவல்!

கரம்பனில் உள்ள தனிநாயகம் அடிகளார் பிறந்த இல்லம்

லண்டன் ஈத்ரோ விமான நிலையத்தில் எங்கள் விமானம் தரையிறங்கியது. குடிவரவு திணைக்களத்தினரிடம் கடவுச்சீட்டைக் கொடுத்து லண்டன் வரவுக்கான முத்திரையைப் பதிந்து கொள்வதற்காக நீண்ட வரிசையில் நின்று கொண்டிருந்தோம். அந்த வரிசையில் நின்று கொண்டிருந்தபோதே பேராசிரியர் சு. ப. வீரபாண்டியன், பேராசிரியர் ஏ. திருவேணி, பேராசிரியர் அ. மாரியப்பன் மற்றும் தமிழ்நாட்டு தமிழ் ஆய்வு நிறுவன பிரதி நிதிகள் கலாநிதி கு. சிதம்பரம், பணிப்பாளர் விஜயராகவன், பேராசிரியர் ப. மதுரநாயகம் மற்றும் பலரும் அந்த வரிசையில் நிற்பதைக் கண்டு கொண்டேன்.

பேராசிரியர் சு.ப. வீரபாண்டியன் தமிழர் பேரவை சார்பாக நெடுமாறனின் கட்சியின் செயலாளராக இருந்து புலிகளை ஆதரித்தமைக்காக 'பொடா' சட்டத்தின் கீழ் சிறை சென்றவர். அவர் ஒரு சிறந்த வாசகர். பல்துறை நூல்களையும் வாசிப்பவர். சிறந்த தமிழ் அறிவாளர். பண்பட்ட அறிவு கொண்டவர். தமிழக தொலைக் காட்சிகளில் அடிக்கடி தோன்றுபவர் என்ற வகையில் பரிச்சயமான முகம்.

வரிசையில் நின்ற எங்களுக்கு இலங்கை என்றதும் அதிக கேள்விகளும் பரிசோதனைகளும் பரிசாகக் கிடைத்தன. நம்ம 'பொடியன்மார்' கள்ள பாஸ்போர்ட், கள்ள முத்திரை, முகம் மாற்றல், பாஸ்போர்ட் ஆள்மாறாட்டம், பாஸ்போர்ட்டைக் கிழித் தெறிந்து அகதியாகக் காட்டிக்கொள்ளல் போன்ற தகிடு தத்தங்களில் கில்லாடிகள் என்பதால் தான் இத்தனை கெடுபிடி என்பது எமக்குத் தெரியும் என்பதால் பொறுத்துக் கொண்டோம். படம் பிடித்தல், கைரேகை பதிதல் இப்படி பல விடயங்கள்... எல்லாம் முடிய, பல்கலைக்கழகத்தின் பிரதிநிதிகள் என்றதும் ஒரு தனிமரியாதை கிடைத்ததையும் இங்கு குறிப்பிடத் தான் வேண்டும். கற்றவர்களுக்கு மதிப்பளிக்கும் இயல்பான பிரிட்டிஷ் தன்மையாக இதை எடுத்துக் கொண்டோம்.

இந்த சம்பிரதாயங்கள் எல்லாம் முடிந்து வெளியே சென்றபோது எனக்கு 2010 ஆம் ஆண்டு செம்மொழி மாநாடுதான் ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

செம்மொழி மாநாட்டுக்கு சென்னை சென்றிருந்த போது விமானத்தில் இருந்து இறங்கியதும் குடிவரவு வேலைகளை ஏற்பாட்டுக் குழுப் பிரதிநிதிகளே பார்த்துக் கொண்டார்கள். அது முடிந்து வெளியே வந்ததும், 'புலவரே வாருங்கள்' என அழைத்துச் சென்று பொன்னாடை போர்த்தினார்கள். பின்னர் மேளதாளத் துடன் விமான நிலையத்திலிருந்து அழைத்துச் சென்று வருகை தருவோர் புத்தகத்தில் ஞாபக கையொப்ப மிட்ச் சொன்னார்கள். அதன் பின்னர் காரில் ஏற்றி வழியனுப்பினார்கள். கோவைக்கு விமானத்தில் சென்று இறங்கியதும் இதே மரியாதை மீண்டும் கிடைத்தது. நாங்கள் பெருமைப்படுத்தப்பட்டோம்.

ஈத்ரோ விமான நிலையத்தில் இந்த மரியாதை கிடைக்கவில்லை தான். கிடைப்பதற்கு அதுவொன்றும் தமிழ்நாடு இல்லையே நாங்கள் வெளியே வந்ததும் எமது பெயர்களைத் தாங்கியபடி தமிழ் மணம் கமழ முருகானந்தம் (முருகன்) வீற்றிருந்தார்.

என்னை வரவேற்க யாரும் வந்திருக்காவிட்டால் என்ன செய்வது என்ற முன்னெச்சரிக்கையுடன் கண்டி புனித சில்வெஸ்டர் கல்லூரியில் என்னுடன் படித்த கே. குமாரரட்னம் மற்றும் அருளேஸ் வரன் ஆகியோருக்கும் என் உறவினரான சர்வேஸ்வரனுக்கும் முன்கூட்டியே என் வருகையை அறிவித்திருந்தேன். தேவையானால் தம்முடன் தொடர்பு கொள்ளும்படி அவர்கள் அறிவித்திருந்தார்கள்.

எனினும் பேராசிரியர் துரை மனோகரனின் சகோதரியின் கணவர் எமக்காக காரும் புன்னகையுமாக வெளியே நின்றிருந்தார். எனவே முருகனுக்கு வணக்கம் தெரிவித்து மறுநாள் முதல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள ஹோட்டலில் தங்குவோம் என்று சொல்லி அவரிடமிருந்து விடைபெற்றோம். மிக்ஷர், கஜூ, வேர்க்கடலை, பேரிச்சம்பழம் என்பன எமக்காக காரில் காத்திருந்தன. அவற்றை வாயில் அடக்கிக் கொண்ட எமக்கு லண்டனில் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. காரிலும் தமிழ் பாடல்கள், வீட்டிற்குச் சென்றால் சாமி படங்கள், பூஜை அறைகள், தமிழ் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள், ஆட்டிறைச்சி, இறால் பொரியலுடன் பிட்டு எனத் தொடர்ந்தால் ஆனானப்பட்ட லண்டனில் இருப்பதாக எமக்கு எப்படி வரும் உணர்வு!

காரில் செல்லும் போது குளிரவில்லை. நாமோ முன்னெச் சரிக்கையாக கம்பளி ஆடைகளை கையுடன் கொண்டு சென்றிருந்தோம். விசாரித்தபோது அது வசந்த காலம் என்று சொன்னார்கள். குளிரே இல்லை. வசந்த காலத்தில் பாடசாலைகள், பல்கலைக் கழகங்கள் மற்றும் தொழிற்சாலைகளுக்கு விடுமுறை விடுவது வழக்கமாம். அந்த ஜூலை மாதத்தில் இலங்கையில் நல்லூர் தேர்த்திருவிழா. எனவே அங்கிருக்கும் நம்மூர் வாசிகளில் பலர் யாழ்ப்பாணம் பயணமாகியிருந்தார்கள். இது போலவே பலர் வெவ் வேறு நாடுகளுக்குச் சென்றிருந்தார்கள். வசந்த காலம் என்றால் சுற்றுலா, கொண்டாட்டம் தான். இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தியே தமிழ் ஆய்வு மாநாடு லண்டனில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது.

நான் லண்டன் செல்லுமுன் முகவரிகளையும் தொலைபேசி இலக்கங்களையும் தேடிச் சேகரித்துக் கொண்டேன். அங்கே சென்றதும் இலக்கியவாதிகளையும் குறிப்பாக இளைய அப்துல்லா மற்றும் நண்பர்களான சர்வேஸ்வரன், குமாரரட்ணம், அருளேஸ்வரன் ஆகியோரையும் தொடர்பு கொண்டு நான் வந்த செய்தியை அறிவித்தேன்.

இதற்குள் லண்டன் தொலைக்காட்சி சேவையினர் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு மறுநாள் காலை ஒரு பேட்டிக்கு வருமாறு அழைத்தனர். எப்படி விமானப் பயணம் எனக் கேட்டனர்.

இலங்கையில் இருந்து லண்டன் செல்லும் இலக்கியம், கல்வி, அரசியல் தொடர்புடையவர்களைப் பேட்டி காண்பது லண்டன் வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சிகளின் வழக்கம். எனவே தமிழ் மாநாட்டுக்கு வந்திருந்த என்னை செவ்வி கண்டு ஒளிபரப்புவதில் அவர்கள் ஆர்வம்

கொண்டிருந்தனர். லண்டன் தொலைக்காட்சியில் முகம் காட்டுவதில் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லைதான். மேலும் அவர்களின் நோக்கத்திலும் தவறு இருக்கவில்லை. தனிநாயகம் அடிகளின் நூற்றாண்டு விழாவுக்கு இது ஒரு மேலதிக விளம்பரமாகவும் அமையும்.

ஏற்கனவே பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் மற்றும் பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா ஆகிய இருவரும் பேட்டி அளித்திருந்தனர். இதன் ஒளிபரப்பை நானும் பேராசிரியர் துரை மனோகரனும் பார்த்தோம். எனவே நாங்கள் இருவரும் பேட்டிக்குத் தயார். ஆனால் பேட்டி அளிப்பதைத் தவிர்க்கும் வகையில் ஒரு தொலைபேசிச் செய்தி இலங்கையில் இருந்து வந்தது. அது என் மனைவியிடமிருந்து. அவர் சொன்ன தகவல் எங்கள் இருவரையும் அப்படியே உறைந்து போகச் செய்தது. பேட்டியாவது மண்ணாங் கட்டியாவது.

விமான நிலையத்தில் இருந்து மனோகரனின் மைத்துனர் வீட்டிற்குச் சென்ற நான் அடுத்த நாள் காலையே வீட்டுக்கு அழைப்பு எடுத்து மனைவியிடம் வந்து சேர்ந்த செய்தியை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்தேன். அவள் பதிலுக்கு நீங்கள் புலி மாநாட்டுக்குப் போயி ருப்பதாக இங்கே பேச்சு அடிபடுகிறதே என மொட்டையாக சொன்ன போது ஐஸ் இல்லாமலேயே உறைந்து போக மாட்டேனா நான்!

காலை இலங்கை தினசரி பத்திரிகைகளில் பல்கலைக்கழகங்களை சேர்ந்த தமிழ் பேராசிரியர்கள் சர்வதேச புலிகள் அமைப்பின் மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள லண்டன் சென்றுள்ளதாக செய்தி வந்திருப்பதாகவும் வானொலி செனல்களும் அதையே திரும்பத் திரும்ப சொல்லி வருவதாகவும், அது தனிநாயகம் நூற்றாண்டு மாநாட்டுக்கு சென்றுள்ள உங்கள் குழுவினரைத்தான் குறிப்பிடுகிறது என்று சொன்னதும் எனக்கு குப்பென வியர்த்து விட்டது நாங்கள் அரசு உத்தியோகத்தர்கள். புலி என்பது இலங்கையில் கெட்ட வார்த்தை. பொருத்திப் பாருங்கள் பயங்கரம் புரியும்.

இச்செய்தியில் பேராசிரியர்களுடன் பேராதனை பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட துணை நூலகர் (அதாவது நான்) மற்றும் சிங்கள பெண் விரிவுரையாளரும் சென்றுள்ளதாக தெரிவிக்கப்பட்டிருந்ததாம்.

இத் தகவலை இலங்கை முப்படைத் தளபதி, தேசிய பாதுகாப்புக்கான ஊடகவியலாளர் மாநாட்டிலேயே வெளியிட்டிருந்தார். மேலதிக விசாரணைக்காக புலனாய்வுக்கு விடப்பட்டுள்ளதாம் நாடு கடந்த தமிழ் ஈழ 'அரசின்' ஏற்பாட்டில் நடைபெறும் புலம் பெயர்

தமிழீழ மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளவே நாம் சென்றிருக்கிறோமாம் போலிக் கடிதங்களைச் சமர்ப்பித்து உத்தியோகபூர்வ விடுமுறை பெற்று லண்டன் சென்றிருப்பதாக வேறு குற்றச்சாட்டு எனவே, கொழும்பு திரும்பியதும் விமான நிலையத்திலேயே கைது என்பது நிச்சயம் என்பது எனக்கு தெள்ளத் தெளிவாகப் புரிந்தது அதாவது, எந்தக் குற்றத்தையும் செய்யாமலேயே இடியப்பச் சிக்கலில் நாங்கள்!

கதை ஏறுமாறாகத் திரும்பியதும் தொலைக்காட்சிப் பேட்டியைத் தவிர்ப்பதைத் தவிர வேறு வழி இருக்கவில்லை எங்களுக்கு. முடிந்தவரை பிறர் கவனத்தை ஈர்க்காத மாதிரி இருந்து விட்டுப் போவோம் எனத் தீர்மானித்தேன். இலங்கை அரசுக்கு மேலதிக சந்தேகம் எதையும் கொடுத்துவிடக் கூடாது என்பதில் கவனமாக இருந்தேன்.

எனினும் இலங்கையிலோ எல்லாமே நடந்து கொண்டிருந்தது. இலங்கை ரூபவாகினி சேவையில் புகைப்படங்களுடன் இச்செய்தி ஒளிப்பரப்பப்பட்டுள்ளது. பல்கலைக்கழகங்களில் எமது உத்தியோக பூர்வ கோப்புகள் பரிசீலிக்கப்பட்டுள்ளன. பொலிஸ் பயங்கர வாத தடுப்புப் பிரிவினரே இச்சோதனையை நடத்தியிருந்தனர்.

நான் எனது பல்கலைக்கழக பதில் உபவேந்தர் பேராசிரியர் சாந்த ஹேனநாயக்காவைத் தொடர்பு கொண்டேன். அவரும் விடயங்களை தெளிவுபடுத்தினார். உங்களை பற்றி எமக்குத் தெரியாதா? பயப்பட வேண்டாம். ஆனால் இது தேசிய ஊடகவியலாளர் மாநாட்டில் பொறுப்புள்ள ஓர் உயர் அதிகாரி தெரிவித்துள்ள தகவல். எனவே எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும். உங்கள் நிகழ்ச்சி நிரல், தங்குமிடம் போன்ற சகல தரவுகளையும் மின்னஞ்சல் செய்யுங்கள். உங்களுக்காக நாமும் பேசுவோம் என்று கூறி எனக்குத் தெரியும் தந்தார் அவர். அவரது பேச்சு மன நிறைவையும் தவித்த வாய்க்குத் தண்ணீர் ஊற்றியது போலவும் இருந்தது எமக்கு.

இதே நேரம் லண்டனிலும் பலர் இணைத்தளங்கள் மூலம் இச்செய்தியை அறிந்து அவற்றைப் பிரதி செய்து எம்மிடம் காண்பித்தனர். பேயறைந்த முகங்களுடன் அவற்றைப் பார்வையிட்டு வறட்டு புன்னகையை பதிலாக உதிர்த்தோம். லண்டனில் நாங்கள் இப்போது அதிசயப் பிறவிகள் மாதிரி.

ஊடகங்கள்: அப்பாவிகளை சிலுவையில் அறைய வேண்டாம்!

மறுநாள், மாநாடு ஆரம்பமானது. வந்திருந்தோர் மத்தியில் பேச்சு எங்களைப் பற்றியதாகவே இருந்தது.

சரி, 'ஈழ' மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட சிங்கள விரிவுரையாளர் யார் தெரியுமா? கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை விரிவுரையாளர் ரூபி வலன்டினாவையே ஒரு சிங்கள பெண் விரிவுரையாளராகக் கருதியிருக்கிறார்கள். யாரோ விஷயத்தை முற்றிலும் தவறாக விளங்கிக் கொண்டு இராணுவ தகவல் பிரிவுக்குச் செய்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது புரிந்தது. இதே சமயம் பல்கலைக் கழக மானியங்கள் ஆணைக் குழுத் தலைவி, உயர்கல்வி அமைச்சர், உயர்கல்வி அமைச்சின் செயலாளர் எனப் பல உயர் அதிகாரிகளிடம் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு அவை ஊடகங்களில் வெளிவர ஆரம்பித்திருந்தன. நாடு முழுவதும் செய்தி பரவிவிட்டது என்பதே குலை நடுக்கம் ஏற்படுத்தும் விஷயம் அல்லவா நாங்கள் நாடு திரும்பியதும் விசாரணை நடத்தப்படும்,

வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவார்கள் என்றெல்லாம் இப்பேட்டிகளில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தன.

என் வீடு கண்டி பல்லேகல கிராமத்தில் உள்ளது. சிங்கள குடும்பங்களுக்கு மத்தியில் சினேகபூர்வ உறவுகளுடன் நாங்கள் வாழ்கிறோம். எனினும், அவர்கள் பார்த்த, கேட்ட தகவல்கள் நிச்சயம் என்னைப் பற்றிய தவறான எண்ணங்களை அவர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தி இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. மனைவி தனியாக அங்கே இரண்டு குழந்தைகளுடன் இருப்பது வேறு என்னை அச்சப் படுத்தியது. அறிந்தோர், தெரிந்தோர் அனை வரும் வீட்டுக்கு தொலை பேசியில் அழைத்து மனைவியிடம் இது தொடர்பாக விசாரித்திருக்கின்றனர்.

அமைதி இழந்து எவ்வளவு பதற்றத்துடன் நாங்கள் லண்டனில் நாட்களைக் கழித்திருப்போம் என்பதை இப்போது உங்களால் ஊகிக்க முடியும்.

எனினும், இதற்கொரு முடிவுரை வேண்டுமல்லவா?

மாநாடு முடிவடைந்து நாங்கள் கொழும்பு திரும்பினோம். விமான நிலையத்தில் நாங்கள் கைது செய்யப்படுவோம் என்பதே பொதுவான எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. நாங்களும் அப்படியே கருதினோம்.

குடியகல்வில் எங்கள் கடவுச் சீட்டைப் பார்த்ததும் ஒரு அறையைக் காட்டி அங்கே போகச் சொன்னார்கள். தயக்கத்துடன் நடந்தோம். ஆதாரங்கள் இல்லை என்றதும் விட்டு விடுவார்கள் என்பது எமக்குத் தெரியும். ஆனால், கைது என்பது அரசு உத்தியோகத்தர்கள் என்ற வகையில் சாதாரண விஷயம் அல்லவே.

அந்த அறையில் இருந்த அலுவலர் சிரித்த முகத்துடன் வரவேற்றார். பயணம் பற்றி விசாரித்தார். நிகழ்ச்சி நிரலை அவரிடம் காட்டி, ஆய்வுக் கட்டுரை படிக்கச் சென்ற தகவலையும் கூறி, கட்டுரைப் பிரதிகளையும் அவரிடம் காட்டினோம். கல்விசார் உத்தி யோகத்தர்கள் என்ற வகையில் இத்தகைய சர்வதேச மாநாடுகளில் கலந்து கொள்வதன்மூலம் எங்களுக்கு உத்தியோக ரீதியாகக் கிடைக்கக்கூடிய அனுகூலங்கள் பற்றி சொன்னோம். அனைத்தையும் சிரித்த முகத்துடன் கேட்டுக் கொண்ட அவர், தொடர்ந்து நட்பு ரீதியாகவே உரையாடினர். எங்களுடன் பேசியபடியே வாசல்வரை வந்து வழியனுப்பி வைத்தார். அப்பாடா, என்றிருந்தது. நியாயத்துக்கு இலங்கையில், என்னதான் வெளியுலகில் பேசப்பட்டாலும், மதிப்பு

இருக்கிறது என்ற எங்கள் நம்பிக்கை பொய்த்துப் போகவில்லை என்பதில் எங்களுக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி.

ஊடகங்கள் எவற்றை எல்லாம் தெரிவித்திருந்த போதிலும், புலனாய்வு மட்டத்தில் நடத்தப்பட்டிருக்கக் கூடிய விசாரணைகள், நாங்கள் குற்றமற்றவர்கள் என்பதையும் தவறான தகவலை அவசரப்பட்டு வெளியிட்டதே தவறு என்பதையும் வெளிக்காட்டியிருக்க வேண்டும். எனவே, மேல் விசாரணையும் நடவடிக்கையும் தேவையில்லை என புலனாய்வு மட்டத்தில் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அந்த அதிகாரி கூலாகக் கதைத்து எங்களை வழியனுப்பி வைத்தார்.

பல்கலைக்கழகத்திலும் வெளியிலும் உள்ள நல்ல நண்பர்கள் எங்களிடம் எதுவும் விசாரிக்கவில்லை. மேலும் விசாரணை இல்லை என அனுப்பி விட்டாலும் திரும்பவும் அழைப்பார்களோ என்ற எதிர்பார்ப்பு எம்மிடம் இருந்தது. ஆனால் மாதங்கள் பல கடந்து விட்ட பின்னர் எதுவும் இல்லை என்ற நிலையில் அனைவருமே இதை மறந்து விட்டோம்.

எங்கள் நண்பர்கள், அயலவர்கள் அனைவருமே நாங்கள் அப்பாவினர்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, இப்போதுதான், உண்மையில் என்னதான் நடந்தது என்பதை எங்களிடம் விசாரிக்கிறார்கள். அனுதாபப்படுகிறார்கள்.

இது இப்படியிருக்க, பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் சங்கம் இவ்விடயம் தொடர்பாக ஊடகவியலாளர் சந்திப்பு ஒன்றை நடத்தியது. தெளிவுபடுத்தும் அறிக்கை ஒன்றையும் விடுத்தது.

பல்கலைக்கழக கல்விமாண்கள் பல்துறைகளிலும் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த ஆய்வுகள் அரசுக்கு சாதகமானவையாகத்தான் அமைய வேண்டுமென்பதில்லை. பயங்கரவாதிகள் எனச் சொல்லப்படுபவர்கள் பற்றியும் ஆய்வு செய்யலாம். இவற்றைத்தான் செய்ய வேண்டுமென ஆய்வாளர்களை எவரும் கட்டுப்படுத்தக்கூடாது. புலிகள் பற்றி ஆய்வு செய்வதில் எந்தத் தவறும் கிடையாது. தடையின்றி ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள ஆய்வு செய்பவர்கள் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் கல்விமாண்கள் கருத்துகளை வெளியிட்டனர்.

இவ்விடயம் பற்றி உங்களுடன் உரையாடி முடிக்கு முன்னர், ஊடகங்கள் பற்றியும் ஒரு வார்த்தை குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது.

ஊடகவியலாளர் சந்திப்பில் இராணுவ பேச்சாளர் தகவலை வெளியிட்டதும், அதை ஊடகங்கள் வெளிப்படுத்தியது சரி. ஆனால் அதைப் பற்றிப் பின்னர் வெளியிடப்பட்ட எல்லா செய்திகளும் ஒரு பக்கச் சார்பானவையாகவும் நிச்சயமாக புலிகளின் மாநாட்டுக்கே சென்ற மாதிரியும் பெரிதும் பாதிப்பை குற்றமற்றவர்களுக்கு ஏற்படுத்துவதாகவும் அமைந்திருந்தன.

எந்த ஊடகமும் எம்முடன் தொடர்பு கொண்டு உண்மை நிலையை அறிய முனையவில்லை. எங்கள் குடும்பத்தாருடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கலாம். அக்காலகட்டத்தில் லண்டனில் நடைபெறுகின்ற மாநாடு பற்றியும் குறிப்பிடவில்லை. எவ்வளவு பொறுப்பற்றதனம்.

குற்றவாளி தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, ஒரு நிரபராதியும் கூட தண்டிக்கப்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதே நீதி தர்மம். இது ஊடகங்களுக்கும் பொருந்தும். ஒரு அப்பாவி குடிமகனை பயங்கரவாதியாகவும், தேசத் துரோகியாகவும் எந்த முன்யோசனையுமின்றி சித்தரிப்பது எவ்வளவு கொடுமையான ஊடக பயங்கரவாதம் என்பது,

அதை அனுபவித்தவர்களுக்கு மட்டுமே தெரியும்.

ஊடகங்கள் இனிமேலாவது, அப்பாவினை சிலுவையில் அறையுமுன் பலமுறை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நான் இலங்கை வந்த பின்னர் என்னைச் சந்தித்த ஒரு நண்பர், "நீங்கள் கலந்து கொண்டது தனிநாயகம் அடிகள் நூற்றாண்டு விழாவில் அல்லவா இதை, தனிநாயகத்தை, இவர்கள் 'தனிநாடு' என்று எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுதான் நடந்திருக்கக் கூடிய மிஸ்ரிப்போர்டிங். இத்தனை காலம் கடந்த பின்னரும் "பெரும்பான்மையின அதிகார இயந்திரத்துக்கு தமிழர்கள் இன்னும் புரியாத புதிர்தான்" என்று சொல்லிச் சிரித்தார்.

அப்படியும் இருக்கலாம்!

உலகத் தமிழியியல் ஆய்வு மாநாட்டின் தொடக்க விழா 14.08.2013 புதன்கிழமை மாலை 5.00 மணிக்கு லோகன் ஹோல் என்ற மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

மண்டபத்திற்கு செல்வதற்காக ஹில்போட் செவ்வ விநாயகர் கோயிலுக்கு (Ilford) மாலை 2.30 மணிக்கு முன் வருமாறும் அங்கிருந்து பஸ்களில் லண்டன் லோகன் ஹோலுக்கு ஆடி அசைந்து செல்வதாகவும்

அடிகளாரின் கல்லறை அருகே நிற்பவர் அமுதன் அடிகளார்.
(நன்றி: தனிநாயகம் எனும் தமிழ்நாயகம், நூலாசிரியர்: அமுதன் அடிகள்)

கூறப்பட்டது. எம்மை 13, 14 ஆம் திகதிகளில் பார்க்கிங் பார்க் ஹோட்டலில் தங்கவைத்தனர்.

13 ஆம் திகதி மாலை இந்த பார்க்கிங் பார்க் ஹோட்டலுக்குச் சென்ற போது எட்டு கட்டில்கள் போடப்பட்ட அறையில் தங்க விடப்பட்டோம். 14 ஆம் திகதி தொடக்க விழாவின் பின் வலன் டைன்ஸ் பார்க் ஹோட்டலுக்குச் செல்லுமாறு கேட்கப்பட்டோம். பார்க்கிங் பார்க் ஹோட்டலில் நான், பேராசிரியர் துரை மனோகரன், சென்னை பேராசிரியர் வி. அரசு, புதுச்சேரி முனைவர் மு. இளங்கோவன் மலேசியா முனைவர் முரசு. நெடுமாறன், மலேசியா பேராசிரியர் சுப்பிரமணியம் குமரன், பிரான்ஸைச் சேர்ந்த முனைவர் ஜெ. பீ. பி. மொரே ஆகியோர் ஒன்றாக அறையினுள் நுழைந்தோம். அப்புறம் என்ன, ஒரே தமிழ் இலக்கிய மழை பொழிவதற்கு கேட்கவா வேண்டும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் தமிழ் வளர்ச்சி, யாழ்ப்பாணத் தமிழ் வளர்ச்சி, உலகத் தமிழுக்கு இலங்கையர் பங்களிப்பு, இலங்கை - இந்திய தமிழ் மொழியை உலகத் தமிழ் மொழியாக்கிய யாழ்ப்பாணச் சமூகம் பற்றியெல்லாம் விரிவுரைகள் வாக்குவாதங்கள் நடைபெற்றன. பல்வேறு கருத்துகள் வெளியிடப்பட்டன.

என்னைக் கவர்ந்த லண்டன் 'பார்க்' கலாசாரம்

நெடுந்தீவில் அடிகளாரின் சிலை

பேராசிரியர் வி. அரசும், பேராசிரியர் அ. அறிவு நம்பியும் தமக்கு தெரிந்தவற்றையெல்லாம் எடுத்து வெளியே வைத்தனர். ஆறுமுக நாவலர் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டுபற்றி எம்மைவிட பேராசிரியர் வி. அரசு அடிமுதல் நுனிவரை தெரிந்து வைத்திருந்தார். கேட்க பிரமிப்பாக இருந்தது. படுக்கை அறை சம்பாஷணைகளே இப்படி இருந்ததென்றால் ஆய்வு மாநாட்டில் எப்படியிருக்கும் என்பதை என்னால் எடை போட முடிந்தது.

பேராசிரியர் வி. அரசு சென்னை பல்கலைக்கழக தமிழ் மொழியியல் துறைத் தலைவர். இலங்கைக்குப் பலமுறை விஜயம் செய்தவர். பேராதனை பல்கலைக் கழகத்திற்கு நானறிய மூன்று முறை

வந்திருக்கிறார். பல்கலைக் கழக நூலகத்திலும் ஆய்வுகள் மேற்கொண்டார். மத்திய மாகாண கல்வி அமைச்சராக எஸ்.அருள்சாமி இருந்தபோது பேராசிரியர் வி. அரசு சிறப்பு சொற்பொழிவாளராக சாகித்திய விழாவுக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார். இந்த நிகழ்வு நுவரெலியாக சினிசிட்டா மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. நான் சாகித்திய விழா மலர் ஆசிரியராக செயற்பட்டேன். மலர் வெளியீட்டின் முதற் பிரதியும் பேராசிரியர் வி. அரசுக்கு மேடையில் வழங்கப்பட்டது. விழா நடைபெற்ற போது நுவரெலியாவில் நாம் ஒன்றாக தங்கியிருந்தோம். இதன்பின் கோவை செம்மொழி மாநாட்டிலும் சந்தித்தோம். எனவே எமக்கிடையே நீண்ட கால தொடர்பு இருக்கிறது. அதுபோலவே பேராசிரியர் அறிவு நம்பியும் பேராதனை பல்கலைக்கழத்துக்கு வந்திருக்கிறார். பேராசிரியர் எஸ். குமரனை மலேசியா இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டிலும் கோவை செம்மொழி மாநாட்டிலும் அவரது இலங்கை விஜயத்தின் போதும் சந்தித்திருக்கிறேன்.

புதுச்சேரி முனைவர் மு. இளங்கோவன் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் 70 ஆவது ஆண்டையொட்டி நடைபெற்ற தமிழாய்வு மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள இலங்கை வந்த போது கொழும்பில் சந்தித்திருக்கிறேன்.

இவர்கள் அனைவரையும் மீண்டும் லண்டனில், அதுவும் ஒரே அறையில் சந்தித்ததில் எனக்கு பெருமகிழ்ச்சி. இலங்கையில் மேலெழுந்த தவறான பிரசாரத்தின் தாக்கத்தையும் மறக்கடிக்கச் செய்தது என்றால் மிகையல்ல.

14 ஆம் திகதி காலை நாம் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து நடைபயிற்சிக்கு ஆயத்தமானோம். பார்க்கிங் பார்க்கில் ஒரு மணிநேரம் நடை. பின்னர் அப்பூங்காவின் அழகைக் கண்டு இரசித்து மகிழ்ந்தோம்.

லண்டன் கலாசாரத்தில் பார்க் (பூஞ்சோலை) ஒரு முக்கிய அம்சம். லண்டனில் பல இடங்களிலும் பார்க் அமைந்துள்ளது. இவர்கள் கீழைத்தேய நாடுகளை கைப்பற்றி ஆட்சி செய்து அவற்றில் பெற்ற வருவாயைப் பயன்படுத்தி லண்டனை அழகுபடுத்தினரோ என்றும் எண்ணினேன். லண்டன் கலாசாரத்தில் வாத்து, தாரா வளர்ப்பு, புறா வளர்ப்பு, நாய் வளர்ப்பு, அப்புறம் பிரபுகளின் நரிவேட்டை என்பன முக்கியத்துவம் பெற்றவை. நாயாய்த் திரிந்த நாய்களை நமக்கு செல்லப் பிராணிகளாக அறிமுகம் செய்தவர்களே பிரிட்டிஷ்காரர்கள்தான். நாய்களுக்கு அங்கே ராஜமரியாதையுண்டு. நாய்களுக்கு உடை தைத்துப்

போடுவது, கோட், சூட் போட்டு சங்கிலியால் பிணைத்து பூங்காக்களில் வாக்கிங் கூட்டி போவதெல்லாம் இவர்களுக்குப் பிடித்தமான விஷயங்கள். இந்த சங்கிலிகள் விலை மதிப்பு மிக்கவை. வேலைப்பாடுகள் கொண்டவை. மனிதர்களைப் போலத்தான் நாய்களுக்கும் ஏராளமான முகங்கள். லண்டன் பூங்காக்களில் அணில், மர அணில், ஆந்தை, குருவிகள், புறா வகைகள், வாத்து, தாரா என ஏராளமான பறவைகள், சிறு பிராணிகள் காணப்படுகின்றன. வருகிறவர்களும் இவற்றை அமைதியாக நின்று இரசிக்கிறார்கள். பார்க்கில் தனியே அமர்ந்து சிந்திப்பதும் புத்தகங்களை வாசிப்பதும் ஒரு பொழுது போக்கு இவ்வளவு கொம்பியூட்டர் யுகத்திலும் லண்டன் பிரஜைகள் பூங்காக்களுக்குச் சென்று நூல்களை வாசிப்பதை கண்டபோது பிரமித்துப் போனேன். ஆனால் நம்மவர்களுக்கு எங்கே நேரம் இங்கும் சரி அங்கும் சரி தமிழ் சினிமாதான் பொழுது போக்கு. இங்கே பல்கலைக்கழக நூலகங்களை உபயோகிக்கும் மாணவர் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது என்று ஒரு கணக்கெடுப்பு சொல்கிறது. உங்களை யாராவது பூங்காவில் கண்டால், வேலை வெட்டி இல்லையோ, பொம்பளை பொறுக்கியோ என்று முடிவுக்கு வருவது திண்ணம். இதுதான் நமது கலாசாரம்.

நடை பயிற்சி முடிந்து வந்ததும் உப்புமா தந்தார்கள் காலை உணவாக. பகல் வேட்டி சால்வை அணிந்து அந்தக் கோவிலில் கூடினோம். கோவிலில் பகல் உணவாக அன்னதானம் போட்டார்கள். எனக்கு நான் லண்டனில் தான் இருக்கிறேனா எனச் சந்தேகம் தட்டியது, இவற்றை எல்லாம் பார்த்த பின்.

லோகன் மண்டபத்தை சென்றடைந்ததும் இலங்கை நண்பர்கள் பலரையும் சந்தித்தோம். இவர்களுள் மு. நித்தியானந்தன், இளைய அப்துல்லா, பாலகுமார் ஆகியோரும் அடங்குவர். மு. நித்தியானந்தன் முன்னாள் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர். இளைய அப்துல்லா இலங்கை பத்திரிகையாளர்களுக்கு அறிமுகமானவர். பாலகுமார் கிழக்கு பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளராக பணியாற்றியவர். இவர்கள் இலங்கையில் பலருக்கும் அறிமுகமானவர்கள். இவர்கள் லண்டன் சென்ற வரலாற்றை தனிப் புத்தகமாக எழுதினால் மர்ம நாவலை விட படு ஓட்டம் கொண்டதாக இருக்கும். அத்தனை சாகஸங்களை புரிந்திருக்கிறார்கள்

தனிநாயகம் நூற்றாண்டு தொடக்க விழாவில் ஆரம்ப உரையாக வரவேற்புரை நிகழ்த்தியவர் ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தைச்

சேர்ந்த சூ. யோ. பற்றிமாறன். இவரது உரை பற்றியும், இவரைப் பற்றியும் பின்னர் விளக்கமாகப் பார்க்கலாம். இவரைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டு உலக தமிழாய்வு நிறுவன பணிப்பாளர் முனைவர் கோ. விஜயராகவன் வாழ்த்துரை நிகழ்த்தினார். தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் செல்வி ஜெயலலிதா புகழ்பாடுவதாகவே இந்த உரை அமைந்திருந்தது. ஜெயலலிதா முதலமைச்சர் ஆன பின் தமிழ் மொழி தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு எந்தளவு பணியாற்றியுள்ளார் என்பதையே அந்த உரை வலியுறுத்திச் சொன்னது. அனைத்து தமிழ் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கும் கோடிகளிலேயே நிதி ஒதுக்கியதாக அவர் பெருமிதத்துடன் தெரிவித்தார்.

கிழக்கு பல்கலைக்கழக முன்னாள் தமிழ் மொழித்துறை தலைவர் கலாநிதி பாலசுமாரின் தயாரிப்பில் அரங்கேறிய நடனம், கூத்து ஆகியன பார்வையாளரது வரவேற்பைப் பெற்றன.

திடீரென தமிழ் தேசிய முன்னணி தலைவர் இரா. சம்பந்தன் மண்டபத்திற்குள் நுழைந்தார். இலங்கை வட மாகாண தேர்தல் களுக்காக நிதி திரட்ட கனடா சென்று திரும்புகையில் லண்டனுக்கு வந்ததாக சொன்னார். இவரை பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவித்தார்கள். இதைப் பார்த்த எங்களுக்கு மீண்டும் நடுக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது. இலங்கை பத்திரிகை செய்தி உண்மையாகி விடுமோ என்ற பயம் ஏற்பட்டது. அரசாங்கமும் தமிழ்த் தேசிய முன்னணியும் வடமாகாண தேர்தலில் நேருக்கு நேர் மோதும் சமயத்தில் சம்பந்தன் ஐயா மாநாட்டுக்கு வந்தால்....

இதைத் தொடர்ந்து லண்டன் உலகத் தமிழியல் ஆய்வு நடுவத்தின் ஸ்தாபகர் செல்வராஜ் உரையாற்றினார். செல்வராஜ் யார் என்பதை எனக்கு பக்கத்திலிருந்த நண்பன் என்னிடம் விளக்கினார். அதுவரை அவரை ஆய்வு நடுவ ஸ்தாபகர் செல்வராஜா என்றே அறிந்திருந்த எனக்கு இவரைப் பற்றிய தகவல் தெரிந்ததும் வியர்க்கத் தொடங்கி விட்டது. சில காலத்திற்கு முன் 'கடல்கடந்த தமிழ் ஈழப் பாராளுமன்றம்' அமைக்கப்பட்டதல்லவா, அதன் லண்டன் பிரதிநிதியாம். புலம் பெயர்ந்தோர் தேர்தல் மூலம் இவரைத் தெரிவு செய்தார்களாம். இவரே ஆய்வு நடுவ ஸ்தாபகர். நாங்களும் தவறான மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள லண்டன் சென்றிருக்கிறோம் என இலங்கை உளவுத் துறை சந்தேகிக்க இது காரணமாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் மாநாடு தனிநாயகம் அடிகளுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் ஆய்வு மாநாடாக மட்டுமே நடைபெற்று முடிந்தது.

தமிழரிடம் கற்றுக் கைதேர்ந்த ஐமேய்க்கா தங்கக் கொள்ளையர்கள்

தனிநாயகம் நூற்றாண்டு ஆரம்ப விழாவில் இலங்கையைச் சேர்ந்த பலர் தென்பட்டனர். எனிலும் என்னை அறிந்தவர்கள் கூட என்னுடன் கதைக்கத் தயங்கியதை அவதானித்தேன். நான் மெதுவாக சிலரிடம் 'இவரை எனக்குத் தெரியும். ஆனால் என்னுடன் முகம் கொடுத்துக் கதைக்கத் தயங்குகிற மாதிரி தெரிகிறது' என்று குசுகுசுத்தேன். அப்போதுதான், புலிகளுக்கு ஆதரவாளர்கள், புலிகளுக்கு எதிரானவர்கள் என இரண்டு பிரிவுகள் அங்கே இருப்பதையும் இலங்கை அரசுக்கு ஆதரவான பிரிவினர் இந்தத் தமிழ் மாநாட்டு ஏற்பாட்டாளர்களோடு முரண்பட்டு நிற்பதும் எனக்குத் தெரியவந்தது.

“நீங்களோ ஏற்பாட்டாளர்களது ஆட்கள். எனவே சிலர் உங்களோடு முரண்பட்டு நிற்கலாம்” என்று ஒருவர் காரணம் சொன்னார். எனக்கு அதிர்ச்சியாகப் போய்விட்டது.

“நாம் ஏற்பாட்டாளர்களது ஆட்களுமில்லை, முரண்பட்டவர்களது ஆட்களும் இல்லை. மாநாட்டில் ஆய்வுக் கட்டுரை சமர்ப்பிக்க வந்தவர்கள் மாத்திரமே” என்பதை அவர்களிடம் சொல்லி லைனை கிளியர் செய்ய வேண்டியதாயிற்று. இப்படியான மோதல்களும் முரண்பாடுகளும் இருக்கும் என்பது நான் சற்றும் எதிர்பாராதது.

இங்கே இடம்பெற்ற கலை நிகழ்வுகளில் தமிழ்ப் பெண்கள் பலர் பங்கு பற்றினர். மேலும் தமிழ் மாணவியர் பலரும் பங்குபற்றியிருந்தனர். எனவே அவர்களது பெற்றோர் மாநாட்டுக்கு வந்திருந்தனர். அவர்கள் பகட்டும் படாடோபமுமாக கல்யாண வீட்டுக்கு வந்தது போல உடம்பெங்கும் நகைகளும் ஒப்பனையுமாக காட்சியளித்ததைப் பார்க்க வேடிக்கையாக இருந்தது. இதை என் லண்டன் நண்பரிடம் சொன்னேன். லண்டனிலும் கூறைச்சேலைகள், தகதக வர்ணங்கள், தாவணி சட்டை, சல்வார், சுடிதார் என சர்வாலங்கார பூஜிதைகளாக பல பெண்களைக் கண்டேன் என்று கூறியபோது அந்தக் கல்லூரி நண்பன் சிரித்தான்.

“இதுதான் இந்த நாட்டில் எமக்குள்ள பிரச்சினை.”

“அது என்ன பிரச்சினை?”

“லண்டனில் உள்ளவர்களுக்கு தங்கம் என்றால் என்ன, நகை என்றால் என்ன அதன் பெறுமதி என்ன என்பது தெரியாது. தங்கம் தொடர்பாக நம் தமிழர்களுக்கே அதிக அக்கறை. தங்கத்தின் விலை, பெறுமதிகளும் நம்மவர்களுக்கு மட்டுமே அத்துப்படி. எனவே அகதிகளாக வந்த வேலையில்லாதவர்களும், வேலைக்குச் சென்று ஒழுக்கமில்லாது வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டவர்களும் களவெடுத்தலையே தொழிலாகக் கொண்டனர். இவர்கள் தமிழர்கள். எனவே தமிழர்களிடமே திருடினர். தம்முடன் ஜமேய்க்கா வாசிகளை அதாவது கருப்பினத்தினரை துணைக்கு சேர்த்துக் கொண்டனர். ஜமேய்க்கா நாடு பிரித்தானியாவின் கீழ் காலனித்துவ நாடாக நீண்ட காலம் இருந்திருக்கிறது. பிரித்தானியர்களின் அடிமைகளாக இவர்களில் பலரே தொழிலாற்றினர். தற்போது மனித உரிமையைப் பேணும் மிக முக்கிய நாடாக பிரித்தானியா உள்ளதால் ஜமேய்க்கர்களுக்கு இங்கு குடியுரிமை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இலங்கை, இந்தியா, பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் நாடுகளிலுள்ளவர்களுக்கும் இந்த அடிப்படையிலேயே குடியுரிமை வழங்கப்படுகிறது.

எனவே, ஜமேய்க்கர்கள் லண்டனில் பல இடங்களிலும் காணப்படுகின்றனர். இவர்களைக் கண்டு பல லண்டன் வாசிகளான ஆங்கிலேயர்களுக்கு ஒரே உதறல். சிலர் உதறல் காரணமாக தமது மாடி வீடுகளை விட்டு தரைப்பகுதிகளில் வீடு தேடி குடியேறுகின்றனராம்.

சில லண்டன் வீதிகள் ஜமேய்க்கர்கள் நிறைந்த வீதிகளாகவே காணப்படுகின்றன. இது இப்படி இருக்க சில வேகம் மிக்க வெள்ளைக்கார பெண்கள் தமது காம இச்சையைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் கறுப்பர்களுடன் விரும்பிப் பழகுகின்றனர் என்ற தகவலும் இருக்கிறது. நைட்கிளப் கலாசாரத்தில் வெள்ளையர் கருப்பர் உறவு மிகவும் சாதாரணமானது. இந்த வேட்கையின் உச்சக்கட்டாக, நம் நாட்டில் பசுமாடுகளுக்கு சினைப்படுத்துவதற்காக வளர்க்கப்படும் காளை மாடுகளைப் போல நைட் கிளப் உரிமையாளர்கள் ஜமேய்க்கர்களை சம்பளத்துக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். இதேபோல அடிதடிகளுக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் கறுப்பர்களை சிலர் அடியாட்களாக வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்களோடு இணைந்த வேலையற்ற தமிழ் இளைஞர் கூட்டத்தினரே இந்த நகைக் கொள்கைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். இதனால் என்ன நடந்தது தெரியுமா? தங்கத்தின் பெறுமதி தெரியாதிருந்த ஜமேய்க்கர்கள் தமிழர்களோடு கூட்டுச் சேர்ந்ததால் 'தங்க ரகசிய'ங்கள் தெரிய வந்து விட்டன.

இவர்கள் உலோகத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கும் மெட்டல் டிடெக்டர்கள் மூலம் தங்கம் வைத்திருக்கும் இடங்களைக் கண்டு பிடித்து விடுகின்றனர்.

எமது லண்டன் தமிழர்கள் தமது 'பாரம்பரிய' பழக்கத்தின்படியே பாணைக்குள்ளும், மெத்தைத் தலையணைக்கு உள்ளேயும், சில சமயம் செப்புக் குடத்தில் போட்டு நிலத்தில் புதைத்தும் தங்கத் தைப் பாதுகாக்கின்றனர். இந்த மெட்டல் டிடெக்டர், இந்தக் குடங்களைக் காட்டிக் கொடுத்து விடுகின்றன.

முன்னர் தமிழர்களுடன் இணைந்து தங்கக் கொள்ளையில் ஈடுபட்ட ஜமேய்க்கர்கள் இப்போது ருசிகண்ட பூணைகளாக, சொந்தமாகவே தொழில் செய்யத் தொடங்கி விட்டார்களாம்.

வீடுகளை உடைத்து, அலுமாரிகளை உடைத்து ஒளித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் நகைகள், பிஸ்கட்டுகளை கொள்ளையிட்டுச் செல்கின்றனர். இது சிலருக்கு ஒரு தொழிலாகவே மாறி இருக்கிறதாம்.

கொள்ளையிடச் சொல்லிக் கொடுத்த தமிழ் இளைஞர்களின் வீடுகளிலும் கொள்ளையடித்துள்ளனர் என்பது வினோதமான தகவல்.

லண்டனில் தங்க நகைகளுக்கு இப்படி ஒரு பின்னணி இருக்கின்ற போதிலும் நம்மவர்கள் உலகத் தமிழ் மாநாடு என்றால் சும்மா இருப்பார்களா? உள்ளவற்றை எல்லாம் எடுத்து மாட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று ஆதியோடு அந்தமாக நண்பர் ஒரு தங்கமான விளக்கத்தை அளித்தார். மிக ஈடுபாட்டுடன் இதை மனதில் குறித்துக் கொண்டேன்.

இதேபோல் நைட்கிளப் பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும்.

லண்டன் மாநகரில் பல மதுபான நிலையங்கள் உள்ளன. 'பப்' என அழைப்பார்கள். இந்த பப்புகளில் பல் வகையான மது வகைகள் விற்பனைக்கு உண்டு. இது தவிர எல்லா சுப்பர் மார்க்கட்டுகளிலும் மது விற்பனைக் கூடங்கள் உள்ளன. மது விற்பது அங்கு சாதாரண விடயம். மது அருந்துவது சாதாரண விடயம். ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் மது அருந்துகிறார்கள். சிகரட் புகைக்கிறார்கள். யாரும் கண்டு கொள்வதில்லை. கால நிலையும் இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால் பப் வேறு, நைட் கிளப் வேறு. நைட் கிளப்பில் மதுவுடன் மங்கையர் நடனங்களும் சூது விளையாட்டுக்கள், கலி னோக்களும் உண்டு. அது ஒரு தனி உல்லாச உலகம்.

வெள்ளிக்கிழமை இரவும் சனி இரவும் களியாட்டங்கள் அமோக மாக நிகழும் தினங்கள். பலர் முழு இரவையும் நைட் கிளப்பு களித்தான் கழிப்பார்கள். கண்ணும் கருத்துமாக வேலை செய்து உழைக்கும் சம்பளத்தை வாரம் ஒருமுறை குதூகலத்துக்காக செலவிடுகின்ற வழக்கம் மேல் நாடுகளில் சர்வ சாதாரணம். இங்கு குடி போதை ஏறிய பின், சோடி சேர்த்து நடனமாடிய பெண்ணை அல்லது ஆணை அன்றைய இரவுத் துணையாகக் கொள்ளும் கலாசாரமெல்லாம் இந்த இரவு உலகில் அனுமதிக்கப் பட்டவையே. விவாகரத்தான ஆண்களும் பெண்களும் நைட் கிளப் சென்று கவலை விட்டது என்று குதூகலித்து மகிழ்கின்றனர். போதையேறியதும் பெண்கள் பட்டி மாடுகளைப் போல திரியும் கறுப்பர்களை விலை பேசுகின்றனர். நைட் கிளப்புக்கு வெளியே பஸ் நிலையம், ரயில் நிலையம், இருண்ட வீதி போன்ற இடங்களில் இந்தத் தறிகெட்ட கலாசாரத்தை காண முடிகிறது. இந்த நைட் கிளப்புகளில் சமையல், சிற்றுண்டித் தயாரிப்பு, வெயிட்டர்

இ-வ: கட்டுரையாளர், பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன், பேராசிரியர் துரை மனோகரன், அவுஸ்ரேலியாவில் வசிப்பவரும் முன்னாள் பேராதனை தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளருமான கலையரசி சின்னையா, கிழக்கு பல்கலைக்கழக தமிழ் மொழித்துறை விரிவுரையாளர் வெலன்டினா பிரன்சில், கிழக்குப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் தமிழ் மொழித்துறை விரிவுரையாளரும், லண்டன் வாசியுமான கலாநிதி பாலககுமார்.

வேலைகளில் தமிழர்களும் உள்ளனர். இந்தக் கலாசாரம் பற்றி நேரில் பார்த்தும் கேட்டும் தெரிந்து கொண்டேன்.

இது ஒருபக்கம் என்றால், இலங்கைத் தமிழர்களின் இன்னொரு அழகான முகமும் உள்ளது. விரதம், கோயில் என்பவற்றோடே வாழுகின்றவர்களும் உள்ளனர். கலாசாரத்தை மறக்காத தமிழர்களைக் கண்டேன். யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் இயல்பாகவே கடுமையாக உழைக்கக் கூடியவர்கள். கல்வி மீது அக்கறை கொண்டவர்கள். இவர்கள் புலம் பெயர்ந்து சென்ற இடங்களில் தமிழையும், சைவத்தையும் வளர்க்கின்றனர். குழந்தைகளுக்கு நல்ல கல்வியூட்டுகின்றனர். இதன் ஒரு பகுதியாக தமிழ்ப் பள்ளிகளில் அறநெறிப் பாடமும் போதிக்கப் படுகிறது. கலாசாரத்தை பேணும் வகையில் கலைகள் பயிற்றுவிக்கப் படுகின்றன. மிருதங்க, பரத நாட்டிய, புல்லாங்குழல், வீணை போன்ற வகுப்புகள் லண்டனில் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன.

ஐரோப்பாவில் 600 தமிழ் பள்ளிகள் உண்டு என்ற செய்தியை கேட்டதும் உங்களுக்கு வியப்பாக இல்லையா? இதில் இங்கிலாந்தில் மட்டும் 30 தமிழ் பள்ளிகள் உண்டு. தமிழர்கள் ஆங்கிலேயர் ஆக முடியாது என்பதை நன்கு உணர்ந்திருப்பதால்தான் தமிழர்கள் தமிழர்களாகவே வாழ முனைகின்றனர் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாநாட்டுக்கு வராமல் எங்கே போனார்கள் தமிழ் இளைஞர்கள்?

யாழ் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட தந்தை செல்வா

ஆரம்ப விழாவில் மாநாட்டு இணைப்பாளரான எஸ்.ஜே. பெற்றிமாறன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார்.

உலகில் பல பாகங்களிலுமுள்ள தமிழ் அறிஞர்கள் முதற் தடவை யாக லண்டனில் கூடியுள்ளனர். ஒரு சமூக எழுச்சிக்கு இது ஆரம்பம்.

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எல்லா நாடுகளிலும் தமிழ் இருந்தது. நாம் இன்று மொழிக்காக ஒன்றிணைய வேண்டிய அவசியம் எழுந்துள்ளது. நம்மிடம் இருக்கக் கூடிய எல்லாப் பிளவுகளையும் பிரச்சினைகளையும் மொழி என்ற ஒரே அடிப்படையில் மறப்போம். எங்கள் மக்கள், எமது விடிவு, எமது மொழி என்ற தனிநாயகம் அடிகளாரது கொள்கைகளை ஏற்று தமிழர்களை ஒன்றுபடுத்தி, தமிழர்களை ஒன்று திரட்டி இணைவோம். தமிழி னத்தை ஒன்றுபடுத்த மொழியினால்

மட்டுமே முடியும். இந்த லண்டன் ஆய்வு நடுவம் இந்த நோக்கத்திற்காகவே தொடர்ந்து இயங்கும் என்றார் அவர்.

நீண்ட காலத்திற்குப் பின் இப்போது தான் தமிழர்கள் இந்த உண்மையை உணர்ந்துள்ளனர் போலும் என நினைத்துக் கொண்டேன்.

இதனைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் உரையாற்றினார்.

தமிழியல் ஆய்வுக்கும் பிரித்தானியாவுக்கும் இடையே நீண்ட கால தொடர்புகள் உண்டு. பல தமிழ் அறிஞர்கள் ஐரோப்பிய பல்கலைக்கழகங்களிலேயே கல்வி கற்றுள்ளனர். பரீஸில் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நடத்தி காட்டினார்கள். உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடும் லண்டனில் நடத்தத் தீர்மானிக்கப்பட்ட போதும் பேராசிரியர் ஏஸர் மூன்றாவது மாநாட்டை பரிசில் நடத்திக் காட்டினார். இன்று லண்டனில் நடத்த சகலதும் கைகூடியுள்ளது என்று தனது உரையில் தெரிவித்து விழாவை தொடக்கி வைத்தார்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் தலைவர் கலாநிதி விஜய ராகவன் மற்றும் உலகத் தமிழியல் ஆய்வு நடுவத்தின் லண்டன் ஸ்தாபகரும், தலைவருமான செல்வராஜ் ஆகியோரும் உரை யாற்றினர்.

தொடக்க விழாவில் கலாநிதி பாலசுகுமாரின் மாணவிகள் அரங்கேற்றிய நடனம் பலரது பாராட்டுகளையும் பெற்றது. பாலசுகுமார் மட்டக்களப்பு கிழக்கு பல்கலைக்கழக மொழியியல் துறைத் தலைவராகவும் பீடாதிபதியாகவும் இருந்தவர். வடக்கு கிழக்கு என புலிகள் இயக்கம் இரண்டாகப் பிரிந்து சண்டையிட்ட காலத்தில் கிழக்கு புலிகளால் வடக்கைச் சேர்ந்த பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்டனர். அக்காலப் பகுதியில் நாட்டை விட்டு வெளியேறியவரே இவர். கூத்து, நடனம், நாட்டியம் போன்ற அரங்கியல் கலைகளே இவரது ஆய்வுகளாக அமைந்திருந்தன. தற்போது லண்டனிலும் கூத்து மற்றும் நாடக வகுப்புகளை இவர் நடத்தி வருகிறார்.

இந்த ஆரம்ப விழாவிலேயே இலக்கியவாதியும், ஊடகவியலாளருமான இளைய அப்துல்லாவையும், கலாநிதி நித்தியானந்தனையும் சந்தித்தேன். இளைய அப்துல்லா, இயக்க பிரச்சினைகள் காரணமாக தேடி அழிக்க முற்பட்ட காலத்தில் தப்பித்து தலை மறைவாகி லண்டன் சென்றவர். கலாநிதி நித்தியானந்தன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக பொருளியல்துறை விரிவுரையாளர். இயக்க செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்ட

குற்றச்சாட்டில் நித்தியானந்தனும் மனைவி நிர்மலாவும் சிறை சென்றனர். மட்டக்களப்பு சிறையிலிருந்து போது நிகழ்ந்த புகழ்பெற்ற அந்த சிறை உடைப்பில் தப்பி வெளியேறினர். இந்தியாவுக்கு படகில் சென்று பின்னர் லண்டன் சென்றனர். இவர் பதுளையைச் சேர்ந்தவர். இவரது தந்தை முத்தையாவே பதுளையைச் சேர்ந்தவர். இவரது தந்தை முத்தையாவே பதுளையைச் சேர்ந்தவர். இவரது தந்தை முத்தையாவே பதுளையைச் சேர்ந்தவர்.

மு. நித்தியானந்தன் லண்டனிலிருந்து பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார். வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்தில் இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட எல்லாப் பிரசுரங்களிலும் ஒரு பிரதி லண்டன் பிரிட்டிஷ் நூலகத்தில் பாதுகாக்கப்படுவது வழக்கம். சட்டப்படியான இந்த வைப்பில் ஆரம்பகால தமிழ் பிரசுரங்கள் பல உள்ளன. அச்சு இயந்திரம் இலங்கையில் அறிமுகமானது பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்திலேயேயாகும். ஆனாலும் இந்த ஆரம்பகால தமிழ் நூல்களை இலங்கையில் பார்வையிடுவது சாத்தியமில்லை. மு. நித்தியானந்தன் லண்டனில் இருப்பதால் அவரால் இப்பழைய தமிழ் நூல்களைப் பார்வையிட்டு பல விமர்சன கட்டுரைகளை எழுத முடிந்திருக்கிறது. இதனாலேயே பல நூல்கள் பற்றி நாம் அறிய முடிந்தது.

நூலகர் என்ற வகையில் இந்த தகவல்களை பூரணமாக தெரிந்து வைத்திருந்த நான், நித்தியானந்தனைக் கண்டதும் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்து போனேன். அவருடன் நீண்ட நேரம் மலையகம் பற்றி உரையாடினேன். அவரைப் பல தடவைகள் சந்தித்து பேசும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. ஒன்றாக இரவு போசன விருந்தில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது.

ஆரம்ப நாள் நிகழ்வுகளை தொடர்ந்து 15 ஆம் திகதி தொடக்கம் 17 ஆம் திகதி வரை University of London - School of oriental and African studies (Soas) லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழைத்தேய மற்றும் ஆபிரிக்க கற்கை நிலையத்திலேயே ஆய்வு மாநாடு நடைபெற்றது.

லண்டன் பல்கலைக்கழக கீழைத் தேய கற்கை நிலையம். இலங்கை கற்றறிந்தோர் மத்தியில் மிகவும் தெரிந்த முகவரி. எமது பேராசிரியர்கள் இங்கேயே கல்வி கற்றிருந்தனர். பல்கலைக் கழக புலமைப்பரிசில் பொதுநலவாய நாடுகளுக்கான புலமைப் பரிசுத் திட்டம் ஆகியவற்றின் ஊடாக புலமைப் பரிசு கிடைத்த வர்கள் இங்கேயே கல்வி கற்றனர். இதைத் தவிர மூன்று மாத, ஆறு மாத கல்வி விடுமுறையில் சென்ற எமது பேராசிரியர்கள் பலர் இங்கு விரிவுரையாளர்களாக விளங்கினர். இவ்வளவு பெருமைக்குரிய இந்த பல்கலைக்கழகத்திலேயே ஆய்வு மாநாடு நடைபெற்றது.

இப்பல்கலைக்கழகத்தின் இன்னுமொரு விசேட அம்சமாக இங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் திருவள்ளுவர் சிலையைக் குறிப்பிடலாம். கட்டடத்துக்கு முன்பாக உள்நுழையும் வீதிக்கு அருகாமையில் அமர்ந்த நிலையில் இச்சிலை நிறுவப்பட்டுள்ளது. சிலைக் கலாசாரம் நிறைந்த லண்டனில் திருவள்ளுவருக்கும் சிலையா என ஆச்சரியப்படத் தோன்றியது. இலங்கை - இந்திய நாடுகளை கைப்பற்றி அடிமையாக்கி ஆட்சி செய்தாலும் எமது நாட்டு அறிவாளிகளுக்கு தக்க மரியாதையும் உரிய இடமும் வழங்கிய ஒரு நாடாக பிரித்தானியா விளங்குகிறது.

இந்த அடிப்படையிலேயே திருவள்ளுவருக்கு லண்டனில் சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தனிநாயகம் அடிகளார் நூற்றாண்டு விழா மாநாடும் 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற சுலோகத்தையும் அதன் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பையும் வள்ளுவர் திருவுருவையும் தமது பிரசுரங்களில் முதன்மைப்படுத்தியிருந்தது. பேராளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பெட்ஜூகளிலும் வள்ளுவர் படமும் யாதும் ஊரே சுலோகமும் பொறிக்கப் பட்டிருந்தது.

நாங்கள் லண்டனில் தங்கியிருந்த காலத்தில் விடியற்காலை 5 மணிக்கு விடிந்தது. இரவு 9.30 மணி வரை பகல் பொழுது நீடித்தது. 12 மணித்தியால பகலை அனுபவித்த எமக்கு 17 மணித்தியால பகல் பொழுது ஒரு புதிய அனுபவமாக இருந்தது. அது போல மற்றொரு புதினத்தை ஆரம்ப விழாவில் கண்டோம். முதல்நாள் விழாவில் அரங்கு நிறைந்திருந்தது. ஆனால் இளைஞர்களைத்தான் காண முடியவில்லை. இதேபோலவே மாநாட்டு ஆய்வரங்கிலும் இளைஞர்களைக் காண முடியவில்லை.

ஆனால் இந்த இளைஞர்களைப் பற்றி நல்ல அபிப்பிராயமே தெரிவிக்கப்படுகிறது. இன்னும் ஐந்து வருடங்களில் லண்டனின் எல்லா மருத்துவர்களும், விசேடமாக விசேட மருத்துவ நிபுணர்களும் இத்தமிழ் இளைஞர்களாகவே இருப்பார்கள் என்றும் லண்டனின் முக்கிய உயர் பதவிகளிலும் உயர் நிலையங்களிலும் தமிழ் இளைஞர்களே முக்கிய இடம் வகிப்பர் என்றும் எதிர்வு கூறப்படுகிறது. பல்கலைக் கழகங்களில் விரிவுரையாளர்களாகவும், நீதிபதிகளாகவும் சட்டத் தரணிகளாகவும் தமிழர்களே இருப்பார்களாம். கேட்பதற்கு பெருமையாக இருந்தது. தமிழ்ச் சமூகம் அகதிகளாகச் சென்று கஷ்டப்பட்டாலும் கடும் உழைப்

பின் மூலம் தமது பிள்ளைகளைப் படிப்பித்து அதன் ஊடாக வாழ்வில் செழிக்க ஆரம்பித்துள்ளது.

லண்டனின் முன்னணி பத்து பல்கலைக்கழகங்களை தெரிவு செய்து பார்த்தால், குறைந்தது 700 யாழ்ப்பாண சமூகத்து மாணவர்கள் இங்கு பட்டதாரி மாணவர்களாக கல்வி கற்பது தெரிய வரும். இத்தகவலை கேட்டவுடன் பூரிப்படைந் தேன். லண்டன் குளிரில் காலை முதல் இரவு வரை கல்வி கற்று நம்மவர்கள் சாதனை படைத்து வருகின்றனர். முன்னணி பாடசாலைகளிலெல்லாம் எமது மாணவர்களே முன்னணியில் உள்ளனர் என்பது பெருமைக்குரிய விஷயம் அல்லவா!

கல்வியை முடித்து இங்கிருந்து சென்ற இளம் வயதினர் இப்போதிருந்தே தமது குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர்.

நாம் கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்தில் விமானத்தில் ஏறுவதற்காக ஒரு மணி நேரம் அமர்ந்திருந்த போது அதே விமானத்தில் பயணம் செய்ய ஒரு பெண் தன் மூன்று மற்றும் நான்கு வயது பிள்ளைகளுடன் வந்திருந்தார். அவர்களை மடியில் இருத்தி பிஸ்கட்டுகளைக் கொடுத்துக் கொண்டே பால போதினி புத்தகத்தை படிப்பிப்பதை அவதானித்தேன். குழந்தையின் கவனம் திசை திரும்பும் போதெல்லாம் கண்டிப்பு காட்டி ஒரு அடியும் போட்டதைப் பார்த்தேன். இது விமானத்தில் ஏறுவதற்கு முன்னர். ஏறிய பின்னரும் அதே படிப்பு தொடர்வதைக் கண்டேன். இந்த அளவில் கற்பிக்கும் முனைப்பு தமிழ்ப் பெற்றோர் மத்தியில் காணப்படுகிறது.

ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் எமது இளைஞர்கள் அங்கு கிரிக்கெட் விளையாடுகிறார்கள். அதுவும் மகஜன பழைய மாணவர்கள், யாழ். சென்றல் பழைய மாணவர் என்றே எதிர்த்து விளையாடுகின்றனர். ஊரையும் படித்த பாடசாலையையும் மறக்கவில்லை.

கிரிக்கெட் போட்டியின் போது விசேட உணவாக பனங்கூழ் அருந்துகின்றனர். இறால், நண்டு, மீன் கிடைக்கும் லண்டனில் பனங்கூழுக்கு தட்டுப்பாடில்லை. கிரிக்கெட் போட்டிகளில் கோஷ்டி மோதல்கள் ஏற்பட்டு பொலிஸுக்குச் செல்லும் சந்தர்ப்பங்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஆனால் இந்த மோதல்கள் நம்மவர்களுக்குள்ளேயே நடப்பவை. வெளியாருடன் அல்ல என்பது கவனிக்க வேண்டிய விடயம்.

லண்டன் வீதிகள் தமிழர் வசமானது எப்படி?

தமிழ் அறிஞர்கள் லண்டனில் ஒன்று கூடி தமிழியல் ஆய்வு கட்டுரைகளை மூன்று நாட்களாக சமர்ப்பித்து உரையாற்றினர். வாத பிரதிவாதங்கள் இடம்பெற்றன. எல்லாமே ஆரோக்கியமானதாகவும் ஆய்வு பூர்வமானதாகவும் அறிவியல் சார்ந்ததாகவும் அமைந்திருந்தன. யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக முன்னாள் விரிவுரையாளர் பேராசிரியர் வண. ஏ.ஜே.வி. சந்திரகாந்த், இந்திய பேராசிரியர் அ.மாரியப்பன், பேராசிரியர் ப.மதுராநாயகம், முனைவர் கு.சிதம்பரம், இலங்கையின் முன்னாள் விரிவுரையாளர் பேராதனை பல்கலைக்கழக தமிழ்த் துறை தலைவர் பேராசிரியர் செல்வநாயகத்தின் மகன் பேராசிரியர் செல்வா செல்வநாயகம், மலேசிய பேராசிரியர் எஸ்.குமரன், லண்டன் சு.யோ. பற்றிமாறன், பேராசிரியர் பீட்டர் ஸ்டோர்க், பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன், பேராசிரியர் துரை மனோகரன், முனைவர் சாலவாணிமுனி, முனைவர் மு. இளங்கோவன், முனைவர் மு. திருவேணி, பேராசிரியர் கி. விசாகநாயகன், பேராசிரியர் அ. அறிவுநம்பி, முனைவர் மு. செல்லப்பன், முனைவர் அ. இலக்குமி

தத்தை, முனைவர் கொ.விஜயராகவன், முனைவர் து.சு. இலட்சுமி, முனைவர் ஆ.முத்துவேலு, பேராசிரியர் வி.அரசு, பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா, முனைவர் எழில் வசந்தன், மலேசிய முனைவர் அருள்செல்வன் ராஜ், மட்டக்களப்பு திருமதி ரூபி வலன்ரீனா பிரான்சீஸ், மலேசிய முனைவர் முரசு நெடுமாறன், பேராசிரியர் சு.ப. வீரபாண்டியன், பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ், ஞானசேகரன் தம்பதியர் மற்றும் நான் ஆகியோர் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை சமர்ப்பித்தவர்களுள் சிலராவோம்.

விதை எந்த மண்ணில் விழுகின்றதோ அந்த மண்ணில்தான் வளரும். இந்தவகையில் பூர்வீகமண்ணாக திகழும் தமிழக மற்றும் இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கு ஆகிய தமிழக மண்ணிலேயே தமிழ் செழித்து வளர்வதற்கான நியாயப்பாடுகள் அதிகம் உள்ளன. எனினும் கனியன் பூங்குன்றனார் கூறியவாறு 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்பதற்கிணங்க சகல மக்களும் ஒன்று கூடி தமிழை வளர்க்க வேண்டும் என்பதே லண்டன் வந்திருந்த அனைவரினதும் அவாவாக இருந்தது.

லண்டனில் 'ஒரு பேப்பர்' என்ற தமிழ் பத்திரிகையைக் கண்டேன். இது இலவசமாக சகல தமிழ் வர்த்தக நிறுவனங்களுக்கும் வழங்கப்படுகின்றது. இலங்கைச் செய்திகள், இந்திய தமிழ் நாட்டு செய்திகளுடன் லண்டன் தமிழர் பற்றியும் மற்றும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள், தமிழ் வர்த்தக நிறுவனங்கள் பற்றிய விளம்பரங்களும் இதில் பிரசுரமாகியிருந்தன. மேற்குலகு வாழ் தமிழர்கள் பல பத்திரிகை முயற்சிகளில் இறங்கியிருப்பது எனக்குத் தெரியும். இப் பத்திரிகைகள் இலவசமாக வழங்கப்படுவதாகவும் அறிந்திருந்தாலும் இப்போதே முதல்தடவையாக ஒரு முழுமையான பத்திரிகை இலவசமாக வழங்கப்படுவதைப் பார்த்தேன். ஏனெனில் இங்கு பணம் செலுத்தி பத்திரிகை வாங்க மாட்டார்களாம். எனவே பத்திரிகை வெளியிடும் செலவை வர்த்தக விளம்பரம் மூலம் பெற்று பத்திரிகையை இலவசமாக வழங்கும் நடைமுறை பின்பற்றப்படுகிறது. நம் நாட்டில் பிரசுரமொன்று இலவசமாக வழங்கப்பட்டால், அது வாசிப்புக்கு உரியது அல்ல என்று நாம் முடிவு செய்து விடுகிறோம். நான்காக மடித்து பைக்குள் வைத்துக் கொள்கின்றோம். லண்டனில் இலவசமாக வழங்கப்படும் பத்திரிகை என்பதாலோ என்னவோ வாசிப்பவர்களும் வாசித்த இடத்திலேயே விட்டுவிட்டு சென்று விடுகின்றனர். பத்திரிகைகளை வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றால் அது உதிரியாக சேரும் குப்பையாகிவிடும். அதை அகற்ற வேண்டிய தேவையும் ஏற்படும் என்பதால் எவை அவசியம் இல்லையோ அவற்றை

ஆங்காங்கே விட்டுச் சென்று விடுகின்றார்கள். குப்பை சேர்ப்பதில்லை. பஸ் நிலையத்தில், பஸ்ஸில், ரெயில்வே ஸ்டேசனில், ரயில் பயணத்தில் என மக்கள் நித்தமும் நிறைய நூல்களை, பத்திரிகைகளை வாசிக்கின்றனர். நூலை வாசித்தபடியே நடைபயிற்சி செய்தல், வாசித்தபடி அமைதியாக நாயை வோக்கிங் அழைத்துச் செல்லல். தனது தள்ளுவண்டி குழந்தையை பூங்கா பென்ச் ஓரம் நிறுத்திவிட்டு புத்தகம் வாசித்தல் எனப் பலரகப்பட்ட வாசகர்களை லண்டனில் நான் கண்டேன். வியந்தேன். ஏன் நம்மால் முடியாது என யோசிக்கவும் செய்தேன். இந்த வாசகர்கள் தாம் வாசித்த நூலை அதே இடத்தில் விட்டுச் செல்கின்றனர். வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றால் சுமையாகி விடுமே இப்படி ஒருவர் விட்டுச் செல்வதை அங்கே வரும் இன்னொருவர் எடுத்து வாசிக்கத் தொடங்குகிறார். இப்படி விட்டுச் செல்லப்படும் பழைய நூல்கள் விற்பனை நிலையங்களுக்கு வருகின்றன. அதனை மீண்டும் வாசகர்கள் தெரிவு செய்து வாங்கிச் செல் கின்றனர். நூல் வாசிக்கும் நம்மவர்கள் பிரிட்டிஷ்காரர்களைப் போல் வாசித்து முடிந்ததும் அங்கேயே விட்டுச் செல்கின்றனரா என்று தெரியவில்லை. 'காலைக்கதிர்' 'லண்டன்', 'சுடரொளி' ஆகிய தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் இங்கே வெளிவருகின்றன.

இரண்டாம் நாள் மாநாட்டின் போது இலங்கை மற்றும் இந்திய ஆய்வாளர்களிடம் ஒரு பிரகரம் நீட்டப்பட்டது. 'இலக்கியவாதிக ளான உங்களுக்கு ஒரு தேநீர் உபசாரம்' ஏற்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளது. வருகிறீர்களா?' என்ற அழைப்பிதழ்தான் அது. லண்டனில் வாழும் இலங்கை நூலகரான என்.செல்வராஜ் அனுப்பி யிருந்த சீட்டு அது. அன்று மாலை ஈஸ்ட்ஹேம் திருவள்ளுவர் அறநெறி பாடசாலையில் இந்த சந்திப்பு நடக்கவுள்ளதாக தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

நூலகர் செல்வராஜ் தனிப்பட்ட முறையில் இலங்கை எழுத்தாளர்களது நண்பர். சகல எழுத்தாளர்களினதும் நூல்களை பட்டியலிடும் 'நூல் தேட்டம்' என்ற தொகுப்பை வெளியிட்டு வருகிறார். நூல் தேட்டத்திற்காக நூல்களை பார்வையிட இலங்கைக்கு வரும்போது எழுத்தாளர்களுடன் சந்திப்புகளையும் நடாத்துவார். மற்றவர்களையும் எழுத்தாளர்களாக அறிந்திருந்தாலும் என்னுடன் தொழில் ரீதியாக தொடர்புடையவர். எனவே இச்சந்திப்பில் கலந்து கொள்வதென தீர்மானித்தேன். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்து சென்றவர்களை எடுத்துக் கொண்டால் நானும், பேராசிரியர் துரை மனோகரனும் மட்டுமே இதில் கலந்து கொண்டோம். இலங்கை பத்திரிகைகளில்

வெளியான 'பயங்கரவாத' செய்திகள் காரணமாக ஏனையோர் வருகை தரவில்லை.

கண்டி புனித சில்வெஸ்டர் கல்லூரி பழைய மாணவராண எனது கல்லூரி கால நண்பன் அருளேஸ்வரன் கண்டியைச் சேர்ந்தவர். அவர் எம்மை அழைத்துச் சென்றார். ஈஸ்ட்ஹேம் முருகன் கோயிலை பார்த்தோம். இந்த கோயில் அமைந்துள்ள வீதி, வெள்ளவத்தை அல்லது பம்பலப்பிட்டி கோயிலுக்கு அண்மையில் நிற்பதைப்போன்ற ஒரு உணர்வைத் தந்தது. கடைகளில் தமிழ் பாடல்கள், சீடி கடைகளில் தமிழ் படக்காட்சிகள், ஊதுவத்தி, சாம்பிராணி என்றிருக்கும்போது வெள்ளவத்தை ஞாபகம்தானே வரும்!' ஹோட்டல்கள் இங்குள்ள சைவச்சாப்பாட்டு கடைகள் போலவே இருந்தன. கண்ணாடி அலுமாரிகளில் போண்டா, சுசியம், மோதகம், முறுக்கு, மிக்சர் என்பன அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

நகைக்கடைகள் இப்பகுதியில் எண்ணிக்கையில் அதிகம். இவற்றின் பெயர் பலகைகள் தமிழிலேயே காணப்பட்டன. 'நகை அகம்' 'வெதுப்பகம்' போன்ற யாழ்ப்பாணத்துக்கே உரிய தமிழ்ச் சொற்களின் பிரயோகத்தை பார்க்க முடிந்தது.

மாம்பழம், வாழைப்பழம். வெற்றிலை, பாக்கு, மல்லிகைப்பூ ஆகியனவும் இங்கு விற்பனையில் இருந்தன. தமிழ்நாட்டு தமிழர்களும் இப்பகுதியில் மிகுதியாக வாழ்கின்றனர். மல்லிகைப்பூ வாங்கி தலையில் அணியும் பெண்டிர் தமிழ் நாட்டு மாலை கலாசாரத்தினை ஞாபகப்படுத்தினர். அந்திப் பொழுதுகளில் மல்லிகை தெருவெல்லாம் மணந்தது.

இது போலவே குரோட்டன், டுடன், டுலிங், ஹெரோ, லூடன், சவுத்ஹோல், ஹில்போட், வெம்பிளி ஆகிய இடங்களிலும் தமிழர்கள் மிகுதியாக வாழும் வீதிகள் உள்ளன. இவை தமிழ்ப் பகுதிகளாகவே காட்சியளிக்கின்றன.

இவ்வீதிகள், நகரங்கள், தமிழ் பிரதேசமாகவே உருவாதற்கான காரணம் சுவையான பின்னணியைக் கொண்டது.

முதலில் ஒரு வீதியில் ஒரு தமிழர் கஷ்டப்பட்டு வாடகைக்கு வீடு தேடி குடியிருக்கத் தொடங்குவார். பின்னர் இரவு பகலாக உழைத்து குடியிருந்த வீட்டை விலைகொடுத்து வாங்கி விடுவார்.

பின்னர் தனது வீட்டில் மார்கழி பஜனை, கந்தபுராணம் வாசிப்பு, வெள்ளிக்கிழமை கூட்டுப்பிராத்தனை, சரஸ்வதி பூசை என ஏனைய

பூஜைகளையும் பஜனைகளையும் அங்கே ஆரம்பிப்பார். எனவே அந்த இல்லம் பலரும் வந்து செல்லும் இடமாகி விடும், இதனால் இவ்வீதியில் வாகன நெரிச்சல் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகி விடும். அடுத்த வீடுகளுக்கான வாகன தரிப்பிடங்களிலும் வாகனம் நிறுத்தப்பட்டு அடுத்த வீட்டு காரருக்கு இடைஞ்சல் தருவார்கள் நம்மவர்கள். பிணக்கு களும் ஏற்படும். இப்படி வளர்ச்சியடைந்த வழிபாடு பின்னர் கோயிலாகும். வீட்டுக்குள்ளேயே கோயில்! இதற்குக் காரணம் உண்டு. லண்டனில் வீட்டு வரைபடத்தை மாற்றமுடியாது ஏனெனில் லண்டன் ஒரு பழமை பேணும் மரபுரிமை நகரம். எனவே வீட்டுக்குள் கட்டப்பட்ட கோயிலில் வழிபாடு செய்யலாம். வருடாந்த தேர்த்திருவிழாவும் நடத்த முடியும். மணி அடித்து பூஜை செய்வார்கள். சாம்பிராணி புகை, கற்பூர புகை எழும்பும். வழிபாட்டின் போது அருள் வருதல் சாமி ஆடுதல் எல்லாம் நடக்கும். வழிபாட்டுக்கு வருபவர்களின் வாகன பிரச்சினையால் வீதி இடைஞ்சல் அங்கே ஏற்படும். அமைதியாக வாழ விரும்பும் வெள்ளைக்காரர்கள் இதை விரும்பமாட்டார்கள். அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் தெரியுமா? தாம் வசித்த இடங்களை விட்டு கிராம சூழலை தேடி நகர்ந்து விடுவர். இதையடுத்து அடுத்தடுத்த வீடுகளையும் நம்மவர்கள் விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொண்டனர். தமக்கு இசைவானவர்களை அழைத்து அந்த வீடுகளில் குடியிருக்க செய்தனர். இப்படியே வீதிகள் தமிழர் வசமாயின.

கோயில்களை அமைப்பதற்காக கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களையும் விலைகொடுத்து வாங்கினர். வெளித் தோற்றத்தில் மாதா கோவில், உள்ளே பிள்ளையார் கோவில்!

இலங்கைத் தமிழன் உலகெங்கும்
தமிழ் பரப்புவான் என்று பாரதியும்
எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்!

ஆய்வு மாநாட்டு தலைவர் பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் மற்றும்
மாநாட்டு ஒருங்கிணைப்பாளர் கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்
ஆகியோருடன் இந்திய பேராளர்கள்.

நாங்கள் திருவள்ளூர் அறநெறிப் பாடசாலை மண்ட
பத்திற்குச் சென்ற போது அங்கு இலங்கையிலிருந்து
சென்ற மூத்த எழுத்தாளர்கள் பலர் எங்களை ஆவலு
டன் வரவேற்றனர். எங்களுக்கு அது மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளித்தது.
கடையில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்ட இடியப்பமும், சொதியும்,
சம்பலும் தயார் நிலையில் இரவு சாப்பாட்டுக்காக வைக்கப்பட்டிருந்தன.

நூலகர் செல்வராஜ், தேசம் நெட் இணைய ஊடக இதழாளரும்,
பிரதம ஆசிரியருமான ஜெயபாலன், சாகித்திய விருதுபெற்ற எழுத்தாளர்
உதயணன், ஐ. டி. சம்பந்தன் மற்றும் சச்சிதானந்தன், முன்னாள் யாழ்ப்ப

பாண பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளரான மு.நித்தியானந்தன் மற்றும் பலரும் இந்த சந்திப்பில் கலந்து கொண்டனர்.

இவர்களில் பலர் தமிழியல் மாநாடு பக்கம் தலைகாட்டியதாகத் தெரியவில்லை. மாநாட்டு ஒழுங்கமைப்புக் குழுவுக்கும் இவர்களுக்கும் இடையில் முரண்பாடு. மாநாட்டுக்கு எதிராக வெளியிடப் பட்டிருந்த துண்டுப் பிரசுரங்களில் இவர்களில் சிலரின் பெயர்கள் பொறிக்கப் பட்டிருந்தது. இச்சந்திப்பின் போது மாநாடு பகிஷ்கரிப்பு தொடர்பாக எமது விசனத்தை தெரிவித்த போது ஏன் நாங்கள் பகிஷ்கரிக்கிறோம் என்பதற்கான விளக்கத்தை அவர்கள் தந்தனர். அதன் பின் இலக்கியம் தொடர்பான ஆரோக்கியமான கருத்தாடல் நடுநிசி வரை தொடர்ந்தது. ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி, சஞ்சிகை வெளியீடுகள், ஈழத்து நூல் களுக்கான வெளிநாட்டு சந்தை, தமிழ் நூல்களை ஆவணப்படுத்தல், ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியதன் அவசியம். இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடுகள் தொடர்பானவற்றை பேணிப்பாதுகாத்து ஆவணப்படுத்தல் எனப் பல தளங்களில் கருத்துப் பரிமாறல் நடைபெற்றது. இறுதியில் நூலகர் செல்வராஜ் நன்றி தெரிவித்ததோடு தனது இல்லத்திற்கு விருந்துண்ண வருமாறு அழைப்பு விடுத்தார்.

மலேசியப் பேராசிரியர் குமரன், பேராசிரியர் துரை மனோகரன் மலேசிய நெடுமாறன், மலேசியா அருள் செல்வன் ராஜி மற்றும் நான் ஆகியோர் இந்த விருந்தில் கலந்து கொண்ட தோடு, நூல் தேட்டம் பற்றியும், செல்வராஜின் எழுத்து முயற்சிகள் பற்றியும் நீண்ட நேரம் கலந்துரையாடினோம். எமக்கான இந்த பயண ஏற்பாட்டினை தேசம் நெட் ஜெயபாலன் மேற்கொண்டிருந்தார்.

மாநாட்டின் இறுதி நாள் நிகழ்விற்கு லண்டன் ஊடகவியலாளர்கள் வந்து குவிந்திருந்தனர். இறுதிநாள் நிகழ்வில் ஊர்வலம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்த ஊர்வலத்தில் பேராளர்கள் ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்பட இருந்தனர். ஊர்வலத்தில் செல்ல ஊர்தியும் தயார் நிலையில் இருந்தன. இந்த ஊர்வலத்தில் யாராவது புலிக் கொடியுடன் கலந்து கொண்டால் எமது பாடு அதோ கதியாகிவிடும் என்ற உதறல் வேறு எம்மை ஆட்டிப் படைத்தது. ஏனெனில் லண்டனில் நாம் தமிழர் இயக்கத்தினர் எடுத்ததற்கெல்லாம் புலிக்கொடியைத்தான் தூக்குவார்கள். ஏற்கனவே கிரிக்கெட் போட்டியொன்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையில் மைதானத்தில் புலிக்கொடியுடன் நுழைந்தவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு வழக்குத்தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்த சம்பவமும் ஞாபகத்தில் நிழலாடியது. இலங்கையில் நடக்கும் சில சம்பவங்க

ளுக்கு லண்டனில் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்துவது வழமையாகிவிட்டது. எனவே இந்த ஊர்வலத்தில் புலிக்கொடியை உயர்த்துவார்களானால் அதில் ஆச்சரியப்பட எதுவும் இருக்க முடியாது தான் புலிக்கொடி பறக்க, எதேச்சையாக அதற்கு பக்கத்தில் நாமும் இருக்க இதை எவராவது புகைப்படம் எடுத்து ஊடகங்களில் வெளிவந்தால், போச்சு எம்பாடு அதோ கதிதான்!

எனவே ஊர்வல ஏற்பாட்டாளர்களிடம் நாம் ஊர்வலத்தில் கலந்து கொள்ள மாட்டோம் என்று தெளிவாகச் சொல்லி விட்டோம். ஏற்பாட்டாளர்களும் எமது நிலையை நன்கு உணர்ந் திருந்தனர். புலிக்கொடிகளை ஏந்தி வர வேண்டாம் என்று வேண்டு கோள் விடுத்திருந்தனர். எனினும் இந்த ஊர்வலத்தில் இந்திய, மலேசிய, கனடா, பிரான்ஸ், லண்டன் பேராளர்கள் பங்குபற்றினர். ஊர்வலம் ஹில்போட் விநாயகர் கோயிலிலிருந்து வெலன்டைல் பார்க் வரை நகர்ந்தது. அப்பூங்காவிலேயே கூட்டமும் நடந்தது. இந்நிகழ்வில் பெருந்திரளான தமிழ் மக்கள் கலந்து கொண்டனர்.

லண்டன் பிரதான வீதிகளில் ஊர்திகளுடன் ஊர்வலம் நகர்ந்ததைப் பார்க்க எமக்கு வியப்பாகவே இருந்தது. ஊர்வலத்திற்கும், கூட்டத்திற்கும் பொலிஸ் பாதுகாப்பு, எம்பியூலன்ஸ் சேவை, முதலுதவி சேவை முதலியன வழங்கப்பட்டிருந்தன. லண்டனில் எந்த ஊர்வலம் மற்றும் கூட்டம் நடைபெற்றாலும் எம்பியூலன்ஸ் மற்றும் முதலுதவி சேவைகள் கட்டாயமாம்.

நாம் தங்கியிருந்த ஹோட்டல் இந்தக் கூட்டம் நடைபெற்ற வெலன்டைல் பூங்காவுக்கு முன்பாகவே அமைந்திருந்தது. இந்த பூங்காவில் நானும் பேராசிரியர் மனோகரனும் பலமுறை நடைப்பயிற்சி செய்திருந்தோம். ஊர்வலத்தை நாம் தவிர்த்தாலும் ஊர்வலம் எமது ஹோட்டல் வழியாகச் சென்றது மகிழ்ச்சி தந்தது. கூட்டம் ஆரம்பமானதும் அதில் கலந்து கொண்டோம். பேராசிரியர் சு. ப. வீரபாண்டியனது உரை மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. இவர் பொடா சட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பழ. நெடுமாறனின் தமிழர் தேசிய இயக்கத்தின் முன்னாள் செயலாளர். தற்போது தி. மு. க. காரர்.

நான்கு நாட்கள் நடைபெற்ற இந்த ஆய்வு மாநாட்டில் ஆழமான கருத்துப் பரிமாறல்கள், இலக்கிய கருத்து மோதல்கள், தாக்குதல்கள், விவாதங்கள், ஆக்கபூர்வமான கருத்து பரிமாறல் என்பன இடம்பெற்றன.

வேலைத் திட்டங்கள் பிரேரிக்கப்பட்டன. இலங்கை இந்திய பேராளர் களை விட லண்டன் புலம்பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர்களின் பங்களிப்பு பரந்த மட்டத்தில் காத்திரமானதாகக் காணப்பட்டது.

பல வருடங்களுக்கு முன்னரேயே லண்டனுக்கு புலம் பெயர்ந்து சென்றுவிட்ட போதிலும்கூட, மேற்கத்திய கலாசார வீச்சுக்கு முழுமையாக ஆட்படாமல் தமது வேர்களை அப்படியே ஜீவனுடன் பேணி வருவதை நேரிடையாகக் கண்டபோது நான் நெகிழ்ந்து போனேன். எம்மை விட தமிழ் ஆர்வம் கொண்டவர்களாக, மொழி வளர்ச்சி தொடர்பாக அக்கறை கொண்டவர்களாக திகழ்வதைக் கண்டேன்.

லண்டன் நகருக்கென ஒரு தொன்மையுண்டு. இலக்கியவாதி சேக்ஷ்பியரின் நாடு அது. இலக்கிய விசாலம் கொண்ட ஒரு நாட்டின் தலைநகரம். இங்கு தமிழ் விழா, தமிழ் மாநாடு, ஊர்திகள் மற்றும் கலை நிகழ்ச்சிகளுடன் ஊர்வலம், பிரசித்தி பெற்ற லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழில் பதாதைகள், தமிழர் உணவு, தமிழரின் சிற்றுண்டிகள் என லண்டனில் தமிழ் மணம் பரவியபோது எமக்கு புல்லரித்துப் போனது. இதைச் சாதித்த தது யார்? இலங்கையில் இருந்து புறப்பட்டுப்போய் அகிலத்தை நிறைத்த சாதாரண மட்டத் தமிழர்கள் அல்லவா? இலங்கையில் இருந்து 1900 முதல் லண்டனுக்கு மேட்டுக்குடியினர் சென்று குடியேறியிருந்தாலும் தமிழ் மணம் கமழச் செய்தவர்கள் சாதாரணத் தமிழர்களே என்பது அழுத்தமாகச் சொல்லி வைக்க வேண்டிய ஒன்று. சாதாரண தமிழர்கள் அங்கே எழுப்பிய கோவில்கள் இன்று தமிழோசை எழுப்புகின்றன.

பாரெல்லாம் தமிழ் பரவ வழி செய்ய வேண்டும் என்ற பாரதி கூட இவ்வளவு சீக்கிரமாக தமிழ் பாரெல்லாம் பரவிவிடும் எனக் கனவிலும் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்.

புகலிடம் தேடிய நாடுகளில் இன்று பலர் மேயராகியுள்ளனர். நகரை ஆட்சி செய்கின்றனர். ஆங்கில மொழியில் மட்டுமா? பிரெஞ்சு, டேனிஷ், ஜேர்மன் எனப் பல மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளனர். லண்டனிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்கள் அனைத்தி லும் திறமைச் சித்தி பெற்றிருக்கிறார்கள் நம்மவர்கள். கலாசார விழுமியங்கள் பற்றி ஆய்வு செய்கின்றனர். மொழி மீதும், கலாசாரம் மீதும் அதிக பற்றுள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர். எமது கலாசாரத்தை வெள்ளைக்காரர்களைப் பின்பற்ற வைத்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. மெல்லத் தமிழ் இனிச்

சாகாது. அது ஐரோப்பாவிலும் லண்டனிலும் வளர்கிறது என்பதை அறிந்து நிறைவடைந்தேன்.

இலங்கையில் பிறக்காத, இம்மண் வாசனையை அறியாத ஏராளமான தமிழ்க் குழந்தைகள் ஞாயிறு தினங்களில் பரத நாட்டிய வகுப்புகளில் நடனம் கற்கின்றனர். சங்கீதம் பயில்கின்றனர். தேவாரங்களை ஆங்கிலத்தில் பண்ணுடன் எழுதி வாசிக்கின்றனர். தமிழை கற்கின்றனர். தமிழ் வானொலியை கேட்கின்றனர். தமிழ் தொலைக்காட்சியை பார்க்கின்றனர்.

எனினும் பிரச்சினைகள் இல்லாமல் இல்லை. இங்கிருக்கும் ஈழத்தமிழ் புத்திஜீவிகளுக்குள்ளும் பல பிரிவுகள், முரண்பாடுகள் நிலவுகின்றன. இவர்கள் மட்டும் பொதுப்படையான அம்சங்களி லாவது ஒன்று சேர்வார்களேயானால் தமிழ் நாட்டு ஆய்வாளர்களையும் விஞ்சி விடக்கூடிய ஆளுமையை பெற்று விடுவார்கள்.

குளிர் வாட்டும் பனிப் பிரதேசத்தில் தொழில் செய்து தம் குடும்பத்திற்கும் இலங்கையில் உள்ள தம் உறவுகளுக்கும் பொருளாதார ரீதியாக தோள் கொடுக்கின்றனர். பெரும்பாலானோர் தாயகத்தை மறந்தவர்களாக இல்லை. யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகிறார்கள். படித்த பாடசாலைக்கும் பழைய மாணவர் சங்கத் துக்கும் ஊர் கோயில்களுக்கு, உற்றார், உறவினர்களுக்கு உதவி செய்கின்றவர்களாக விளங்குகின்றனர் என்பது விசேடமாக சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

புலம் பெயர்ந்த ஆரம்ப கட்டத்தில் பல பிரச்சினைகளை இவர்கள் தாயகத்தில் எதிர் கொண்டிருந்தனர். வயதில் முதிர்ந்த பெற்றோரை பராமரிப்பது, முதிர் கன்னிகளான சகோதரிகளுக்கு திருமணம் செய்வித்தல், அடகு வைத்த வீடு வளவுகளையும் தங்கத்தையும் மீட்பது எனப் பல பிரச்சினைகள் அழுத்திக் கொண்டிருந்தன. இப்போது நிலைமைகள் மாறிவிட்டன.

இப்பொழுது இவர்கள், கமலஹாசனையும் இளையராஜா இசைக் குழுவையும் ஏ. ஆர். ரஹ்மானையும் லண்டனுக்கு அழைப்பது, இந்திய நடனங்களை அரங்கேற்றுவது, இலங்கை எழுத்தாளர்களது நூல்களை வெளியிட்டு வைப்பது, குறுந் திரைப்படம் தயாரிப்பது போன்ற காரியங்களில் ஈடுபாடு காட்டி வருகின்றனர். ஊரில் யாரும் இல்லை. எல்லோரையும் ஒருவர் பின் ஒருவராக கொண்டு சேர்த்தாகிவிட்டது. இலங்கையுடனான இரத்தத் தொடர்புகள் குறைவு என்ற நிலையில் இப்போது பொது வேலைகளுக்கு இவர்களால் செலவிட முடிகிறது.

சிலை, பூங்கா கலாசாரத்தை முன்நிறுத்தும் லண்டன் நகர்

லண்டனில் உள்ளூர் பயணங்களுக்கு சுரங்க ரயில் சேவையையே மக்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். இங்கு பாதாள ரயில் சேவைக்கு 150 வருட கால வரலாறு உண்டு. பாதாள ரயில் சேவை தொடர்பான வீதிப்படங்கள், தரிப்பிடங்கள், ரயில் இலக்கங்கள், ரயிலில் இறங்கி மாற வேண்டிய இடங்கள் போன்ற அனைத்து விளக்கங்களையும் கொண்ட தகவல்கள் எல்லா ரயில் நிலையங்களிலும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இங்கு நீங்கள் பயணிக்க வேண்டிய இடத்துக்கான பணத்தை இயந்திரத்தில் செலுத்தி இலக்கத்தினை அழுத்தினால் டிக்கட் வரும். அதுபோல ஒருநாள் சீசன் டிக்கட், ஒரு வழி பயண டிக்கட், சென்று திரும்பவும் டிக்கட் எனப் பல டிக்கட் வகைகள் உண்டு.

ஒரு நாள் டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டு அன்றைய தினம் முழுவதும் விரும்பிய இடமெல்லாம் போய் வருவது எமது பழக்கமாக

அமைந்தது. இரண்டு நாள் சென்ற பின் யார் கேட்டாலும் வழிகாட்டக் கூடிய வகையில் எமது ரயில் அறிவை வளர்த்துக் கொண்டோம்.

இந்த ரயில்களுக்கு என்ஜின் டிரைவர் கிடையாது. அவை தானாகவே ஸ்டேஷன்களில் நிற்கின்றன. கதவுகள் திறப்பட்டு மூடப்படுகின்றன. பயணிகள் ஸ்டேஷன்களில் இறங்கி வெளியேறும் போது டிக்கட் பரிசோதகர்கள் கிடையாது. இயந்திரங்களே கையாள்கின்றன. சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்று இங்கும் டிக்கட்டை ஸ்கேனரில் காட்டியவுடன் கேட்டுகள் திறக்கின்றன.

மேலும் எல்லா ரயில் நிலையங்களிலும் மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கான வழிகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ரயில் நிலையங்களில் பாதாள வாகன நிறுத்துமிடங்கள் உள்ளன. விமான நிலையத்திலும் பாதாள வாகன தரிப்பிடம், பாதாள ரயில் நிலையம் என்பன உள்ளன. அதாவது விமான நிலையத்துடன் ரயில், பஸ் சேவைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. எமது நாட்டு மக்கள் எந்தக் காலத்தில் இந்த வசதிகளைப் பெறப்போகிறார்கள் என்ற எண்ணம் என்னில் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. வேளை தவறாத வெள்ளைக்காரன் நாட்டில் ரயில்கள் நேரத்துக்கு வந்து செல்வது ஒன்றும் ஆச்சரியத்துக்கு உரியதல்ல.

இந்த லண்டனின் பாதாள ரயில் சேவை ஐரோப்பாவிலேயே நீளமானதும் பழைமையானதுமாகும். தினமும் 60 இலட்சம் மக்கள் இந்த பாதாள ரயில் சேவையை பயன்படுத்துவதாக அறிந்து கொண்டேன்.

பிரித்தானியரே இலங்கையிலும் ரயில் சேவையை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். ரயில் பாதைகளை அமைக்க இந்தியத் தமிழர்கள் இலங்கைக்கு அழைத்து வரப்பட்டனர். பிரித்தானியரால் கோப்பி, தேயிலை, றப்பர் தோட்டங்களுக்கு தொழிலாளர்கள் கூட்டிவரப்பட்டது போலவே ரயில் பாதை அமைக்கவும், பாலங்களை அமைக்கவும் தென்னிந்தியர்களையே, வெள்ளையர் அழைத்து வந்தனர்.

இலங்கை ரயில் சேவைக்கான பணிகள் 1850 களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1864 இல் முதல் ரயில் கொழும்பிலிருந்து அப்பேபுஸ்ஸ விற்கு பயணித்தது. பிரித்தானியரின் உற்பத்திகளை கொழும்பு துறைமுகத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்காகவே ரயில் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதேசமயம் பிரித்தானிய ரயில் சேவை 1825 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய ரயில் சேவை 1853 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மும்பாயிலிருந்து தானே வரையே இச்சேவை முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரித்தானியரில் பலர் சிகரட் புகைப்பதை நான் அவதானித்தேன். இது குளிர் காலநிலை காரணமாக ஏற்பட்ட பழக்கமாக இருக்கலாம். ஆனால், பெண்கள், ஆண்கள் என்ற வித்தியாசம் இல்லாது புகைப்பதைப் பார்க்கும் போது ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறது. வயதான ஆண்கள் சுருட்டு அதாவது வெள்ளை சுருட்டு என அழைக்கப்படும் நறுமண சுருட்டுகளையும் பைப்புகளையும் பாவிக்கின்றனர். எனினும் லண்டனில் பல இடங்களிலும் புகைப்பிடிப்பது தீங்காகும் என்ற விளம்பரங்கள் காணப்படுகின்றன. சிகரட் பக்கட்டுகளிலும் புகைத்தலின் விளைவுகளை சித்தரிக்கும் படங்களுடன் கூடிய எச்சரிக்கை வாசகங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் புகைத்தல் என்னவோ குறைந்த பாடாகத் தெரியவில்லை.

லண்டனின் இன்னொரு மாறாத அழகு, அதன் அலங்கார குதிரைகள். ஆய கலைகள் 64 இல் குதிரையேற்றமும் ஒன்று. சங்ககாலம் முதல் தமிழகத்தில் புரவிப் படைகள் இருந்துள்ளன. ஆனால் குதிரை என்றால் அது எவ்வளவு அழகு, எவ்வளவு நேர்த்தியான வசீகரமான விலங்கு என்பதை பிரிட்டிஷ்காரர்தான் நமக்கு உணர்த்தினான் என்றால் மிகையல்ல. கொழும்பில் தினமும் காலை ஏழரை மணியளவில் பொலிஸ் குதிரைப் பிரிவு புறக்கோட்டையில் இருந்து வெளிக்கிட்டு கோட்டை வரை ராஜநடை போட்டு செல்வதே ஒரு அழகுதான். இது பிரிட்டிஷ் எச்சம். லண்டன் ராணி மாளிகை முன்பாக குதிரை அணியே காவலுக்கு நிற்கிறது. வீதி ஒழுங்குகளை கவனிக்கிறது. அதுபோல வீதிகளில் வாகன நெரிசலைக் கட்டுப்படுத்தவும் லண்டனில் குதிரை அணியை பயன்படுத்துகின்றனர். பல மன்னர்களது சிலைகள் புரவியேற்ற தோற்றத்திலேயே அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இலங்கையை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றிய பின்னர் இலங்கை ஆளுநராக ரொபர்ட் பிரவுன்ரிக் நியமிக்கப்பட்டார். பிரவுன்ரிக்கின் சிலை கண்டியில் தலதா மாளிகைக்கு முன்பாக மாமளவதிடலின் முன் அமைக்கப்பட்டிருந்ததை நாம் சிறுவயதில் கண்டுள்ளோம். பின்னர் அது அவ்விடத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டது. தேசிய உரிமைக்கு குரல் கொடுத்தோர் சிலைகள் மட்டுமே நிறுவப்பட்டன. பிரவுன்ரிக் குதிரை மீதே அமர்ந்திருந்தார். இதைப்போன்ற பல குதிரையில் அமர்ந்துள்ளதாக வடிக்கப்பட்ட சிலைகள் லண்டனில் பல இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. எனவே குதிரைப்படை ஒரு முக்கிய அம்சமாகவே காணப்படுகின்றது.

இராஜசிங்கன் காலத்தில் எஹலபொலவின் மனைவியான எஹலபொல குமாரியை மன்னர் விரும்பியதால் அவளை அடைய முயற்சித்ததாகவும் இதனால் வெறுப்புற்ற எஹலபொல, ஆங்கிலேயருடன் சேர்ந்து மன்னரைக் காட்டிக் கொடுக்க முனைந் ததால் கோபமுற்ற மன்னர், எஹலபொலவின் குடும்பத்தை பழி வாங்கியதாகவும் வரலாற்றில் கூறப்படுகிறது. தனது குழந்தைகளை உரலில் போட்டு இடித்துக் கொல்லுமாறு எஹலபொல குமாரிஹாமியை மன்னர் பணித்தபோது, மூத்த மகன் மத்தும பண்டார முன்வந்து தலையைக் கொடுத்தான் என்கிறது வரலாறு. அச்சிறுவனின் வீரம் போற்றப்படும் வகையில் அச்சிலை தலதா மாளிகைக்கு முன்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆளுநர் நோர்த்தின் சிலை கண்டி அரும்பொருட் காட்சியகத்திற்கு முன்னால் தற்போது வைக்கப்பட்டுள்ளது. லண்டனில் குதிரை வீரர் சிலைகளை கண்டவுடன் எனக்கு கண்டியில் உள்ள சிலைகளின் ஞாபகமே வந்தது.

டிராஃபல்கர் சதுக்கத்தில் டிராஃபல்கர் போரில் பிரெஞ்சு படையை வெற்றி கொண்டதன் ஞாபகமாக அப்போது போருக்கு தலைமை தாங்கிய தளபதி நெல்சன் நினைவாக சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 178 அடி உயரத்தூணை நான்கு சிங்கங்கள் தாங்கி நிற்பதாக வடிவமைக்கப்பட்டு அதன்மேல் 18 அடி உயரமான நெல்சனின் சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. குதிரைப்படை, குதிரை வீரர் கவச உடைகள், மகா அலெக்சாந்தர், குதிரை படை வீரர்கள் லண்டனின் பல இடங்களில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் இதுபற்றி அறிய விரும்பினேன். மாவீரன் அலெக்சாந்தர் குதிரைப் படைத் துணையுடன் பல நாடுகளை கைப்பற்றினார். இவர் மூலமே நாடு பிடிக்கும் பழக்கம் உலகில் தோன்றியதாகக் கூறப்படுகிறது.

போரின் போது வீரர்களுக்கு உணவு கிடைக்காத பட்சத்தில் குதிரையை சமைத்து உண்ணும் பழக்கமும் இருந்துள்ளது. குதிரை நான்காயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் மனிதனால் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட ஒரு மிருகம். ஒரு குதிரையை அடக்கி ஆள்பவன் மாவீரனாக கருதப்பட்டான். தமிழகத்தின் மாடு அடக்கும் ஜல்லிக்கட்டுடன் இதை ஒப்பிடலாம்.

ஒரு வயதுக்கு குறைந்த ஆண், பெண் குதிரைகளை 'ஃபோல்' என்றும் ஒரு வயது முதல் இரண்டு வயது வரையான ஆண், பெண் குதிரைகளை 'யார்லிங்' என்றும் நான்கு வயதுக்கு குறைவான மற்றும்

நான்கு வயதுக்குக் கூடிய ஆண் குதிரைகளை 'ஸ்டாலியன்' என்றும் நான்கு வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண் குதிரைகளை 'மேர்' என்றும் ஆண்மை நீக்கிய குதிரைகளை 'கேல்டிங்' என்றும் அழைப்பது ஆங்கிலேயர் வழக்கம். இந்த ஆண்மை நீக்கப்பட்ட குதிரைகளே பொலிஸ் குதிரை படைக்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு குதிரையின் ஆயுள் காலம் 25 முதல் 30 வயது வரையாம். ஆனால் பிரிட்டிஷ் குதிரைப்படை குதிரைகள் 60 வயது வரை வாழ்ந்து வருகின்றனவாம். இது, அவர்களின் சிறந்த குதிரை பராமரிப்புக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

லண்டனில் பூங்கா கலாசாரத்தினை பற்றி முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

போட்சோகன் வீதி பூங்கா, பெட்டசி பூங்கா, சென்ஜோன்பர்க், கிங் எட்வெட் 7 பார்க், பாக்கிங் பார்க், ஹைட் பார்க், ரீஜன்ஸ் பார்க், ரிச்மண்ட் பார்க், சென்ஜேம்ஸ் பார்க், விக்டோரியா பார்க், கிரீன்விச் பார்க், லிவெலி பார்க், கென்சிங்டன் பூங்கா, பச்சை பூங்கா, வொலண்டயில் பூங்கா, (இறுதி ஊர்வலமும் கூட்டமும் நடைபெற்ற பார்க்) என பல பூங்காக்கள் காணப்படுகின்றன. 'பூங்கா கலாசாரம்' என்று இதனை குறிப்பிடலாம். காலை, மாலை, இரவு, ஓய்வுநேரம் என இங்கேயே பலர் பொழுது போக்கு கின்றனர். ஹைட் பூங்காவில் பேச்சாளர் மூலை என்று ஒரு பகுதியுள்ளது. இங்கு யாரும் சென்று எதைப்பற்றியும் பேசலாம். கேட்பதற்கும் ஒரு கூட்டம் உண்டு. இதனை ஸ்பீக்கஸ் கோர்னர் என அழைக்கின்றனர். அத்தோடு இதனை ஜனநாயக சின்னமாகவும் கருதுகின்றனர். பேச்சு சுதந்திரத்திற்கு மத்திய இடமாகவும் இதனைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இவ்வளவு பூங்காக்கள் லண்டனில் மட்டும் காணப்படுவதால் இலங்கையிலும் ஆங்கிலேயரே பூங்காக்களை அமைத்திருக்க வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பில் தேடிப்பார்த்தேன்.

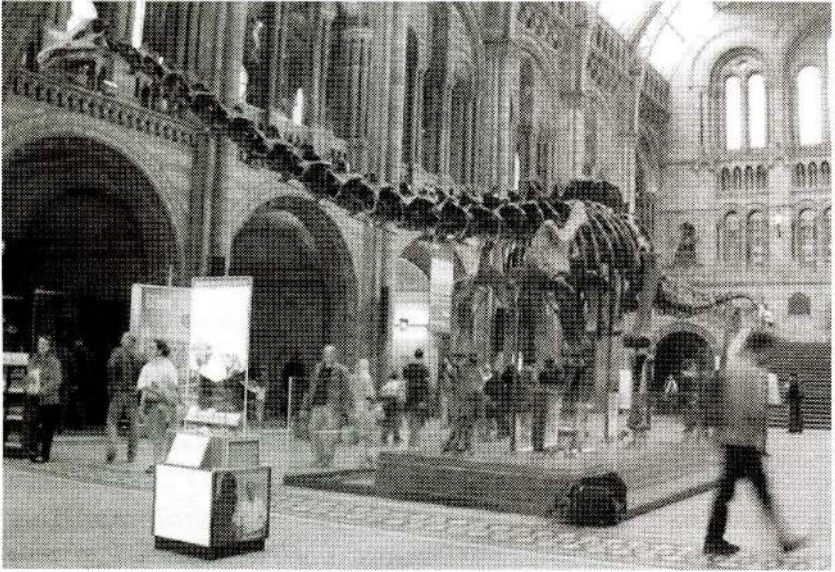
இலங்கையில் பிரசித்தி பெற்ற பேராதனை பூங்கா 1371 இல் 3 ஆவது விக்ரமபாகு மன்னரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பின் கீர்த்தி ஸ்ரீ இராஜசிங்கன், இராஜதிராஜசிங்கன் காலத்திலும் பராமரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் 1821 ஆம் ஆண்டு அலெக்சாந்தர் மூன் என்பவரால் ரோயல் கார்டன் என பெயர் மாற்றப்பட்டு வெளிநாட்டு தாவரங்கள் தருவிக்கப்பட்டு நாட்டப்பட்டுள்ளது. 1843 இல் லண்டன் கியூ கார்டன் தாவரங்கள் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டு

பேராதனை பூங்கா விசாலமாக்கப்பட்டது. அதுபோல் கொழும்பு விஹாரமகாதேவி பூங்கா (முன்னர் விக்டோரியா பூங்கா) பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்திலேயே உருவாக்கப்பட்டது. மகாராணி விக்டோரியாவின் பெயரால் அழைக்கப்பட்டது.

1844 இல் ஜோர்ஜ் காட்னரின் கீழ் இது விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. நுவரெலிய ஹக்கல பூங்கா 1861 இல் சிங்கோனா பயிர்ச் செய்கைக்காக ஆங்கிலேயரால் தொடக்கப்பட்ட ஒரு தோட்டம் தான். அதன்பின் பரீட்சார்த்தமாக தேயிலை பயிர் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1894 இல் இது பூந்தோட்டமாக மாற்றப்பட்டது. சீதை சிறைவைக்கப்பட்ட இடம் எனச் சொல்லப்படுவதால், சீதா பூங்கா எனவும் 1897 ஆம் ஆண்டு மகாராணி விக்டோரியாவின் வைரவிழா ரூபகார்த்த பூங்காவாகவும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. எனவே இலங்கையிலும் பூங்கா கலாசாரத்தை அமைதியையும் தனிமையையும் விரும்பும் பிரித்தானியரே கொண்டு வந்துள்ளனர் என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது.

பிரமிப்பில் ஆழ்த்திய பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகமும் நூலகமும்

பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகம்

ஆய்வு மாநாடுகள் நடத்தும்போது ஆய்வு மாநாட்டுக்கு வந்தவர்களை சுற்றுலாவுக்கு இறுதி நிகழ்ச்சியாக அழைத்துச் செல்வது வழக்கம். ஆய்வு மாநாட்டு நிகழ்ச்சி நிரலிலேயே இதுபற்றிக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கும். லண்டன் மியூசியம் (அரும்பொருட் காட்சியகம்) பார்க்க வேண்டும் என பேராளர்களில் பலர் விரும்பினார்கள். மாநாடு நடைபெற்ற லண்டன் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அருகிலேயே நடந்து போகும் தொலைவில் பிரிட்டிஷ் நூலகம் அமைந்திருந்ததால் பலரும் மாநாடு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போதே நூலகத்துக்கும் விசிட் அடித்து வந்தனர்.

நான் ஒரு நூலகர். பிரித்தானிய நூலகம் பற்றி நூலக வரலாற்று பாடத்தில் கற்றிருக்கிறேன். எனவே இச்சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி பிரிட்டிஷ் நூலகம் பற்றி கற்க வேண்டும் என்ற ஆவல் என்னுள் எழுந்ததில் வியப்பில்லை. எனவே நூலக தாகம் இருந்த சிலரை அழைத்துக் கொண்டு நூலகம் சென்றேன். பேராசிரியர் அரசு பழைய நூல் பட்டியல் ஒன்றை தன்னுடன் எடுத்து வந்திருந்தார். நூல் பட்டியலில் உள்ள நூல்களை கண்களால் பார்த்து ஆவணப்படுத்த வேண்டியவற்றை ஆவணப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இருந்தார் அவர்.

அவரும், நானும், பேராசிரியர் மனோகரனும் நூலகம் சென்றோம். அங்கு கனடாவிலிருந்து வந்திருந்த பேராசிரியர் செல்வநாயகத்தின் மகன் கனகநாயகமும் வந்திருந்தார். எல்லோரும் ஏதோ ஒன்றை தேடுபவர்களாகவே இருந்தோம்.

நான் கண்டி மன்னர் இராஜசிங்கன் காலத்தில் வெளியான தமிழ் நூல்கள் அல்லது ஏட்டுச் சுவடிகள் இருக்குமா எனத் தேடினேன். குறிப்பாக இம் மன்னர் காலத்தில் கண்டியில் தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இருந்தது. அதன்பின் 1815 இல் கண்டி பிரதானிகளுக்கும் ஆங்கில தேசாதிபதிக்கும் இடையில் கைச்சாத்தான ஒப்பந்தத்தில் பல பிரதானிகள் தமிழில் கையொப்பமிட்டனர். நாம் கற்ற இந்த வரலாற்று சம்பவங்களுடன் தொடர்புடைய அக்காலத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் ஆவணங்கள் ஏதாவது கிடைக்குமா எனத் தேடினேன்.

பிரித்தானிய நூலகத்தில் சகல ஆவணங்களும் கம்பியூட்டர் மயப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே தேவையானதை கம்பியூட்டரில் தேட வேண்டும். தேடி ஓடர் செய்ய வேண்டும். அவர்களே நூலை கொண்டு வந்து தருவார்கள். நாம் நம் நாட்டைப் போல நூல்களைத் தேடிப் பார்க்க முடியாது.

இலங்கை நூலக வரலாற்றில் அல்லது ஆவணப்படுத்தல் வரலாற்றில், சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில் அதாவது காலனித்துவ காலத்தில் எமது ஆவணங்கள் பிரித்தானிய ஆட்சியாளரால் பிரித்தானியாவிலேயே பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இலங்கை வரலாற்றில் ஆவணப்படுத்தல், நூலகம் ஆகிய இரு துறைகளும் ஆங்கிலேயர் காலத்திலேயே வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. அதனால் அவர்களது ஆவணப்படுத்தல் மற்றும் நூலகம் பற்றி பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவலும் இருந்தது. ஆனால் ஆங்கிலேயரே எமது ஆவணங்களையும் சுதேசிய நூலகங்களையும் அழித்தனர் என்பதை

யோசிக்கும் போது அவர்கள் மீது சற்று வெறுப்பும் ஏற்படத்தான் செய்கிறது.

ஏனெனில் இலங்கை வரலாற்றில் 3 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே மன்னரால் வழங்கப்பட்ட தானங்கள், 'பின்பொத்தகம்' ஒன்றில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனை பாதுகாத்தவர் 'பொத்வருன்' என அழைக்கப்பட்டுள்ளார். கோட்டை இராச்சிய காலத்தில் மன்னர் வழங்கிய தண்டனைகளை குறித்து வைக்க 'முகவெட்டி' என்ற ஆவணம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கண்டி இராச்சியத்தில் ஆவணக்காப்பாளர் 'மகாமோட்டி' என அழைக்கப்பட்டார். மன்னர் வழங்கிய காணிகளை 'ஓலைச்சீட்டு' என்ற ஆவண புத்தகத்தில் குறித்து வைத்தார்கள். இதை எழுதுபவர் 'லியன்னா' என அழைக்கப்பட்டார். இக்காலத்தில் அறவிடப்பட்ட வரிகளை குறித்து வைக்க 'பண்டக பொத்தகமும்', 'வரி பொத்தகமும்' பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இவை போத்துக்கேயராலும், பின்னர் போத்துக்கேயரின் ஆவணப்படுத்தல் ஒல்லாந்தராலும், ஒல்லாந்தரின் ஆவணப்படுத்தலும் கண்டி இராச்சிய ஆவணப்படுத்தலும் பிரித்தானியராலும் அழிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆனால் 1870 இல் ஆங்கிலேயரால் நூலகமும் 1877 இல் ஆங்கிலேயரால் கொழும்பு நூதனசாலையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. கண்டி, கொழும்பு மாநகரசபை நூலகங்களே முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. 1902 இல் ஆவணக்காப்பாளர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். ஆனால் 1796 லிருந்து 1948 வரை இலங்கை ஆவணங்கள் பிரித் தானியாவிலேயே ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பிரிட்டிஷ் நூலகத்துக்கு கற்கச் சென்றவர்கள், மற்றும் ஆய்வாளர் மு.நித்தியானந்தன் போன்றோரே இலங்கை தொடர்பான பல ஆவணங்கள் இங்கு வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு பிடித்து வெளியுலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தினர். இந்த அடிப்படையிலேயே இந்த நூலகம், ஆவணப்படுத்தல் ஆகியவற்றை பற்றி அறிந்து கொள்ள நான் ஆவல் கொண்டிருந்தேன்.

இங்கு வகைப்படுத்தல், பட்டியலாக்கம், வகுப்பாக்கம் போன்றன பற்றி முதலில் தேடினேன். மலையகத்தின் முதல் நூல் எனக் கூறப்படும், மன்னர் காலத்திலும் பின்னர் நாட்டார் இலக்கியமாகவும் பேசப்படும் கோப்பி கிருஷி கும்மி என்ற நூல் கிடைக்குமா எனத் தேடினேன். என் கண்களுக்கு அது சிக்கவில்லை. நான் அவசரப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் நண்பர் மு.நித்தியானந்தன் கோப்பி கிருஷி கும்மி நூலைப் பற்றிய ஒரு விரிவான கட்டுரைத் தொடரை தினகரன் வாரமஞ்சரியில்

1991 - 92 காலப்பகுதியில் எழுதியிருந்தார். ஆனால் அவர் அதை நூல் வடிவில் வெளியிடவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

முதலில் அங்கு சென்ற நான் தமிழுக்குப் பொறுப்பாக யார் நூலகராக உள்ளார் எனத் தேடினேன். அப்படி ஒரு பதவி அங்கு இல்லை. இலங்கையிலும் எனக்குத் தெரிய பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் மட்டுமே தமிழ்த்துறை நூலகர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். அந்த பாக்கியத்தினை நான் பெற்றேன். தமிழ் மாணவர்களதும் தமிழ் விரிவுரையாளர்களினதும் கோரிக்கையா லும் அக்கால தமிழ்த்துறை தலைவராக ஆங்கில புலமையுடன் எச்சபையிலும் ஆங்கிலத்தில் அடித்து பேசக் கூடியவராக பேராசிரியர் எஸ். தில்லைநாதன் விளங்கிய தாலும் இப்படி ஒரு பதவியை அவரால் உருவாக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

இதற்கு முன்னர் பல தமிழர்கள் இதே பதவியிலிருந்த போதும் தனியாக ஒரு தமிழ்த்துறை உருவாக்கப்படவில்லை. இதேபோல, பிரிட்டிஷ் நூலகத்திலும் இப்படி ஒரு பிரிவு இல்லை. ஆனால் ஆசிய பகுதி உண்டு. ஆசிய பகுதியிலேயே தமிழும் உண்டு. இந்திய வம்சாவளியினரான இரண்டு பெண்கள் இங்கு நூலக உதவியாளர்களாகக் கடமை புரிகின்றனர். அவர்களை நான் சந்தித்தேன்.

நாம் இங்கு நூல்களை தேடுவது போல கணினியில் இலகுவாக தேட முடியவில்லை. அது வித்தியாசமான முறையாக இருந்தது. இப் பகுதியில் தேடுவதற்கு முன் அங்கத்துவம் பெற வேண்டும். இலகுவாக இரண்டு வருட அங்கத்துவம் கிடைத்தது. இந்த அங்கத்துவ அட்டையைப் பயன்படுத்தி இலங்கையிலிருந்தும் நூல்களைத் தேட முடியும். இந்த நூலகத்திலும் சரி, அருங் காட்சியகத்திலும் சரி சாப்பிடுவதற்கும் கோப்பி, தேநீர் பருகுவதற்கும் உள்ளேயே வசதிகள் உண்டு. லண்டன் மாநாட்டுக்கு சென்ற நாம் இங்கு கோப்பி, தேநீர் அருந்தி தேடுதலில் முழு நாளையும் செலவிட்டோம். தேவையான நூல்கள் கிடைக்காவிட்டாலும் சில நூல்கள் இருப்பது பட்டியல் மூலம் தெரிய வந்தது. இவ்வாறு தேடியே மு.நித்தியானந்தன் எமக்கு பல தகவல்களை அறியத்தருகிறார். இதை அங்குள்ள மற்றவர்களும் செய்யலாம். இந்த நூலகத்தை முழுமையாக பார்வையிடுவதாக இருந்தால் குறைந்தது ஒரு வாரமாவது தேவைப்படும். எனவே கவலையுடன் வெளியேறினோம். பிரித்தானிய அருங்காட்சியகத்தினை பார்வை யிட மறுநாள் சென்றோம்.

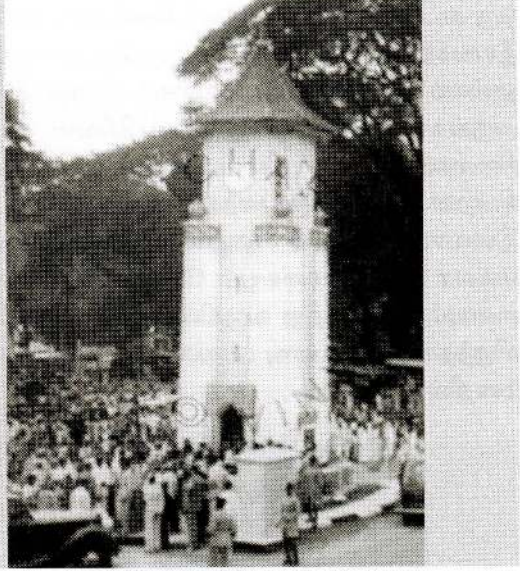
பிரிட்டிஷ் நூலகம்

பிரித்தானிய அருங்காட்சியகம் ஏழு மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட காட்சிப் பொருட்களைக் கொண்டுள்ள ஒரு விசாலமான அருங்காட்சியகமாகும். இதுவே உலகின் மிகப் பெரியதும், முழுமையானதுமான அருங்காட்சியகம். பிரித்தானியரினால் காலனித்துவ நாடுகளிலிருந்து தூக்கிச் செல்லப்பட்ட சகல பொருட்களும் இங்கு காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் பெறுமதி விலைமதிக்க முடியாதவை. இப் பொருட்கள் கண்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டு, அவை நாடுகளாகவும் பிராந்தியங்களாகவும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கண்டி மணிக்கூட்டு கோபுரத்தை அமைத்த இஸ்மாயில் சகோதரர்கள்

லண்டன் clock tower

கோபுரம் திறந்துவைக்கப்பட்ட போது...

லண்டன் அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள பொருட்களுக்கு விளக்கங்கள் சிறப்பாக வழங்கப்பட்டுள்ளன. குதிரை கவச அணிகலன்கள், இரும்புக் கவசங்கள், வாள்கள், கத்திகள், ஈட்டிகள், இரும்பு குண்டுகள் என்பனவே பிரித்தானிய பகுதியில் காணப்படுகின்றன.

நூலகம் அல்லது அருங்காட்சியகம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இவ்விரண்டு இடங்களையும் குறிப்பிடலாம். வெளிச்சம், சத்தம், சுவாத்தியம், வெப்பம், காற்றோட்டம், பொருட் பாதுகாப்பு, வகைப்படுத்தல், பார்வைக்கு ஏற்றதாக வைத்

தல், விளக்குதல், விளக்கங்களை காட்சிப்படுத்தல் போன்றன நாம் பார்த்துக் கற்க வேண்டிய விடயங்களாகும்.

இதன் மற்றொரு சிறப்பம்சம், இந்த அருங்காட்சியகம் ஒரு மருத் துவராலேயே 1700 களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற தகவலாகும். அவர் பெயர் ஆன்ஸ் சலோன் (Sir Hans Sloane) இவர் இன்று அருங்காட்சியகம் அமைந்துள்ள மான்டேரு கட்டடத்தில் 1759 இல் பொதுமக்கள் பார்வைக்காக இதனைத் திறந்துள்ளார். ஆரம்ப காலத்தில் பிரித்தானிய அருங்காட்சியகமும் பிரித்தானிய நூலகமும் ஒன்றாக ஒரு கட்டடத்திலேயே இயக்கியுள்ளன. 1997 முதல் நூலகம் தனியாக இயங்கத் தொடங்கியது. பிரித்தானிய நூலகத்தில் 2 கோடி 90 இலட்சம் நூல்கள் உள்ளன. இத் தகவல்கள் எமக்கு ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தியது. அருங்காட்சியகத்தின் இந்திய பிரிவில் கோயில் நூல்கள், புத்தரின் சிலைகள், நடராஜர் சிலை, பழைய நாணயங்கள் போன்றன காணப்படுகின்றன. இவற்றுக்கு பலத்த பாதுகாப்பு போடப்பட்டிருக்கிறது. நுழைவு இலவசம். ஆனால் பழைமை பேணும் பண்புடைய பிரித்தானியர் எல்லா பழைமையையும் பேணுவது போலவே அருங்காட்சியகத்தினையும் பாதுகாத்து வருகின்றனர். எமது பொருட்கள் எமது நாட்டிலிருந்தால் இவ்வளவு பாதுகாப்பாக இருக்குமா? என்ற கேள்வி என்மனதில் எழுந்தது.

கண்டி மணிக்கூட்டு கோபுரத்தை டி.எஸ். சேனாநாயக்க திறந்து வைக்கையில்...

இது இப்படி இருக்க, நமது கதைக்கு கொஞ்சம் வருவோம். இலங்கையிலிருந்து லண்டன் மாநாட்டுக்கு வந்த பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்தோர் உண்மையிலேயே ஆய்வு நோக்கோடு கட்டுரைகளை சமர்ப்பிக்கவே வந்தவர்கள், வேறெந்த உள்நோக்கமும் கிடையாது என்ற செய்தி அங்குள்ள இலங்கை அரசு சார்பான தமிழ் அன்பர்களைச் சென்ற டைந்தது. இவர்கள் நம்மீது பரிதாபப்பட்டதோடு எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் எனவும் முயற்சித்தனர். ஒரு சிலர் இலங்கை அரசின் அதியுயர் மட்டத்தினரோடு தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ளு மளவுக்கு செல்வாக்குமிக்கவர்களாக விளங்குகின்றனர். இவர்கள் தமது ஆதரவை எமக்குத் தெரிவிக்கும் வகையில் எம்மை வெம்பிளி என்ற இடத்திற்கு இரவு போசனமருந்த அழைத்தனர். இலங்கைக்கு பயமின்றி திரும்பிச் செல்வதற்கான சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்வோம் என்று உறுதியளித்து எம்மை சமாதானப்படுத்தினர். நாம் அங்கு சென்றோம். தமிழக கலைஞர்களை அழைத்து நிகழ்ச்சி நடத்துவது போன்றவற்றை லைகா போன்ற நிறுவனங்கள் பொறுப்பேற்று செய்கின்றன. பலர் லைகா தொலைபேசியையே உபயோகிக்கின்றனர். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன. ஒன்று, லைகா உரிமையாளர். இலங்கை முல்லைத்தீவைச் சேர்ந்த தமிழர் என்பது. இரண்டாவது குறைந்த கட்டணம்.

டொக்டர் இஸ்மாயில்

யார் இந்த லைகா?

வடகிழக்கு யுத்தத்தின்பின் லைகா ஞானம் அறக்கட்டளை மூலம் 3000 மில்லியன் செலவில் முல்லைத்தீவு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் அபிவிருத்திக்காக நிதியை இந்நிறுவனம் வழங்கியிருப்பதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். இதன் ஸ்தாபகர் அல்லிராஜா மற்றும் இவரது மனைவி ஞானாம்பிகை. இவரது முழுப்பெயர் அல்லிராஜா சுபாஸ்கரன் என்பதாகும். இவர்களே வவுனியா பூந்தோட்ட அகதிகளுக்கு வீடுகள் கட்ட உதவியவர்கள். யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பல மாணவர்களுக்கான கல்விக்கான அனுசரணை வழங்கி இருக்கின்றனர். பாடசாலை பைகள், அப்பியாசக் கொப்பிகள், பேனைகள், சைக்கிள் வண்டிகள், மருத்துவ உதவிகள் என்பனவற்றை வழங்கியுள்ளனர். இவர்களுக்கு அரசாங்கத்தோடு சுமுகமான தொடர்பு உண்டு. அதுபோல படைப்பாளர்

இராஜேஸ்வரி பாலசுந்தரமும் இலங்கை அரசுடன் நட்புறவு கொண்டவர். இத்தகைய பின்னணி கொண்டோரே எம்மை விருந்துக்கு அழைத்தனர். வெம்பிளிக்கு நாங்கள் சென்றபோது அங்கு தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த பல இந்தியத் தமிழர்கள் வாழ்வதை காண முடிந்தது. இதனால்தான் அங்கு அதிகம் இந்திய கலைஞர்களின் நிகழ்வுகள் ஒழுங்கு செய்யப் படுகின்றன.

லண்டன் நூலகத்திலிருந்து புறப்பட்டு 'லெப்பேக்' மாளிகையைக் கடந்து செல்லும் போது கத்தோலிக்க சேர்ச் எதிர்ப்பட்டது. அதிலிருந்து பார்க்கும் தூரத்தில் தேம்ஸ்நதி, வெஸ்ட் மினிஸ்டர் பாலம் அதனோடு அருகில் லண்டன் கண்கள் ஆகியவற்றை பார்வையிட்டு கடந்தோம்.

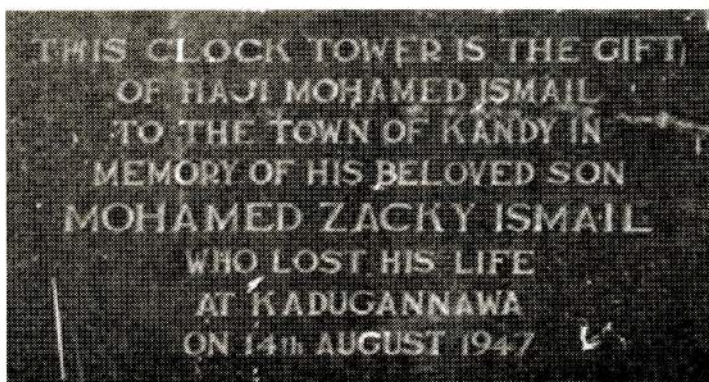
லண்டன் கண்கள் (London Eye) 30 கண்ணாடி கூண்டுகளைக் கொண்ட அறைகளோடு ஒரு கிரகத்தைப் போல சுற்றுகிறது. இது பிரமாண்டமான மெரிகோ ரவுண்ட் மாதிரி விசாலமானது. அதில் ஏறி முழு லண்டனையும் பார்க்கலாம். இதனால்தான் இதற்கு 'லண்டன் ஐ' என்று பெயர்.

பாலத்தின் மேற்கே நங்கூரமிட்டு தரித்து நிற்கும் கப்பல்கள். இவை உல்லாச ஹோட்டல்கள். இந்த ஹோட்டல் படகுகளை தவிர உல்லாச பயணிகள் படகுகளும் காணப்படுகின்றன. தேம்ஸ் பாலத்தின் வடக்கு பக்கம் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் என அழைக்கப்படும் லண்டன் பாராளுமன்றக் கட்டடம். அதற்கு பக்கத்தில் பிக்பென் கோபுரம். அதாவது லண்டனின் முகவரி!

பொதுவாக இங்கு ஊசி கோபுரங்களே காணப்படுகின்றன. எமது நாட்டில் போல சதுரமான உயர் கோபுரங்கள் இங்கு இல்லை. இந்தக் கட்டடங்களுக்கு பெயின்ட் பூசப்படுவதில்லை. இவை வெயில் பனி, மழை குளிர் என்பனவற்றால் பாதிக்கப்பட்டு பழைய தோற்றத்தை அடைந்துள்ளன. இம்மக்களும் இதை விரும்பு கின்றனர்.

'பிக்பென்' கடிகாரம், தேம்ஸ் நதிக்கும் 'லேம்பெத்' பெலசுக்கும் இடையே காணப்படுகிறது. இதனோடுதான் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் பாராளுமன்ற கட்டடமும் உள்ளது.

இக்கடிகாரம் இன்றைக்கும் சரியான நேரத்தைக் காட்டி வரு கிறது. எனது கண்டிநகரின் மைல் கல்லாக விளங்குவது இஸ்மயில் மணிக்கூட்டு கோபுரம். இஸ்மயில் ஒரு வர்த்தகர். கொழும்பில் இருந்து கண்டிக்கு இவரது மகன் காரில் வந்து கொண்டிருந்த போது கடுகண்ணாவையில்

ஞாபகப் பலகை

ஏற்பட்ட மண் சரிவில் சிக்கி உயிரிழந்தார். இறந்த மகனின் ஞாபகமாக தந்தை ஹாஜி முகம்மட் இஸ்மாயில் கண்டி மக்களுக்குத் தரும் அன்பளிப்பாக இம்மணிக் கூட்டுக் கோபுரத்தை அமைத்துக் கொடுத்தார். 1947 ஆம் ஆண்டு நாட்டின் முதலாவது பிரதமர் டி. எஸ். சேனநாயக்க இக்கோபுரத்தைத் திறந்து வைத்தார். இவ்வாறான ஒரு துன்பியல் சார்ந்த சோக வரலாறு கண்டி மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்திற்கு உண்டு. இவரது தந்தை மற்றும் சகோதரர்கள் கண்டி இஸ்மாயில் கட்டடத்தில் வர்த்தகம் செய்தவர்கள். ஒருவர் வைத்திய கலாநிதி. ஆனால் கிழமையில் ஓரிருநாள் மட்டுமே இது சரியான நேரத்தைக் காட்டும். ஆனால் லண்டன் கடிகாரம் அப்படியல்ல. அந்தக் கடிகார கோபுரத்தைத் தாண்டி எட்டுநாட்கள் நான் சென்றிருக்கிறேன். சரி பார்த்ததில் மிகச் சரியான நேரத்தை காட்டிக் கொண்டிருந்தது.

இவ்வழியாக செல்லும்போது டிரஃபால்கர் சதுக்கம், சேஞ் ஒப் கார்ட்ஸ் (Chage of Guards) மைதானம், பிரதமரின் வீடு, காரியாலயம், அரசியல் முக்கியத்துவம் பெற்ற கட்டடங்கள், காரியாலயங்கள் என்பன எதிர்படுகின்றன. இவற்றில் பல கட்டடங்களின் அமைப்பு மற்றும் வேலைப்பாடுகள் எனக்கு கொழும்பு கட்டடங்களை ஞாபகப்படுத்தின.

எதிரிகளிடமிருந்து இங்கிலாந்தை காத்துவரும் ஆழி அரண்

ஈஸ்ட்ஹேம் திருவள்ளூர் அறநெறிப் பாடசாலையில் நடைபெற்ற இலக்கிய கலந்துரையாடலில் இடப்பக்கமாக கட்டுரையாளர், லண்டன் இலக்கியவாதி ஐ. சம்பந்தர், மு. நித்தியானந்தன், ஞானம் ஞானசேகரன் நடுவே இரண்டாவதாக தமிழ் ஆர்வலர் சச்சிதானந்தன் ஆகியோர்.

சிலை கலாசாரம் இங்கிருந்தே கீழைத்தேசத்துக்கு பரவியிருக்க வேண்டும் என நினைக்குமளவுக்கு ஆங்காங்கே வீதிக் கரைகளிலும் சதுக்கங்களிலும் சிலைகள், இவற்றைக் கடந்து செல்லும்போது எதிர்ப்படுகின்றன. செனட் ஜேம்ஸ் பூங்கா. இந்த பூங்காவில் மாநாட்டுக்கு வந்த தமிழ் இலக்கியவாதிகள் ஒன்றாக அமர்ந்து பேசிக் கொள்வார்கள்.

செனட் ஜேம்ஸ் பார்க்குடன் பக்கிங்ஹாம் அரண்மனை. இதுதான் மகாராணியாரின் மாளிகை. நம் நாட்டில் ஜனாதிபதி மாளிகை, அலரி மாளிகை என்றால் வீதிகள் மூடப்படுவதும் இரவு பகலாக காவல் போடப்படுவதும் நமக்கு தெரிந்த செய்திகள். அங்கும் காவல்படை உள்ளது. ஆனால் மாளிகையின் சுற்றாடலை பார்வையிடவும் படம் பிடிக்கவும் அனுமதி உள்ளது. பார்க்கும் தொலைவில் மகாராணியின் வின்ட்ஸர் அரண்மனையும் தென் படுகிறது.

இந்த அரண்மனை காட்சியை இரசித்தவாறு நடந்து செல்லும் போது ஏகப்பட்ட புறாக்களை காண முடிகிறது. இங்கு புறாக்களுக்கு எந்த குறையும் இல்லை. பார்க்கும் திசையெல்லாம் புறாக்கூட்டம்.

பசுமையான ஊசியிலை மரங்கள், பல்வகை நிறங்களைக் கொண்ட இலைகள் 'பூத்துக் குலுங்குவது' கண்கொள்ளாக் காட்சி. நீண்டு வளர்ந்த மரங்களையும் காண முடிகிறது. இவை வானத்து ஈர்ப்பு சக்தியால் மேலே இழுக்கப்பட்டவை. இங்கு உல்லாச பயணிகளின் கூட்டம் அதிகம் என்பதால் சிகரட் பிடிப்பவர்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர்.

இங்கு பொதுமலசல கூடங்கள் இருக்கின்றன. இவை ஹோட்டல் மலசலகூடங்களை விட துப்பரவானவை. உடனுக்குடன் துப்புரவு செய்ய ஊழியர்கள் உள்ளனர். ஆனால் எந்த மலசலகூடத்திலும் நீரைக் காணமுடியவில்லை. டொய்லட் பேப்பர் மட்டுமே. ஹோட்டலிலும் அப்படியே. பேப்பர் துடையல் ஒரு புதிய அனுபவமாகவே இருந்தது.

இந்த மலசல கூடத்தின் சுவர்களில் ஒருவகை தாவரம் இலைகளுடன் படர்ந்து காணப்படுகிறது. முழுச் சுவரும் முற்றாக இலைகளினால் மூடப்பட்ட மலசலகூடங்களாகவே இவை காணப்படுகின்றன.

இங்கு வரும் உல்லாசப் பயணிகள் தம்மை மறந்த நிலையில் உதட்டோடு உதடு பதித்து முத்தமிடுவது சர்வ சாதாரணம். கண்டி எசல பெரகரா காலத்தில் வரும் உல்லாச பயணிகளிடம் இதைத் தாராளமாகக் காணலாம். இங்கே பகிரங்கமாகக் கிஸ் அடிப்பதில் பிரச்சினை இல்லை. அதை உற்றுப் பார்த்தால்தான் பிரச்சினை. எனவே கண்டு கொள்ளாமலே நடந்தோம்.

லண்டனை 'சிலை' நகரம் என்று சொல்லலாம் என்று முன்னர் பார்த்தோம். வில்லியம்ஸ், ஜோன் - இசபெல்லா, ஜோர்ஜ், மூன்றாம் எட்வட், 2ஆம் ரிச்சட், 4 ஆம் ஹென்றி, 5 ஆம் ஹென்றி, 6 ஆம் ஹென்றி, 3 ஆம் ரிச்சர்ட், 5 ஆம் எட்வர்ட், 4 ஆம் ஜேம்ஸ், மேயி டியூடர் (1552 - 1558) பெண் அரசி முதலாம் எலிசபெத் (1558 - 1603), டியூடர் வில்லியம்ஸ், விக்டோரியா மகாராணி, 4 ஆம் ஜோர்ஜ் மன்னர் ஆகியோரது சிலைகள் இங்கு அமைந்துள்ளன.

பிரதமர்களான கிளாட்ஸ்டன் (1865 - 74) டிஸ்ரேலி பிரபு, லொயிட் ஜோர்ஜ், வின்ஸ்டன் சர்சில், அட்வி பிரபு, கல்லிஹன், தட்சர், டோனி பிளேயர் ஆகிய பிரதமர்களின் சிலைகளும் இங்கு அமைந்துள்ளன. கார்ல்மாக்ஸ் சிலை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பார்க்க வேண்டியது.

உழைப்பவர்களுக்காக குரல் கொடுத்த பெருமகன் அல்லவா? இவை அனைத்தும் வெள்ளைக்காரர்களின் சிலை மோகத்தையே வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன.

'சேன்ஞ் ஒப் கார்ட்ஸ்' எனக் குறிப்பிட்டிருந்தேன் அல்லவா? குதிரை வீரர்கள் அணிவகுத்து வந்து இந்த இடத்திலேயே பிரிந்து காவலுக்காக செல்கின்றனர். எனவேதான் இந்த இடத்தினை 'சேன்ஞ் ஒப் கார்ட்ஸ்' என அழைக்கின்றனர். குதிரை வீரர்களே இப்பகுதியை காவல் காக்கின்றனர். உண்மையிலேயே இது ஒரு சுற்றுலாக் கவர்ச்சி மிகுந்தது தான். சில குதிரை வீரர்கள் வானம் ஏந்தி நின்றனர். இலங்கையிலும் ஆங்கிலேய குதிரைப்படை இப்படித்தான் காட்சியளித்திருக்குமோ என்று எண்ணிக்கொண்டேன்.

மேற்கூரையற்ற இரட்டைத்தட்டு பஸ் வண்டிகளில் அமர்ந்து சுற்றுலாப் பயணிகள் நகரைச் சுற்றிப் பார்க்கிறார்கள். ரம்மியமான பயணம். அந்தக் குளிர நாட்டில் வெயிலிலும் மழையிலும் நனைந்தபடியே ஊர் சுற்றுவது சுகானுபவம்.

லண்டனில் மெழுகு சிலை கண்காட்சி கூடமொன்று உள்ளது. இங்கு உலகத் தலைவர்களை மெழுகு பொம்மைகளாக வடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். சினிமா நடிக நடிகையர், விளையாட்டு வீரர்கள், அழகு ராணிகள், சாதனையார்கள், அரசர்கள், முன்னாள் பிரதமர்கள், மகாத்மா காந்தி ஆகியோரது மெழுகு சிலைகளும் இங்குள்ளன. இவை 1780களிலிருந்து செய்யப்பட்டவை. மேடம் டுஸெட் என்பவரே இதனை ஆரம்பித்தவர். இவர் 1850 களில் மறைந்தார். இவரது மெழுகு பொம்மையையும் இங்கே காண முடிகிறது.

வெஸ்ட்மினிஸ்டரில் பல கல்லறைகள் காணப்படுகின்றன. இறந்தவர்களுக்கு கல்லறை அமைப்பது வெள்ளைக்காரர்களுக்கு கைவந்த கலை. அழகான வசீகரமான கல்லறை வாக்கியங்களை அமைத்து அழகு பார்த்தவர்களும் அவர்கள்தான்.

ஹித்ரோ விமான நிலையம் எப்போதும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் விமான நிலையம். லண்டனில் நீங்கள் எங்கே நின்றாலும் சதா விமானங்கள் பறந்து கொண்டிருப்பதையும் ஏறுவதையும் இறங்குவதையும் காண முடியும்.

லண்டன் உல்லாச பயணிகள், சுவனியர் எனப்படும் நினைவுப் பொருட்களை தவறாது வாங்கிக் கொள்கின்றனர்.

கவச உடையுடனான குதிரை வீரர்கள், ஏந்திய வாளுடன் கூடிய போர்வீரர், கத்தியுடன் தொழிலாளி, ஈட்டியுடன் வீரர், இரும்பு குண்டு களுடன் வீரர், கப்பல்கள், மாலுமிகள், கொடிகள், சாவி வளையங்கள், கொடிக்கம்பங்கள், பறவைகள், மிருகங்கள் தேம்ஸ் பாலம் போன்ற நினைவு பொருட்களை வெளிநாட்டவர் வாங்குவதை விட, பிரித்தானியர்கள் போட்டி போட்டு அள்ளுவதைப் பார்த்து வியந்தே போனேன்!

நாம் இப்படி நம் சுதேச பொருட்களையோ நினைவுப் பொருட்களையோ வாங்குவோமா? நம் மோகம் வெளிநாட்டுப் பொருட்களின் மீதுதான். நினைவு பொருளொன்றை நம்மவர் இங்கே வாங்குகிறார் என்றால் நிச்சயம் அது ஒரு வெளிநாட்டு நண்பருக்குக் கொடுப்பதற்காகவே இருக்கும்

தேம்ஸ் நதி பாலம் என்பது உலகப் பிரசித்தி பெற்ற லண்டன் சின்னம். லண்டனில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்வோர் ரூபக சின்னங்களை வாங்கும்போது கட்டாயம் இந்த தேம்ஸ்நதி பால சின்னத்தை வாங்குவார்கள்.

இந்த தேம்ஸ் நதி பாலம் 200 அடி நீளம் கொண்டது. கப்பல்கள் கடக்கும் தருணத்தில் பாலம் இரண்டாகப் பிரிந்து மேலுயர்ந்து நிற்கும். கப்பல் சென்றபின் மீண்டும் கீழிறங்க வாகன போக்குவரத்து மீண்டும் ஆரம்பமாகும்.

சார்ளிசப்ளின் சிலை

இந்த லண்டன் நகரம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ரோமர்களினால் அமைக்கப்பட்ட நகரமாகும். இந்தப் பாலம் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் கட்டப்பட்டது. தேம்ஸ்நதி மட்டத்தில் இருந்து 43 மீட்டர் உயரத்தில் இப்பாலம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஐரோப்பா கண்டத்தின் வடகடல் பிரதேசத்தில் பிரிட்டிஷ் தீவுகள் அமைந்துள்ளன. இத்தீவில் கிழக்கு மேற்காக தேம்ஸ் நதி மற்றும் கிரைன் யூனியன் கெனல் ஆகிய நதிகள் பாய்கின்றன. ஐரோப்பா கண்டத்திலிருந்து ஆங்கில கால்வாய் இங்கிலாந்தை பிரிக்கிறது.

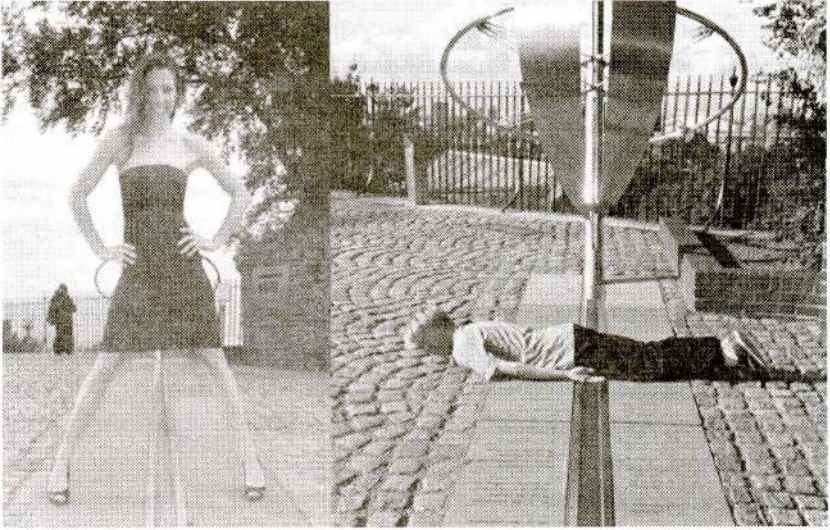
தமிழக தமிழ்ப் பேராசிரியை திருவேணி, பேராசிரியர் துரை மனோகரன் மற்றும் கட்டுரையாளர் தேம்ஸ் பாலத்தின் மீது...

இதன் கிழக்கு கரையோரம் நெதர்லாந்து, ஜேர்மன் மற்றும் ஸ்காண் டினேவியா நாடுகளும் தென்கிழக்கில் பிரான்ஸும் அமைந்துள்ளன. வேல்ஸ், இங்கிலாந்து, ஸ்கொட்லாந்து அயர்லாந்து என்பன சேர்ந்ததே கிரேட் பிரிட்டன் என அழைக்கப் படுகிறது.

இங்கு கெல்ட்டுகள் (Celts) ரோமானியர்கள் (Romans), சாக்கானியர்கள் (Saxons) டேனியர்கள் (Danes), நார் மானியர்கள் (Normans) ஃபிளமிங்குகள் (Flemings), யூகோநாட்டுகள் (Hugunoten) ஆகியோர் குடியேறி வாழ்ந்தார்கள். தற்போது இந்தியர், பாகிஸ்தானியர், இலங்கையர், பங்களாதேஷியர்கள், துருக்கியர், எகிப்தியர், தென் ஆபிரிக்கர், தன்சானியர், ஜமேக்கர் என பல்வேறு நாட்டினர் அகதிகளாகச் சென்று குடியேறி பிரஜா உரிமை பெற்றுள்ளனர்.

ஸ்பானிய அரசர் 2 ஆம் பிலிப் (1588), பிரெஞ்சு மன்னர் 14 ஆம் லூயி (1690), மாவீரன் முதலாம் நெப்போலியன் (1805), ஜேர்மன் அதிபர் வில்லியம் கெய்சர் (1914 - 18), சர்வாதிகாரி ஹிட்லர் (1939 - 44) போன்றோர் பிரிட்டன் மீது அவ்வப்போது படையெடுத்த துள்ளனர். எனினும் இந்நாடு வீழ்ச்சி காணவில்லை. இந்நாட்டைச் சுற்றி சூழ்ந்துள்ள கடல் பரப்பே இதற்குக் காரணம்.

கிறீன்விச் கோட்டில் உலகளந்த பெருமாள்கள்

உலகளப்பவர்கள்

கடல் வழியாக வந்தே நாட்டைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்பதால் எதிரிகளுக்கு அது அசாதாரண விஷயமாக இருந்தது. இதே சமயம் கடல் போர் வித்தைகளில் வெள்ளையர்கைதேர்ந்தவர்களாக இருந்ததால் எளிதாக இவர்களால் நாடுகளைக் கைப்பற்ற முடிந்தது. உலகிலேயே சிறந்த கடற்படையை இவர்கள் வைத்திருந்தனர். சிறந்த கப்பலோட்டிகளைக் கொண்ட நாடு. கடலை மையமாக வைத்து முன்னேறிய நாடு என்பதால் மீன்பிடி மற்றும் துறைமுகத் தொழில்களில் சிறந்து விளங்க முடிந்தது. உலகின் மிகப் பெரும் நிலப்பரப்பைத் தனது பேரரசுக்குள் கொண்டுவர முடிந்ததால் இக்காலனி நாடுகளில் இருந்து இங்கிலாந்துக்கு தேவைக்கும் அதிகமான வருமானம் பெருமளவில் வர ஆரம்பித்தது. காலனித்துவ கொடூரங்களும், நசுக்கல்களும் நிகழ்த்தப்பட்ட போதும் பிரிட்டிஷ் நாகரிகம் என்ற

ஒன்றை இவர்கள் பின்பற்றியே வந்தனர். இதைத்தான் இன்றைக்கும் 'வெள்ளைக்காரன் வெள்ளைக்காரன்தாண்டா' என்று குறிப்பிடுகிறோம். அதனால்தான் தமது கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுபட்ட நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்களை அகதிகளாக ஏற்கவும் பின்னர் தமது பிரஜைகளாக ஏற்கவும் இவர்களால் முடிந்தது. இலங்கைப் பிரஜைகளில் பலர் பிரிட்டனில் குடியேற இதுவே காரணமாயிற்று.

பிரித்தானிய பொருளாதாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இங்கு மூலப்பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லை. மூலப்பொருட்களை வெளிநாடுகளில் பெற்று அவற்றில் இருந்து பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்றனர் பிற்காலத்தில் தயாரிக்கப்படும் பொருட்களையும் கூட பகுதி பகுதியாகவே வெளிநாடுகளில் இருந்து பெறத் தொடங்கினர்.

ரோமர், ஜேர்மனியர், ஸ்பானியர், பிரான்சியர் ஆகியோரது தாக்குதல்களை சந்தித்த பிரித்தானியா பின்னர் தனக்கென ஒரு இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது.

16ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியர் கடல் கடந்து பல நாடுகளைக் கைப்பற்றியபோது பிரித்தானிய கப்பலோட்டிகளுக்கு போதிய கடல் அனுபவம் இருக்கவில்லை. பின்னர் தேர்ச்சி பெற்று கடலாதிக்க நாடாகத் திகழ்ந்தது. அதனால் வல்லரசானது. காலனித்துவ நாடுகளின் மூலப்பொருட்களைப் பெற்று உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை காலனி நாடுகளுக்கே விற்பனை செய்து பொருளீட்டியது.

அன்சா வர்த்தக சங்கத்தினர் ஐரோப்பாவோடு வியாபார தொடர்புகளுக்காக லண்டனில் துறைமுகமொன்றை தேம்ஸ் நதிக் கரையில் அமைத்தனர். இதன் பின்னரேயே வியாபார பயணங்கள் மற்றும் கடலுடன் சம்பந்தப்பட்ட தொழில் முனைப்புகள் தோன்றின. இதற்கு முன் செம்மறித் தோல் மற்றும் உரோம ஏற்றுமதியே சிறப்புப் பெற்றிருந்தது. 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 18 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு மிடையில் இருப்பு பொருளாதாரத்தைக் கொண்டிருந்த இந்நாடு, 18 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் குடியேற்ற நாடுகளின் பொருளாதாரத்தை தன் பொருளாதாரமாகக் கொண்டு எழுச்சி பெற்றது.

அட, கொஞ்சம் கூடுதலான நாட்கள் வராதா என நாம் ஏங்குவது போலவே, கோடையும் சுள்ளென சுட்டெரிக்கும் வெப்பமும் வராதா என பிரித்தானியர், குறிப்பாகப் பெண்கள் ஏங்கிக் கிடப்பார்கள். வெயில் காய்கிறது என்றால் பெண்களுக்கு அப்படி ஒரு ஆனந்தம்.

சூரிய ஒளியில் ஒலிவ் ஒயிலை பூசிக் கொண்டு உடைகளை கழற்றி எறிந்து குப்புறப் படுத்து சூரியக் குளியல் எடுப்பதை ஒரு கலாசாரமாகவே பின்பற்றுகிறார்கள். மறைக்க வேண்டியதை மறைத்துக் கொண்டால் போதும், யார் பார்த்தால் என்ன, பார்க்கா விட்டால் என்ன... பூங்காக்களில் இக்காட்சியைத் தாராளமாகப் பார்த்தோம். ஐஸ்கிரீம் கடை ஒன்றில் ஐஸ்கிரீம் வாங்கி சுவைத்த படியே விற்பனையாளராக இருந்த ஒரு இந்தியருடன் பேச்சுக் கொடுத்தேன்.

“இந்தப் பெண் அடுத்த வாரம் யாராவது ஒருவருடன் வருவார். இந்த வாரம் துணையின்றி வந்திருக்கிறார். பணம் வசதியுள்ள ஆட்களை மாட்டிக் கொள்வார்கள். வயதான கிழவன்களை விரும்பிக் கட்டிக் கொள்வார்கள். கிழவன் செத்துப் போனதும் சொத்துப் பத்து எல்லாம் இவளுக்கு வந்துவிடும். இடையில் விவாகரத்துச் செய்தாலும் சொத்திலும், பணத்திலும் பாதி வரும். ஆனால் நம்ப ஆட்கள் இதில் மாட்டிக்கொள்ள மாட்டார்கள்” என்று அலட்சியமாக பேசினார் அவர். வெயிலில் இருந்த பெண்களின் கைகளில் சிகரட்டுகள் புகைந்தன. சிகரட் புகைப்பதும் வீதியில் நின்று ‘கில்’ பண்ணுவதும் இங்கு சர்வசாதாரணம்.

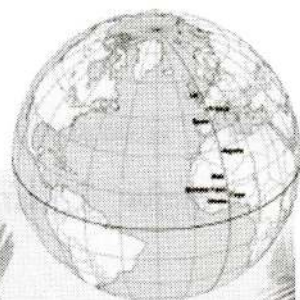
இதைப்போலவே சைக்கிள் ஓடுவதும் நீச்சலும் இங்கு முக்கிய உடற்பயிற்சிகள். இறுக்கமான கட்டைக் காற்சட்டையுடன் சைக்கிள் ஓடுவதை பரவலாகப் பார்க்க முடியும். நீச்சலுக்கும் பெண்கள் தமது நேரத்தை ஒதுக்கிக் கொள்கின்றனர்.

லண்டனில் எனது உறவினர் வல்லிபுரம் இராமச்சந்திரனை சந்தித்தேன். அவர், முதல் தடவையாக லண்டன் வந்திருப்பதால் என்ன பார்க்க விரும்புகிறீர்கள்? என்று என்னிடம் கேட்டார். நீங்கள் தீர்மானித்து அழைத்துப் போங்கள் என்றேன். அவர் சொன்ன பல இடங்கள் நான் ஏற்கனவே பார்த்த இடங்கள். அடுத்ததாக அவர், கிறீன்விச் பார்ப்போமா என்றார். சர்வதேச தேதிக்கோடு என்று அதற்கு அர்த்தம் சொல்லலாம். புவியியல் சிறப்புத்துறையில் பட்ட தாரியான நான் அதனை பார்க்க விரும்பினேன். சிலர் கிறீன்விச் கோட்டினை பூஜ்ஜியம் பாகை கோடு என்றும் அழைக்கிறார்கள். சிலர் நூற்றி எண்பது பாகை என்றும் கூறுவர். பூஜ்ஜிய பாகையில் இருந்து கிழக்காக 180 பாகை மேற்காக 180 பாகை அமைந்துள்ள உலக படத்தின் மொத்த அகலம் 360 பாகை. இந்த கோடுகளை வைத்தே உலகில் நேரம் கணிக்கப்படுகிறது. கிறீன்விச் நேரத்தைவிட ஒவ்வொரு பாகை விலகிச் செல்லும்போது 4 நிமிடம் வித்தியாசப்படும்.

நானும் ஆர்வத்துடன் அந்த இடத்தினை பார்க்கச் சென்றேன். இராமச்சந்திரனுக்கு 60 வயதைத் தாண்டிவிட்டது. எனவே அவருக்கு பயண பாஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முதியோர் பயண பாஸ் லண்டன் முதியோருக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். பல இடங்களில் முதியோர் பாஸ் அடையாள அட்டைக்கு தனி மரியாதை. இதை அவதானித்த நான் நம் நாட்டு முதியோர்களைப் பற்றி யோசித்து கவலைப்பட்டேன். இங்கு முதியோர்களுக்கு விசேட கவனிப்பு மிகவும் குறைவு.

இந்த கிரீன்விச் கோடு செல்லும் பகுதி ஒரு பூங்காவாக உள்ளது. இந்த பூங்காவில் ஹோட்டல்கள் உள்ளன. இது ஒரு சுற்றுலா பகுதி. எந்த நேரமும் கூட்டம் அலைமோதுகிறது. இங்கு கோள் மண்டலம் உள்ளது. கோள் மண்டல காட்சியைப் பார்க்க 20 பவுண். இலங்கை நாணயத்தில் கிட்டத்தட்ட நான்காயிரம் ரூபா. கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்திற்கு அண்மையில் கோள் மண்டலம் உள்ளது. அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் கொழும்பு குதிரைப் பந்தயத் திடலில் ஒரு சர்வதேச வர்த்தகக் கண்காட்சி நடைபெற்றது. அப்போது அமெரிக்கா அமைத்த கட்டடமே கோள் மண்டலம். இன்றைக்கும் மாணவர்கள் வானத்து கோள்களை இங்கே தத்ரூப காட்சிகளாகப் பார்க்கிறார்கள். இந்த கிரீன்விச் கோள் மண்டலம் இதைவிட விசேடமானது.

தலைக்கு மேல் அண்ணாந்து பார்க்கையில் விண்வெளிக்கே சென்றது போலவும் கோள்கள் அருகில் உள்ளது போலவும் உணர்வு ஏற்படுகிறது. இந்த கோள் மண்டல காட்சியை பார்க்கும் போது பல்வேறு மொழிகளில் உரையாடல்களை கேட்கக் கூடியதாக இருந்தது. அதாவது பல நாடுகளையும் சேர்ந்தவர்கள் அந்தக் காட்சியைக் காண வந்திருந்தனர். கிரீன்விச் கோட்டுக்கு நேராக கண்ணாடியினால் அமைக்கப்பட்ட கோபுர வடிவிலான கூர்மையான அடையாளம் ஒன்று அமைக்கப் பட்டுள்ளது. அக் கோட்டை வெள்ளிக் கோடாக அமைத்திருக்கிறார்கள். பலர் இக் கோட்டுக்கு இருபுறமாகவும் கால்களை அகற்றி வைத்து படம் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இதை “உலகளந்த பெருமாள் போஸ்ட்” என்றும் சொல்லலாம். உலகை சரிபாதிதாகப் பிரிக்கும் கோட்டின் கிழக்குப் பகுதியில் ஒரு காலையும் மேற்கு பகுதியில் ஒரு காலையும் வைத்தால் உலகை அளந்த மாதிரித்தானே. புவியியல் ரீதியாகவும், வரலாற்று ரீதியாகவும் புகழ்பெற்ற இந்த இடத்தினை பார்க்கக் கிடைத்ததில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைப் பெற்றேன்.

பூ மத்திய ரேகை

கொழும்பு கோள் மண்டலம்

இதன்பின் ஒலிம்பிக் நகரத்தைப் பார்க்கச் சென்றோம்.

2012 ஒலிம்பிக் போட்டிகள் லண்டனில் நடைபெற்றன. அப்போது நான் இலங்கை ஹொக்கி சம்மேளனத்தின் உப தலைவர் என்ற வகையில் சம்மேளன உறுப்பினர் ஐந்து பேர் செல்லலாம் எனவும் சொந்த செலவில் சென்று வரவேண்டும் எனவும் ஒலிம்பிக் கவுன்சில் விசா வழங்கும் எனவும் கூறப்பட்டது. நான் அச்சந்தர்ப்பத்தினை தவறவிட்டேன். அதற்குப் பதிலாக தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக்கு செல்ல எனக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. எனவே ஒலிம்பிக் நகரை சென்று பார்வையிட ஆசைப்பட்டேன். இந்த ஒலிம்பிக் கிராமம் பேராதனை பல்கலைக்கழகம் போல அமைந்திருந்தது. எத்தனை மண்டபங்கள், எத்தனை விடுதிகள், வாகன தரிப்பிடங்கள், பாதுகாப்பு, நீச்சல் தடாகம், பயிற்சி கூடங்கள் எல்லாமே ஒரு புதிய அனுபவமாகவே இருந்தது. ஒலிம்பிக் கிராமத்தில் சிற்றுண்டிச்சாலைகள் உண்டு. இப்போது இங்கிலாந்து ஓட்டக்காரர்கள் மற்றும் விளையாட்டு வீரர்கள் இங்கேயே பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

கண்டி மன்னன் ராஜசிங்கனை சென்னைக்கு
ஏற்றிச் சென்ற கொன்வோலிஸ் கப்பல்

ராஜசிங்கன் அரண்மனை

கிநின்விச் சென்ற நான் பின்னர் கப்பல் கண்காட்சிக்குச் சென்றேன். அங்கே ஆடம்பர ஹோட்டல்களாக மாற்றப்பட்ட கப்பல்கள் இருந்தன. களியாட்டக் கப்பல், இரவு விடுதி கப்பல் என ஏகப்பட்ட கப்பல்கள். இவற்றில் ஒன்று Cutty sark என்ற கப்பல், பிரித்தானியர்களைப் பொறுத்தவரை, கௌரவம் மிக்க கப்பல். மதுப்பிரியர்களுக்கு பரிச்சயமான பெயர் இது. கட்டிசாரக் என்ற பெயரில் ஒரு பிரபலமான விஸ்கி உண்டு. ஆங்கிலேயன் அடிப்படையில் செய் நன்றி மறவாதவன். இந்தக் கப்பல் இதற்கு ஓர் உதாரணம்.

நம்மில் பலர் பழையகார், பழைய மோட்டார் சைக்கிள், பாடசாலை சென்ற சைக்கிள் என்பனவற்றை ஞாபக சின்னங்களாக பேணி வருவார்கள். பிரித்தானியர் கிழக்கிந்திய கம்பனியின் கப்பலான கட்டிசார்க்கை கண்காட்சிப் பொருளாக வைத்துள்ளனர். இலங்கை கரையோரத்தை முதலில் தன்வசம் கொண்டு வந்ததே, இந்த கிழக்கிந்திய கம்பனிதான். இந்த கம்பனிக்கு உழைத்து கொடுத்த கப்பலே இந்த கட்டி சார்க். இது அக்காலத்தில் வேக மாக செல்லக்கூடிய ஒரு கப்பல். 1869ல் ஜெக் வில்லிஸ் ஷிப்பிங் லைன்ஸ் என்ற கப்பல் கம்பனி இந்த கப்பலைக் கட்டியது. சீனா, இலங்கை, இந்திய நாடுகளிலிருந்து உற்பத்திகளை பிரித்தானியா கொண்டு செல்வதற்கு இந்தக் கப்பலையே உபயோகித்தனர். கட்டிசார்க் சில ஆண்டுகள் மட்டுமே தேயிலை விநியோகத்திற்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன்பின் கிழக்காசிய நாடுகளிலிருந்தும் அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்தும் பொருட்களை ஏற்றிச் செல்ல இக் கப்பல் பயன்படுத்தப்பட்டது.

1895 இல் இந்தக் கப்பல் கிழக்காசிய கம்பனியால் போர்த்துகேய கம்பனியான ஃபெரேரா கம்பனிக்கு விற்கப்பட்டது. அந்நிறுவனம் கட்டிசார்க்கை சரக்கு கப்பலாக பயன்படுத்தியது.

பின்னர் 1922 இல் டென்மார்க் இக்கப்பலை வாங்கியது. இது டென்மார்க்கில் பயிற்சிக் கப்பலாக பயன்படுத்தப்பட்டது. 1938 இல் கட்டி சார்க் கப்பல், கடந்துறை பயிற்சி கல்லூரி ஒன்றுக்கு கைமாறியது. இதன் பின்னரேயே அக்கப்பல் லண்டனில் காட்சிப் பொருளானது.

இதில் மாலுமிகள் உறங்கிய இடம், இரவில் மது அருந்திய இடம், மதுப் போத்தல்கள் வைக்கப்பட்டிருந்த பகுதி, சமையல் பகுதி, ஓய்வாக இருக்கும் பகுதிகள் எல்லாம் அப்படியே உள்ளன. தேயிலைப் பெட்டிகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்ததை ஞாபகப்படுத்து முகமாக வெற்றுத் தேயிலைப் பெட்டிகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. கப்பலின் அடிப்பகுதி தங்கமுலாம் பூசப்பட்டு பாதுகாக்கப்படுகிறது. பிரித்தானிய வரலாற்றில் நாட்டுக்கு அதிகம் உழைத்துக் கொடுத்த கப்பலாக இக்கப்பல் மதிக்கப்படுகிறது. இந்தக் கப்பலின் சிற்றுண்டிச்சாலையில் 20 பவுண் (3000/-) கொடுத்து சிற்றுண்டியுடன் தேநீர் அருந்தினோம்.

பிரித்தானியர் இலங்கையின் கரையோர பிரதேசத்தை மூன்று சந்தர்ப்பங்களில் வெவ்வேறு விதமாக நிர்வகித்தனர். ஆங்கில கிழக்கிந்திய வர்த்தக கம்பனியின் ஆட்சி (1796 - 1798), இரட்டை ஆட்சி (1798 - 1802), முடிக்குரிய ஆட்சி (1802 தொடக்கம்)

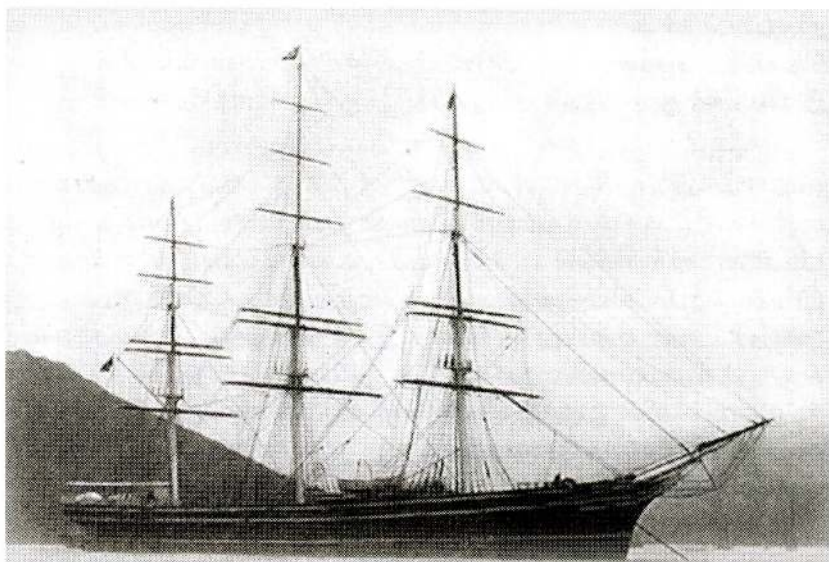
ஆங்கில கிழக்கிந்திய வர்த்தக கம்பனியின் ஆட்சிக்காலத்தில் சென்னையையும் அவர்களே நிர்வகித்தனர். சென்னை ஆட்சி முறையே இங்கும் நிலவியது. சென்னை அலுவலர்களே உத்தியோகஸ்தர்களாக அமர்த்தப்பட்டனர். துபாஷிகள் அதாவது டூபாஷை (TWO) பாஷை தெரிந்தவர்கள் இங்கே வரவழைக்கப்பட்டனர். இந்த துபாஷிகள் தமிழ் ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள். சிங்களம் இவர்களுக்கு வராது. இதனால் இக்கரையோர வர்த்தக நிறுவனத்திற்கு எதிராக கிளர்ச்சிகள் எழுந்தன. இக்காலத்தில் சென்னையில் வரிவசூலிக்கும் நடைமுறைகளே இங்கும் அமுலில் இருந்தன. பின்னர் அவுமில்தாரர்கள் எனப்படும் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டனர். வரி அறவிடும் உரிமை ஏல விற்பனையில் விடப்பட்டு அவை சென்னை உத்தியோகஸ்தர்களினால் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. தென்னை, மீன், உப்பு, கள், சாராயம், புகையிலை உற்பத்திகளுக்கு வரிவிதிக்கப்பட்டதாலேயே பல கிளர்ச்சிகள் உள்ளூரில் ஏற்பட்டன.

இதன்பின் இரட்டை ஆட்சிமுறையின் கீழ் பிரித்தானிய அரசாங்கமும், கிழக்கிந்திய வர்த்தக கம்பனியும் கரையோரத்தினை நிர்வகித்தது. 1798 இல் பிரட்ரிக்கேநார்த் ஆளுநராகவும், 1805 இல் தோமஸ் மெயிட்லண்ட் ஆளுநராகவும் நியமிக்கப்பட்டனர். இதன் பின்னரேயே கண்டி இராச்சியம் கைப்பற்றப்பட்டது. 1803 இல் பிரட்ரிக்கேநார்த் மேற்கொண்ட ஆக்கிரமிப்பு பின்னர் 1815இஇல் ரொபட் பிரவுண்டிக்ரினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆக்கிரமிப்பு என்பன சிக்கலான கால கட்டங்களாகும்.

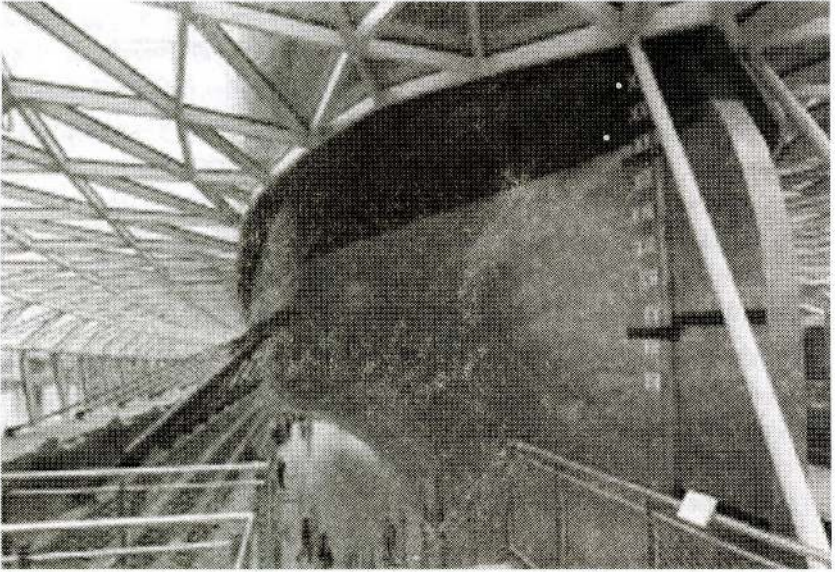
1762 இல் பிரித்தானிய வர்த்தக நிறுவனத்தின் பிரதிநிதியாக ஜோன் பைபஸ் நியமிக்கப்பட்டார். 1803 இல் தளபதி மெக்டோவல் தலைமையில் கண்டிக்கு படையெடுப்பு நடத்தப்பட்டது. தளபதி பாபட் தலைமையில் திருகோணமலையிலிருந்தும் படையெடுப்பு நிகழ்ந்தது. இதன்பின் பிரித்தானியர் இளவரசன் முத்துசாமியை கண்டி மன்னனாக பிரகடனப்படுத்தினர். என்றாலும் இளவரசன் கண்ணுசாமி ஸ்ரீவிக்ரம ராஜசிங்கன் என்ற பெயரில் மன்னரானார். இவருக்கு எதிராக பிலிமத்தலாவ என்னும் பிரதானி ஆங்கிலேயருடன் இணைந்து செயலாற்றினார். இதனால் மாம்பிட்டிய திசாவை, புல்ஸெல்லே திசாவை, பரணதலதேரர் ஆகியோருக்கு மன்னர் மரணதண்டனை வழங்கினார். இதனால் கோபமுற்ற எஹலபொல மன்னருக்கு எதிராக செயற்பட்டார். மன்னரின் பிரதானியான மொல்லிகொடவும் பிரித்தானியர் பக்கம் சார்ந்தார். இக்காலகட்டத்தில் பிரித்தானியர் கண்டியை கைப்பற்ற வந்ததால் மன்னர் மெதமஹநுவரவுக்கு சென்று

பதுங்கினார். எஹலபொலவும், எக்னெலிகொடைவும் பிரித்தானிய படை உதவியுடன் அவரை கைது செய்தனர். பின்னர் மன்னரும் மகா ராணியாரும் பல்லக்கில் ஏற்றப்பட்டு கொழும்புக்குக் கொண்டு வரப் பட்டனர். இறுதியாக கப்பல்மூலம் சென்னைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு வேலூரில் சிறை வைக்கப் பட்டார். அவரைச் சென்னைக்கு கொண்டு சென்ற கப்பல் பற்றி தகவல்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன. இது அதுவா என ஆர்வத்துடன் பார்த்தேன். ராஜசிங்கனை சென்னைப் பட்டணத்துக்குக் கொண்டு சென்ற கப்பலின் பெயரைத் தேடிப் பார்த்தேன். 'கொன்வோலிஸ்' என்பதே அக் கப்பலின் பெயர். அடுத்ததாக, எஹலபொல மொரிஷியஸுக்கு நாடு கடத்தப்பட்ட போது எந்தக் கப்பல் அவரை மொரிஷியஸுக்கு கொண்டு சென்றிருக்கும் என்ற வினா என்னில் எழுந்தது. கட்டி சார்க் கப்பலாக இருந்திருக்குமோ என்ற சந்தேகத்துடன் தேடிப் பார்த்தேன். ஆனால் அது பற்றிய பதிவுகளைக் காண முடியவில்லை.

இனி லண்டன் சுற்றுலாவை முடித்துக் கொண்டு தனிநாயகம் நூற்றாண்டு விழாவுக்கு வருவோம். நாங்கள் லண்டனில் சுற்றித் திரிந்தபோது, இலங்கை ஊடகங்களில் நாங்கள் புலிகளின் மாநாட்டுக்கு வந்திருப்பதாக செய்தி வெளியாகியிருந்ததை ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

கட்டி சார்க் கப்பல்

அருங்காட்சியத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டி சார்க்

வலைத்தளங்களில் இத்தகவல்களைப் பார்த்தபோது அடிவயிறு கலங்கிப் போனது உண்மை. ஆனால் சில லண்டன் தமிழர்கள் மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் அரசு சார்பானவர்களாகவும், முன்னாள் ஜனாதிபதியுடன் நெருக்கம் கொண்டவர்களாகவும் விளங்கினர். லண்டனில் உள்ள இலங்கைத் தூதரகத்துடன் இவர்களுக்கு தொடர்பு இருந்தது.

இவர்கள் இம்மாநாட்டில் நாம் வழங்கிய பங்களிப்பைக் கண்டனர். கேள்விப்படவும் செய்தனர். இறுதியில் இலங்கை ஊடகங்களின் குற்றச்சாட்டுகளில் உண்மை இல்லை என்பதையும் நாம் உண்மையிலேயே அப்பாவிகள் என்பதையும் அவர்கள் கண்டு கொண்டனர். இதையடுத்தே சில கல்விமான்கள் மற்றும் புத்திஜீவிகளுடன் ஒரு ஒன்றுகூடலை ஏற்பாடு செய்தனர். இந்த ஒன்றுகூடல் பல திருப்பங்களுக்குக் காரணமாயின. நாங்கள் கொழும்பு திரும்பியதும் வி.ஐ.பிகளாக கட்டுநாயக்கவில் இருந்து வெளியேறி வீடு சென்றதற்கு இந்த ஒன்றுகூடலே காரணமாக அமைந்தது என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். எனவே இந்த ஒன்று கூடல் பற்றி நான் விவரித்தாக வேண்டும்.

தனிநாயகம் நூற்றாண்டு விழாவில் அடிகளாரின் ஒரு புகைப்படம் கூட இடம்பெறாதது ஏன்?

படத்தில் இரண்டாவதாகக் காணப்படுபவர் பேராசிரியர் சிவலிங்கராஜா, அடுத்ததாக பேராசிரியர் விசாகரூபன், நான்காவதாக தமிழக பத்திரிகையாளர் மாலன், ஆறாவதாக கட்டுரையாசிரியர், கட்டுரையாசிரியரை அடுத்து மு. நித்தியானந்தனும் அடுத்தாக சட்டத்தரணி ஸ்ரீ காந்தலிங்கம்(நிற்பவர்), இவரது வீட்டிலேயே ஒன்றுகூடல் நிகழ்ந்தது. நடுவில் அமர்திருக்கும் பெரியவரே ராஜநாயகம். எதிர்ப்புற வரிசையில் மருத்துவர் ஜெயபூர்வாலா, பொறியிலாளர் சச்சிதானந்தம் பொறியிலாளர் எம். சூரியசேகரம் மற்றும் கும்பத்தினர்.

இ

ந்த ஒன்றுகூடல் 'வெம்பிளி' எனும் இடத்தில் சட்டத்தரணியான இணுவில் ஸ்ரீ காந்தலிங்கத்தின் வீட்டில் நடைபெற்றது. இவர் பேராசிரியர் மகேஸ்வரனின் உறவினர். நான் என் நண்பன் சர்வேஸ்வரனுடன் இந்த ஒன்றுகூடலுக்குச் சென்றேன். யாழ். பல்லைக்கழக தமிழ்த்துறை தலைவர் பேராசிரியர் விசாகரூபன், பேராசிரியர் சிவலிங்கராஜா, பேராதனைப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் ஆகியோர் இந்த நிகழ்வுக்கு வந்திருந்தனர். லண்டன் வாசிகளான சட்டத்தரணி ஸ்ரீ காந்தலிங்கம், கெங்காதரன், சபேசன், ரவி, ஓய்வு பெற்ற பொறியியலாளர் எம். சூரியசேகரம்,

திருமதி சூரியசேகரம், நடராஜா சச்சிதானந்தம், பிரபல மருத்துவர் ஜெயபூர்ணபாலா, 'Tamil Times' சஞ்சிகையின் 25 வருட கால பத்திரிகை ஆசிரியர் சட்டத்தரணி மற்றும் பிரபல புள்ளியான ராஜநாயகம், முன்னாள் யாழ். பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளரான பதுளையைச் சேர்ந்த மு. நித்தியானந்தன் ஆகியோர் கலந்துரையாடலில் கலந்து கொண்டனர். லண்டனில் பிரபலம் பெற்ற பிரமுகர்கள் இவர்கள். பிரபல்யங்கள் மட்டுமல்ல நம் நாட்டு சொத்துக்கள். களம் மாறினாலும் புலம் பெயர்ந்தாலும் தாய் நாட்டை மறவாதவர்கள்.

சட்டத்தரணி ராஜநாயகம் 'ராஜா' என்ற அன்புப் பெயரால் அறியப்படுபவர். ஸ்கொட் (SCOT) - (Standing Committee of Tamil Speaking People) என்ற அமைப்பை 1983 இல் உருவாக்கியவர். தமிழரின் இன உரிமைகளுக்காக இந்த அமைப்பை உருவாக்கினார்கள். 1980களில் லண்டனில் சிறு குழுவாகவே தமிழர்கள் வாழ்ந்தனர். உத்தியோகஸ்தர்களும்த், உயர்கல்விக்கு சென்ற மாணவர்களுமே லண்டனில் வசித்து வந்தார்கள். இந்த இயக்கத்தின் ஆரம்பகால செயலாளராகவும் பின்னர் தலைவராகவும் ராஜநாயகம் விளங்கியிருக்கிறார். இந்த அமைப்பின் பிற்கால தலைவர்களாக கலாநிதி கே. ஆறுமுகம், சி.ஜெ.டி. தாமோதரம், என். எஸ். கந்தையா, எஸ். சபாபதிபிள்ளை, சி. கதிரேசன், எ. இமானுவேல், கலாநிதி ஆர். தயாபரன், கலாநிதி எஸ். நவரட்ணம், கலாநிதி எஸ். ஸ்ரீபத்மநாதன், எ. வைரமுத்து, கலாநிதி கே. சிவகுமார், கலாநிதி என். ஸ்ரீகரன், கலாநிதி டி. ராஜசந்திரன், கலாநிதி புஸ்பதிராஜா ஆகியோர் இருந்துள்ளனர். இவர்களே ஆரம்பத்தில் இலங்கைத் தமிழர்களுக்காக சர்வதேசத்தில் குரல் கொடுத்தவர்கள். பல தமிழர் பிரச்சினைகளை சர்வதேச மயப் படுத்தியிருக்கின்றனர். ஜெனிவா மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவில் இந்த அமைப்பு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இலங்கை அரசுக்கு எதிரான பல முறைப்பாடுகளை மனித உரிமைகள் சபைக்கு இந்த அமைப்பே கொண்டு சென்றிருந்தது. தமிழ் டைம்ஸ் சஞ்சிகையில் காத்திரமான அரசியல் கட்டுரைகளை எழுதி புகழ்பெற்றவர். ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பிரதிகள் உலகம் முழுவதும் விற்பனையானது. பிரித்தானியா, அவுஸ்திரேலியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், ஹொங்கொங் மற்றும் ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கெல்லாம் இப்பத்திரிகை சென்றது. பல தூதரகங்கள் இந்த சஞ்சிகைக்கு சந்தாதாரர்களாக இருந்துள்ளன. இதற்கு எதிராக இலங்கை அரசு ஸ்ரீலங்கா டைம்ஸ் (Sri Lanka Times) என்ற சஞ்சிகையை இலவசமாக அச்சிட்டு விநியோகித்து வந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த தமிழ்

டைம்ஸ் சஞ்சிகையில் இவர் எழுதிய ஆசிரிய தலையங்கங்களை பலரும் சிலாகித்துள்ளனர். நான் ஒரு நூலகர் என்பதால் இது தொடர்பாக ஈடுபாடு காட்டினேன். ஆனால் நுனிபுல் மேச்சல்தான். இந்த ராஜநாயகத்திற்கு இப்பொழுது வயசு எழுபத்தைந்தைத் தாண்டிவிட்டது. இலங்கை அரசில் செல்வாக்கு கொண்டவர் என்று கூறியே இவரை என்னிடம் அறிமுகப்படுத்தினர். அவரும் இலங்கை அரசுக்கு சார்பாகவே எம்மிடம் பல கேள்விகளை எழுப்பினார்.

உலகத் தமிழியல் ஆய்வு மாநாடு நடத்தப்படுவதற்கு மூல காரணமாக தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டே காரணமாக இருந்தது. ஆனால் அவரது உருவப்படம் கூட மகாநாட்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்பது வருத்தத்துக்குரிய உண்மை. ஆய்வரங்க நிகழ்ச்சி நிரல், ஆய்வு சுருக்கக் கையேடு போன்ற பிரசுரங்களிலும் கூட தனிநாயகம் அடிகளாரின் புகைப் படத்தினை காணமுடியவில்லை. ஆனால் முதல் நிகழ்வாக "தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அரங்கு" என்ற அமர்வில் தனிநாயகம் பற்றிய பல ஆய்வுக்கட்டுரைகள் இடம்பெற்றிருந்தன.

முனைவர் டேவிட் பிரபாகர், 'தனிநாயகம் அடிகளாரின் ஆய்வுகளின் மாற்று இனநலக் கோட்பாட்டுச் சிந்தனைகள்', பேராசிரியர் ப. மதுரநாயகம் 'ஒப்பியல் வள்ளுவம்: தனிநாயகம் அடிகளின் பங்களிப்பு. பேராசிரியர் செ. யோகராசா 'தமிழாய்வு வளர்ச்சியில் அடிகளாரின் முன்னோடி முயற்சிகள்', முனைவர் கு. சிதம்பரம் 'தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரும் உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமும்' அ. மோகன் 'தமிழியலுக்குத் தனிநாயகம் அடிகளாரின் பங்கு', திருமதி ரீட்டா பற்றிமாகரன் 'தனிநாயகம் அடிகள் போற்றிய வீரமாமுனிவர்', கு. யோ. பற்றி மாகரன் 'தமிழியல் தழைத்தோங்க வைத்த தனிநாயகம் அடிகளின் பரந்த நோக்கு' ஆகிய தமிழ்க் கட்டுரைகளையும், பேராசிரியர் செல்வா கனக நாயகம் (கனடா) Father Thaninayagam and the idea of spathality in sankam Literature, பேராசிரியர் சுப்பிரமணியம் குமரன் (மலேசியா) Professor Dr. Father Xavier S. Thaninayagam's View of Nature in Sankam Literature ஆகிய ஆய்வு கட்டுரைகளும் நிகழ்ச்சியில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன.

கட்டுரையாளர்கள் சிலர் வருகை தந்திருந்தனர். சிலர் வரவில்லை. செல்வா செல்வநாயகம் என்பவர் பேராதனை தமிழ்த்துறை தலைவராக விளங்கிய பேராசிரியர் செல்வநாயகத்தின் மகனாவார். நான் இக்கட்டுரையை எழுதும் போது செல்வா செல்வ நாயகம் காலமானதாக பத்திரிகையில் செய்தி கண்டு மிகவும் மனம் வருந்தினேன். இவர்

தமிழ்ப் பேராசிரியரின் மகன். ஆனால் பணியாற்றியதோ ஆங்கிலப் பேராசிரியராக. புலம்பெயர்ந்து கனடா சென்றவர். பேராசிரியர் பல்கலைக்கழக ஆங்கிலப் பட்டதாரி.

கிழக்கு பல்கலைக்கழக பேராசிரியரான செ.யோகராஜாவுக்கு உரிய நேரத்தில் விசா கிடைக்காமையால் மாநாட்டில் சமூகமளிக்க முடியாமல் போயிற்று. இந்த அரங்கிற்கு பேராசிரியர் வண. ஏ. ஜெ. வி. சந்திரகாந்தன் தலைமைதாங்கினார். இவர் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக கிறிஸ்தவ நாகரிகத்துறை தலைவராக இருந்தவர். புலம்பெயர்ந்து கனடா மொன்றியல் நகரில் அமைந்திருக்கும் கொன்கோடியா பல்கலைக்கழக, இறையியல்த்துறை பேராசிரியராக விளங்குகிறார். இவர் தனிநாயகம் அடிகளார் பற்றிய பூரணமான அறிவுடையவராகவே காணப்பட்டார். இணைத் தலைவராக பேராசிரியர் அ. மாரியப்பன் வீற்றிருந்தார்.

இந்த அரங்கில் பேராசிரியர் தனிநாயகம் அடிகளாரின் பல்வேறு சேவைகள் பற்றி எடுத்துரைக்கப்பட்டதோடு தமிழ்த்தாது என்று அழைப்பதற்கான காரணங்களும் எடுத்துரைக்கப்பட்டன.

1995 ஆம் ஆண்டுக்கு பின் அதாவது 8ஆவது தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக்கு பின் சர்வதேச ரீதியில் தமிழ் வளர்ச்சி தொடர்பாக ஒரு பன்னாட்டு மாநாடு நடத்தப்படவில்லை. அதன்பின் நடைபெற்ற பெருந்தமிழ் மாநாடு 2010 இல் கலைஞர் கருணாநிதி கோவையில் நடத்திய செம்மொழி மாநாடே. இதன் பின்னர் நடத்தப்பட்ட உலகளாவிய மகாநாடாக லண்டன் உலகத் தமிழியல் ஆய்வு மாநாடு விளங்குகின்றது. நீண்டகாலமாகவே தனி நாயகம் அடிகளாரின் தமிழ்த் தொண்டுகள் பேசப்படாத நிலையில், இம்மாநாட்டிலேயே அடிகளாரின் புகழ் பாடப்பட்டதோடு அவர் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. இந்த மாநாடு வெவ்வேறு நோக்கங்களுக்காக நடாத்தப்பட்டாலும் தனி நாயகம் நூற்றாண்டுக்காக நடாத்தப்படும் மாநாடாகவே அறியப்பட்டது அறியவும்படும் என்பது அடிகளாருக்கு என்றைக்குமே சிறப்புச் சேர்க்கும்.

ஆனால் மாநாட்டில் தனிநாயகம் அடிகளாரின் உருவப் படம் வைக்கப்படாமை, ஆய்வரங்க நிகழ்ச்சிகள் உள்ளடக்கிய கையேட்டில் அவரது படம் பொறிக்கப்படாமை, நிகழ்ச்சி கையேட்டில் 'தனிநாயகம் அடிகளார் நூற்றாண்டு உலகத் தமிழியல் ஆய்வு மாநாடு' என்ற உத்தியோகபூர்வமான பெயர் குறிக்கப்படாமை என்பன வந்திருந்தவர் மத்தியில் பலத்த சந்தேகங்களை ஏற்படுத்தின.

ஏற்கனவே சிலர் இம்மாநாட்டின் உண்மை நோக்கங்கள் குறித்து சந்தேகம் வெளியிட்டிருந்த நிலையில் தனிநாயகம் நூற்றாண்டு மாநாடு உண்மையில் வேறு நோக்கங்களுக்காகத்தான் நடத்தப்பட்டதோ என்ற சந்தேகத்தை எம்மிலும் ஏற்படுத்தியது. இம்மாநாட்டில் ஆங்கில மொழியிலான கட்டுரைகளும் சமர்ப்பிக்கப் பட்டன. இதற்கு பேராசிரியர் பீட்டர் சோக் தலைமைதாங்கினார். இணைத் தலைவராக பேராசிரியர் பி. மருதநாயகம் வீற்றிருந்தார். பீட்டர் சோக் பற்றி எனது கட்டுரையில் முன்னரும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இலங்கையிலிருந்து நாடு கடத்தப் பட்டவர். இலங்கை வர அனுமதிக்கப் படாதவர். கலைஞர் கருணாநிதியின் செம்மொழி மாநாட்டில் விசேடமாக கௌரவிக்கப்பட்டு சிறப்புரை யாற்றியவர்.

இதில் Nilli - Korraivi - Kali - icakkiyamman: Amalgamation of folk என்ற கட்டுரையும் பேராசிரியர் எ. ஜெ. வி. சந்திரகாந்தனின் Diaspora Tamils and the future of the Tamil Language a study of Tamil creative writings Translation and Interpretation என்ற கட்டுரையும் முக்கிய இடம் பிடித்திருந்தன.

பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அரங்கு மலேசிய பேராசிரியர் எஸ். குமரன் தலைமையில் கூடியது. அரங்கில் இணைத் தலைவராக முனைவர் வி. திருவேணி கடமையாற்றினார். பேராதனைத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் 'தமிழர் உணவுப் பண்பாட்டில் கூழ்' என்ற கட்டுரையினை வழங்கினார்.

இதில் ஒரு பகிடியைக்கூற வேண்டும்.

எம்மைப் புலிகள் எனக் கூறியபோது, நாம் புலிகளைப் பற்றியல்ல, கூழ் பற்றிப் பேசவே வந்தோம் என்று பலரிடமும் சமாதானம் கூறி வந்தோம். இது பலருக்கு பகிடியாகவே தெரிந்தது.

'கூழ்' இந்த ஆய்வு மகாநாட்டில் முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றது. சங்ககால இலக்கியங்களில் கூழ் பற்றிய தகவல்கள் உள்ளன.

பேராசிரியர் மகேஸ்வரன் அக்கட்டுரையை வாசிக்கத் தொடங்கும் போது பலர் அவருடைய கட்டுரைத் தலைப்பை ஏளனத்துடன் தான் நோக்கினர். ஆனால் அவர் வாசிக்கத் தொடங்கியதும் அங்கு பூரண அமைதி நிலவியது. “கூழ்” என்ற உணவு சங்ககாலம் தொடங்கி அண்மைக் காலம் வரையிலும் எவ்வாறெல்லாம் பேசப்பட்டது. என்று தகவல்களை இலக்கிய ஆதாரங்களுடன் அவர் சொரிந்தார். வள்ளுவன், ஔவை, கம்பன் முதலியோர் கூழுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டனர். நம் நாட்டவர்களான கல்லடி வேலனின் ஒடியற் கூழும் சோமசுந்தரப் புலவரின் ஆடிப்பிறப்புக் கூழும் டானியலின் கள்ளுக் கொட்டில் கூழும் பேசப்பட்டது. தமிழ் நாட்டில் கூழ் வார்த்தல் என்ற நிகழ்வும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. உணவின் கிராமியத் தளமும் அதன் மேல் நிலையாக்கமும் பற்றி அவர் பேசினார். கூட்டம் அதிசயத்துக் கேட்டிருந்தது. கட்டுரை வாசித்து முடிய முதலில் பாராட்டியவர் பேராசிரியர் ப. வீரபாண்டியன். தொடர்ந்து மகேஸ்வரன் பாராட்டு மழையில் நனைந்தார். இது நமக்கெல்லாம் பெருமை தரும் நிகழ்வாக அமைந்தது எனலாம்.

16

ஜெயலலிதா பிறந்தநாள் பண்பாட்டு கருத்தரங்கில் வெளியிடப்பட்ட லண்டன் மாநாட்டு ஆய்வுத் தொகுப்பு

உலகத் தமிழியல் ஆய்வுகள் நூல் தொகுதியை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநர் கோ. விஜயராகவன் நூலாசிரியர் ஆர் மகேஸ்வரனுக்கு வழங்குகிறார்.

முனைவர் ஆ. முத்துவேலு தலைமையில் சுவாமி விபுலா
னந்தர் அரங்கில் பேராசிரியர் துரைமனோகரன்
'இலங்கைத் தமிழிலக்கியங்களில் தேசியச் சிந்தனைகள்'
என்ற கட்டுரையும், திருவள்ளூர் அரங்கில் பேராசிரியர் வீ. அரசு
தலைமையில் யாழ்ப்பாண பேராசிரியர் தி. விசாகரூபன் 'உலகமயமாதல்
பின்புலத்தில் தமிழர் நாட்டார் பண்பாட்டைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளல்:
நடைமுறைகளும் சவால்களும்' என்ற கட்டுரையும் ஆறுமுகநாவலர்

அரங்கில் பேராசிரியர் அறிவுநம்பி தலைமையில் யாழ்ப்பாண பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா 'ஈழநாடும் சங்க இலக்கியமும்', மகாகவி து. உருத்திரமூர்த்தி அரங்கில் கிழக்கு பல்கலைக்கழக ரூபி வலன்ரினா பிரான்சிஸ் 'தமிழ் மொழியின் முதல் அச்ச நூல் தம்பிரான் வணக்கம் - ஓர் நோக்கு', மருத்துவர் தி. ஞானசேகரன் 'தமிழ் போர் இலக்கியம் - ஈழத்துப் போர் சூழலை மையப்படுத்திய ஓர் பார்வை', நூலாசிரியர் இரா. மகேஸ்வரனின் 'ஈழத்து பயண இலக்கியங்கள்', இலங்கை முனைவர் சி. சிவநித்தானந்தா 'கிழக்கிலங்கைவாழ் இந்துமக்களின் மதம்சார் நம்பிக்கைகளும் நடைமுறைகளும்' திருமதி ஞா. ஞானசேகரன் 'இந்து சமய வழிபாட்டில் மங்களப் பொருட்களின் மகத்துவம்', முனைவர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ் 'புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழ்மொழிக் கற்கை இடையூறு களும் தீர்வுகளும், முனைவர் கோ. விஜயராகவன் உலக மொழிகளில் தாய் தமிழே! என்ற கட்டுரையும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் கி. விசாகரூபன் தமிழர் நாட்டார் பண்பாட்டில் யாழ்ப்பாண உணவு தயாரிப்பு, பழக்கவழக்கங்கள், பண்பாடுகள் பற்றிய சுவையான கட்டுரையை சமர்ப்பித்தார். யாழ்ப்பாண அப்பம், பால் அப்பம், நீத்துபெட்டி புட்டு, தட்டுவடை, வடகம் பற்றியெல்லாம் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டார். இதுபோல பாவனைப் பொருட்களையும் குறிப்பிட்டார். "இந்தப் பாலப்பத்தையும் பலகாரத்தையும் ஒரிஜினலாக தயாரிப்பது எப்படி என்று பலரிடம் கேட்டுப் பார்த்தேன். மனுஷி களுக்குத் தெரியவில்லை. கிழடு கட்டைகளே தயாரிப்பு சூத்திரத்தை தெரிந்து வைத்திருக்கின்றன. இதனால் ஒரு வயதான மனுஷியைப் பிடித்து இந்த செய்முறைகளை அறிய கஷ்டப்பட்டுப் போனேன். "சொல்லன அன்ன, அன்ன சொல்லன" என பல தடவைகள் தடவித் தடவி தகவல்களைப் பெற வேண்டிய தாயிற்று" என்று அவர் நகைச்சுவையாகக் குறிப்பிட்டபோது சபையில் பல நிமிட நேரமாக சிரிப்பலை பரவி ஓய்ந்தது. சபை இறுக்கம் தளர்ந்த மாதிரியும் இருந்தது. இவ்வாறு விசாகரூபன் சபையைத் தன் பக்கமாக ஈர்த்து தனது பாணியில் இந்த கட்டுரையை சமர்ப்பித்தார். ஒரு வித்தியாசமான அணுகுமுறையைக் கையாண்டதாலேயே இங்கே இத்தனை வரிகளை அவருக்காக செலவிட

விசாகரூபன்

நேர்ந்தது. இம் மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இலங்கை தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இப் பயணக்கட்டுரையில் பதிவாக வரவேண்டும் என்பதற்காகவே இவற்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இதில் எனது மனைவி மருத்துவர்கோமதி மகேஸ் வரனின் கட்டுரையினை அவருக்காக அவருடன் இணைந்து ஆய்வினை மேற்கொண்ட நானே சமர்ப்பித்தேன். 'ஈழத் தமிழர்களின் நாட்டுப்புற விளையாட்டுகள்' என்பதே அக்கட்டுரையாகும். இங்கு தலைமைதாங்கியதோடு, கட்டுரையும் சமர்ப்பித்த முனைவர் கோ. விஜயராகவன் தமிழ்நாட்டில் அமைந்

துள்ள உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் இயக்குனர். இந்நிறுவனமே இலண்டன் உலகத் தமிழியல் ஆய்வு நடுவத்தின் உலகத் தமிழியல் ஆய்வு மாநாடு 2013 இல் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளை தொகுத்து வெளியிடும் என அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

நான் 2015 பெப்ரவரி 26 ஆம் திகதி முதல்வர் ஜெயலலிதாவின் 67 ஆவது பிறந்தநாளை முன்னிட்டு உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் நடத்திய பன்னாட்டு பண்பாட்டு கருத்தரங்கில் கலந்து கொள்ள தமிழ்நாட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன். 2013 லண்டன் மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் 'உலகத் தமிழியல் ஆய்வுகள்' என்ற பெயரில் இரு தொகுதிகளாக தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்படுவதற்கு ஆயத்தமாக அங்கே வைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டேன். லண்டன் மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட இலங்கையர்களில் நான் மட்டுமே ஜெயலலிதா பிறந்தநாளை பன்னாட்டு பண்பாட்டு கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டிருந்ததால் இந்நூலின் முதல் தொகுதியை என்னை மேடைக்கு அழைத்து வழங்கி கௌரவம் செய்தார்கள். ஒரு ஆய்வுநூல் வெளியீட்டுடன் நான் சம்பந்தப்பட்டது எனக்கு மகிழ்வையும் நிறைவையும் தந்தது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன இயக்குனர் முனைவர் கோ. விஜயராகவன் இதனை எனக்கு

பாரிஸ் மாநாட்டில்
கோட்கூட்டுடன் உரையாற்றும்
கலைஞர் கருணாநிதி.

மேடையில் வழங்கி வெளியிட்டு வைத்தார். இந்த தொகுப்பு சிறந்த பதிவாக அமைந்துள்ளது.

முனைவர் கோ. விஜயராகவன், முனைவர் கு. சிதம்பரம், முனைவர் அ. சண்முகதாஸ், திரு. சூ. யோ. பற்றிமாகரன் ஆகியோர் பதிப்பாசிரியர்களாக இருந்து இத்தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளனர். இதில் இந்த லண்டன் மாநாட்டை நடத்திய உலகத் தமிழியல் ஆய்வு நடுவத்தின் நிறுவநர் செல்லதுரை செல்வராஜா, முனைவர் கோ. விஜயராகவன், பேராசிரியர், அ. சண்முகதாஸ் ஆகியோரது முன்னுரை, என்னுரை, அணிந்துரைகளுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இதில் ஐக்கிய இராச்சியத்தில் நீண்ட காலமாக தமிழ்த் தொண்டாற்றிய தமிழ் ஆய்வுகளுடன் தொடர்புள்ளோர் பற்றி பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள ஒரு தகவல் குறிப்பிடத்தக்கது.

டாக்டர் ஜி.யூ. போப், பேராசிரியர் தொமஸ் பரோ, பேராசிரியர் ரேணர், பேராசிரியர் ஜே. ஆர். மார், பேராசிரியர் ஆர். இ. ஆஷார் ஆகியோர் தமிழாய்வுக்கு சீரான பங்களிப்பினை செய்தவர்கள்.

மூன்றாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை லண்டனில் நடத்துவதற்காக பேராசிரியர் ஆஷர், பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனை சந்திக்க இலங்கை வந்து அவருடன் பேசினார். எனினும் சில காரணங்களால் அது லண்டனில் நடைபெறாது பாரிசில் நடைபெற்றது. இதனால் லண்டனில் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நடைபெறாமலே போய்விட்டது. 2013 இல்தான் தனிநாயகம் அடிகளாரை முன் நிறுத்தி தமிழாய்வு மாநாட்டை நடத்தும் வாய்ப்பு லண்டனுக்குக் கிட்டியது என்று அ. சண்முகதாஸ் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

17

தனிநாயகம் அடிகளாரின் கனவை நனவாக்கிய லண்டன் மாநாடு

அடிகளார் தொடக்கக் கல்வி பயின்ற
ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரி.

உலகத் தமிழியல் ஆய்வு நடுவம் (லண்டன்) நிறுவனர் மற்றும் தலைவரான செல்லத்துரை செல்வராஜா லண்டன் மாநாடு பற்றி சில விஷயங்களைக் கூறியிருந்தார்.

காலம் சில பணிகளைத் தோற்றுவிக்கும். மனித வாழ்வியல் தடம்புரளும் வேளைகளில் இத்தகைய தோற்றப்பாடு உணரப்படுகிறது. அதனை உணரும் போது அதற்கமைவான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் எண்ணம் தலைதூக்கும்.

முன்னோரது வாழ்வியலும் செயற்பாடுகளும் மீள நினைவுகூரப்படும் சூழ்நிலை தற்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டு அவரை மீள் பார்வை செய்யும் ஆண்டாக

அமைந்திருக்கிறது. அதேவேளையில் நமது மொழியின் இருப்பையும் மீள் பார்வை செய்யத் தூண்டியிருக்கிறது.

உலகப் புகழ்பெற்ற மொழி நமது தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழி. இம்மொழி பற்றி நமது இளைய தலைமுறை அறிய வேண்டியுள்ளது. குறிப்பாகத் தாயகத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து வாழும் எமது மக்கள் இது தொடர்பாக விரிவாக அறிய வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. அவர்கள் எதிர்காலத்தில் தமிழ்மொழி பற்றிய தேடல்களை மேற்கொள்ளும் போது அதற்கான களஞ்சியங்களை நாம் இப்போது அமைத்து வைக்க வேண்டியதன் அவசியம் வெகுவாக உணரப்பட்டுள்ளது. இது தவிர தமிழர் அல்லாத வேறு மொழி பேசுவோரும் தமிழ்மொழியின் தொன்மை, மாண்பு பற்றி அறிய வகை செய்ய வேண்டியது எமது கடமை. இவ்விரு எண்ணக்கருக்களும் தோன்றியதன் விளைவாகவே உலகத்தமிழியல் ஆய்வு நடுவத்தை அமைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இறையருளும் துணை நின்றது. தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டில் தமிழியல் ஆய்வு நடுவம் உருவானது. அதன்மூலம் தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரின் நாற்பத்தைந்து ஆண்டுக்காலக் கனவு 2013 ஆம் ஆண்டு இலண்டன் மாநகரில் நனவாகியது. அந்தப் பெருமகனின் ஆன்மாவை இது அமைதிப்படுத்தும்” என்று அவர் கூறினார். இதில் முக்கியமான இரண்டு விடயங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒன்று தேடல்களை மேற்கொள்ளும் போது அதற்கான களஞ்சியங்களை நாம் இப்போதே அமைத்து வைக்க வேண்டும் என்பதாகும். இரண்டாவது, தனிநாயகம் அடிகளாரின் கனவு நனவாகியது என்பது. களஞ்சியங்களைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என்பது ஆவணப்படுத்தலாகும். இதனையே இன்று பலரும் கூறுகின்றனர். செயற்படுத்துகின்றனர். எனவே தமிழர் ஆவணப்படுத்தலை உணர்ந்தவர்களாக காணப்படுகின்றனர்.

எடுத்துக்காட்டாக, புகலிட மண்ணிலே நூல்களின் பதிவுகளைத் திரட்டி 'நூல் தேட்டம்' என்ற நூல் தொகுதியினை நூலகர் என். செல்வராஜ் லண்டனிலிருந்து வெளியிட்டு வருகிறார். இது தவிர, புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் ஐரோப்பிய தமிழ் ஆவணக்காப்பகமும் ஆய்வகமும் (European Tamil Documentation and Research Center), கனடாவில் உலகத்தமிழ் நூலகம் ஸ்காப்ரோ ஒன்டாரியோ - கனடா, வல்வை ஆவணக் காப்பகம் கனடா, முல்லை அமுதன் ஆவணக்காப்பகம், தமிழ் தகவல் மையம் ஆவணக் காப்பகம், நூலகம் போன்றன மூலம் நூல்களை ஆவணப்படுத்தி வருகின்றனர். இன்றைய தேவைக்கேற்ப

இவை இணையத்தளங்களில் ஆவணப்படுத்தப்படுகிறது. இதனால் உலகில் எங்கிருந்தும் நூல்களை பார்வையிட முடிகிறது. இவை அழிக்க முடியாதவை. எரிக்க முடியாதவை.

இலங்கையில் தேசிய நூலகம் ஆவணப்படுத்தலைச் செய்கிறது. இலங்கை சுவடிகள் திணைக்களமும் ஆவணப்படுத்தலை செய்கிறது. இவை இலங்கை ஆவணங்களை ஆவணப்படுத்தும் இரண்டு முக்கிய நிறுவனங்கள். ஆனால் இங்கெல்லாம் தமிழ் உத்தியோகஸ்தர்கள் சேவையில் இல்லை. இனி எப்படித் தமிழ் நூல்களை ஆவணப்படுத்த முடியும்? இது பற்றி கேட்பார் யாருமில்லை. அங்கொன்றும் இங்கொன்றாக கிடைப்பதை ஆவணப்படுத்தி வருகின்றனர். இது இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்களின், ஆய்வாளர்களின் தலைவிதி.

ஈழத்து எழுத்தாளர் தமது நூல்களை வெளிநாடுகளில் வெளியிடுவதும் இங்கு ஆவணப்படுத்தப்படாமெக்கான இன்னொரு காரணமாகும்.

தமிழ் நாட்டில் அச்சு செலவு குறைவு என்பதால் இந்தியாவில் வெளியிடுகின்றனர். இலங்கை நூல் என்பதால் இது இந்தியாவில் ஆவணப்படுத்தப்படுவதில்லை. இலங்கையில் வெளியிடப்படாத தால் இலங்கையிலும் ஆவணப்படுத்தப்படுவதில்லை. எனவே லண்டன் தமிழ் ஆய்வு நடுவத்தின் நிறுவனரது முதலாவது கூற்றை தமிழ் உலகம் ஆதரிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இவரது இரண்டாவது கூற்று தனிநாயகம் அடிகளாரின் கனவு நனவாகிறது என்பதாகும்.

தனிநாயகம் அடிகளார் இலங்கையில் யாழ்ப்பாண நெடுந்தீவைச் சார்ந்த ஹென்றி ஸ்தனில்லாஸ் கணபதிப்பிள்ளை கரம்பொன்னைச் சேர்ந்த செசில் இராசம்மா வஸ்தியாம்பிள்ளை தம்பதியருக்கு முதல் மகனாகக் கரம்பொன்னில் 2.8.1913இல் பிறந்தார். இவர்களது நெடுந்தீவு கோயிலான புனித சேவியர் கோயிலில் பற்றுள்ள இவருக்கு சேவியர் நிக்கொலஸ் என பெயரிட்டனர். அவரை சமயப்பணிக்காக அர்ப்பணிக்க வேண்டுமென அக்குடும்பத்தினர் ஏற்கனவே தீர்மானித்தனர். 1922 முதல் 1930 வரை யாழ். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் கல்வி பயின்றார். Bottled Sunshine என்ற கல்லூரி மலரில் ஆசிரியராக இருந்தார். இதில் 17 ஆங்கிலக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

பின்னர் கொழும்பு புனித பெர்னார்ந்து குருத்துவக் கல்லூரியல் (1931 - 34) மெய்யியல் பயின்றார். The Message of the Sacred Heart for

Ceylon. எனும் ஆங்கில வார இதழில் Max Pemberton எனும் புனை பெயரில் 11 கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

1934 இல் இந்தியா கேரள திருவனந்தபுரம் மறை மாநிலத்தைச் சேர்ந்தார். அங்கு இவானியோஸ் ஆண்டகை இவரை உரோம் மாநகரில் ஊர்ப்பான் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார். ஊர்ப்பான் பல்கலைக்கழகத்தில் பயிற்சி பெற்ற போது திருவெளிப்பாட்டு உரைச் சுருக்கம் என்னும் நூலை இலத்தீன் மொழியில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். அது போல இக்காலகட்டத்திலேயே வீரமாமுனிவர் கழகத்தை ஆரம்பித்துள்ளார். சேவியரது கலாநிதி பட்டம் இறையியல் கற்கை நெறியிலாகும். இதன் பின் 1939இல் மார்ச் 19ம் திகதி குருவான வராக திருநிலைப் படுத்தப்பட்டு மீண்டும் இலங்கை வந்தடைந்தார்.

இலங்கை வந்திருந்த திருவாங்கூர் ஆயர் றொச் ஆண்டகை சேவியரின் ஆற்றலை கண்டு தம்மோடு இந்தியா அழைத்துச் சென்று நெல்லை மாவட்டம், வடக்கன்குளம் புனித திரேசா கல்லூரியில் ஆசிரியராக நியமித்தார். இங்கு ஆங்கிலம், சரித்திரம் பாடங்களைப் போதித்தார். இங்கு தமிழாசிரியராக இருந்த குருசாமி சுப்பிரமணிய ஐயர் தமிழ்ப் பண்டிதராக இருந்தார். இவரிடம் நான்கு ஆண்டுகள் முறையாக தமிழைக்கற்று அதன் பின் தமிழ் மொழியில் ஈர்க்கப்பட்டார். அதன்பின் 1945 ல் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து தமிழைக் கற்றார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விபுலானந்த அடிகளார், தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் ஆகியோர் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களாக விளங்கினர். அவர்களிடம் முறையாக தமிழைக் கற்றார். சேவியரவர்கள் 1947இல் மொழியியலிலும், 1949இல் இலக்கியத்திலும் முதுமாணி பட்டங்களைப் பெற்றார். பண்டைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கைக் கோட்பாடும் விளக்கமும் என்னும் பொருளே சேவியரின் கலாநிதி பட்டத்திற்கான ஆய்வு தலைப்பாகும். இது பின்னர் நூலாக வெளியிடப்பட்டது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கற்கும் போதே சேவியர் தனிநாயகம் என்ற பெயரை சூட்டிக் கொண்டார்.

1947இல் தூத்துக்குடிக்கு அனுப்பப்பட்ட சேவியர் தனிநாயகம் அடிகளார் அங்கு தமிழ்க்கழகத்தினை உருவாக்கி அதன் மூலம் தமிழ் வளர்ச்சிப் பணியினைத் தொடர்ந்தார். அக்கழகம் சார்பாக யப்பான், வடஅமெரிக்கா, தென்அமெரிக்கா நாடுகளுக்கு தமிழ்த்துது சென்றார். அங்கு சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினார். தமிழ் மொழி இலக்கியங்களை களைப் பற்றி எடுத்துரைத்தார். இதன் பயண அனுபவங்கள் யாவும்

தமிழ்த்துது என்ற பயண நூலில் எழுதியுள்ளார். அதன் பின் தமிழ் நாட்டில் சென்னையிலும், கொழும்பிலும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கழகம் எனும் அமைப்பினை தமிழறிஞர்களின் ஒத்துழைப்போடு அடிகளார் ஆரம்பித்து வைத்தார். தமிழ்மொழி உலகமெல்லாம் பரவும் வகையில் தமிழ்ப்பண்பாடு Tamil Culture என்னும் ஆங்கில மொழி சஞ்சிகையை 1952 இருந்து வெளியிட்டார். இதில் இலங்கை மற்றும் பல்நாட்டு அறிஞர்களும் தமிழ்ப்பண்பாடு பற்றி ஆய்வு கட்டுரைகளை எழுதினர். இச் சஞ்சிகை 1952 தொடக்கம் 1967 வரை 15 ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்துள்ளது. 1955இல் இங்கிலாந்து சென்ற அடிகளார் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் பண்டைய ஐரோப்பிய - இந்திய கல்விமுறைகளை தமிழ்க் கல்வி முறைகளோடு ஒப்பீடு என்ற ஆய்வினை மேற்கொண்டு இந்த ஆய்விற்கு கலாநிதி பட்டம் பெற்றார். இதில் 1957இல் கல்வியியல் கலாநிதி பட்டம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அடிகளார் 1961 இல் மலேசியப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்திய கலைத்துறைகளின் பேராசிரியராகவும், பீடாதிபதியாகவும் நியமனம் பெற்றிருந்துள்ளார். அங்கிருந்த போதே அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சிக் கழகத்தினை ஆரம்பிக்கலானார். 1962 ஆகஸ்ட் 18 மலேசிய தேசிய கல்வி வளர்ச்சிச் சபையின் செயலாளராக இருந்த வி. செல்வநாயகம் வீட்டில் மலேசியா அமைச்சர் மாணிக்க வாசகம் தலைமையில் முதலாவது ஆலோசனைக் கூட்டம் கூட்டியுள்ளார். இதிலேயே அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சிக் கழகம் அமைக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

இதனைத் தொடர்ந்து 1964 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 7ஆம் திகதி புதுடில்லியில் விஃபவனில் நடைபெற்ற 26வது கீழைத்தேசவியலாளரின் பேரவையில் இருபதைந்து அறிஞர்கள் பேராசிரியர் தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரத்தாரின் தலைமையில் கூடி கழகத்தின் தலைவராக பிரான்சு நாட்டறிஞரான பேராசிரியர் ஜீன் பிலியோசாவை நியமித்தனர். துணைத்தலைவர்கள் பேராசிரியர் தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார், பேராசிரியர் மு.வரதராசனார், இலண்டனைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் த. ப.பொ, பேராசிரியர் எம். பி. எம்னோ, ஒல்லாந்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் எவ்.பி.யே.குய்ப்பா ஆகியோரும் இணைச் செயலாளராக பேராசிரியர் தனிநாயகம் அடிகளார், பேராசிரியர் கமில் சுவெலபில் ஆகியோரும் பொருளாளராக க. செல்வநாதனும் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். இலங்கை சார்பாக பேராசிரியர் சு. கணபதிபிள்ளையும், மலேசியா சார்பாக தனிநாயகம் அடிகளாரும் மற்றும் க.பொ.ரத்தினம், லண்டன் பேராசிரியர் றன் ஆஷர் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

கழகத்தின் தாரக மந்திரமாக யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார் அதை வணங்கஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

1வது மாநாடு 1966 மலேசியா, கோலாலம்பூர், 2வது மாநாடு 1968 தமிழ்நாடு, சென்னை, 3வது மாநாடு 1970 பிரான்ஸ், பாரிஸ், 4வது மாநாடு 1974 இலங்கை, யாழ்ப்பாணம், 5வது மாநாடு 1981 தமிழ்நாடு, மதுரை, 6வது மாநாடு 1987 மலேசியா, கோலாலம்பூர், 7வது மாநாடு 1989 மொறிசியஸ், போட்றூலிஸ், 8வது மாநாடு 1994 தமிழ்நாடு , தஞ்சாவூர், 9வது மாநாடு 2015 மலேசியா, கோலாலம்பூர் நடைபெற்றது.

இதில் முதல் மாநாட்டிலிருந்து நான்காவது மாநாடு வரை தனிநாயகம் அவர்களது பங்களிப்பு மகத்தானது.

அடிகளார் இருநூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதுடன் பண்டைத்தமிழ் இலக்கியத்தில் இலங்கை கோட்பாடும் விளக்கமும், தமிழ்த்தூது, நம் மொழி உரிமைகள், ஒன்றே குலம், தம்பிரான் வணக்கம் ஆகிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ்த்தூது என அழைக்கப்பட்ட தனிநாயகம் அடிகள் 1980 செப்டம்பர் முதலாம் திகதி ஆண்டவன் திருவடி அடைந்தார். இலண்டனில் கலாநிதி பட்டம் பெற்று இலண்டனில் தமிழ்ப் பணி செய்த தனிநாயகம்

அடிகளார் கல்வி பயின்ற யாழ் புனித பெட்ரிக் கல்லூரி

அடிகளாரின் நூற்றாண்டு நினைவான லண்டனில் அவரது பெயரில் தமிழியல் மாநாடு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டமையானது மிகவும் பொருத்தமான தொன்றேயாகும்.

முடிவாக, உலகில் தமிழாய்வு மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. தனிநாயகம் ஆரம்பித்த ஒரு தமிழ் முயற்சி, புலம்பெயர்ந்த கல்விமான்கள், ஆய்வாளர்கள் பங்கு கொண்ட ஒரு சிறந்த மாநாடாக லண்டனில் உயர் பரிமாணம் பெற்றிருந்ததை இங்கே நான் உவகையுடன் பதிவு செய்கிறேன். பெருமிதம் கொள்கிறேன். இது தொடர வேண்டும். இந்த மாநாட்டில் காணப்பட்ட குறைகளை நிவர்த்தி செய்து தனி ஒருவரின் முயற்சியாக இல்லாது லண்டனில் உள்ள தமிழறிஞர்களை இணைத்து தமிழின் பெயரில் இணைந்து சுயநல நோக்கமின்றி மேலும் பல தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் நடாத்தப்பட வேண்டும். இதற்கான பொருத்தமான சூழ்நிலை லண்டனில் காணப்படுகிறது. புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களிடம் இதற்கான செலவினை பொறுப்பேற்கக் கூடிய வலிமை காணப்படுகிறது. இந்தச் சூழலை தமிழ் பேசும் நல்லுலகம் முறையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். பரந்துபட்ட நோக்கமும் ஒற்றுமையுமே இதற்கான மூலதனமாக அமையும்.

தூத்துக்குடி ஆயர் ரோச் ஆண்டகையுடன் அடிகளார்.

இராசையா மகேஸ்வரன் கண்டி புனித சில்வெஸ்டர் கல்லூரியின் பழைய மாணவன், ஹொக்கி விளையாட்டு வீரர். அக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் நீண்ட கால உபதலைவருமாவார். பேராதனை பல்கலைக்கழக புவியியல் விசேட கௌரவப்பட்டதாரி. இவர் பேராதனை பல்கலைக்

கழக மாணவராக இருந்த போது ஹொக்கி குழு தலைவராக, விளையாட்டு சபை உறுப்பினராக, தமிழ் சங்க செயலாளராக, விவாத சங்க உபதலைவராக இருந்தவர். பன்விலை விக்ணேஸ்வரா வித்தியாலய அதிபராக, கொட்டகலை அரசினர் ஆசிரியர் கல்லூரி விளையாட்டுத்துறை விரிவுரையாளராக பின்னர் பேராதனை பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் கல்விசார் உதவி நூலகராக, சிரேஷ்ட உதவி நூலகராக, பிரதி நூலகராக தற்போது பதில் நூலகராகவும் பதவி உயர்ந்தவர். பல்கலைக்கழக கல்விசார் விரிவுரையாளர் சங்க உபதலைவராகவும் தற்போது செயலாளராகவும், குறிஞ்சிக்குமரன் கோயில் பெரும்பாண்மைக்குழு உருப்பினராகவும் அதன் செயலாளராகவும் இந்து பட்டதாரிகள் சங்க தலைவராகவும் விளங்குகின்றார். கண்டி ஹொக்கி சங்க தலைவராக, இலங்கை ஹொக்கி சங்க உபதலைவராவும் நீண்ட காலம் கடமையாற்றுவதோடு தேசிய பயிற்றுவிப்பாளர், தேசிய நடுவர் போன்ற தரத்தினை பெற்றவர். ஹொக்கி மூலம் இந்தியா, சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து, பங்களதேஷ், மலேசியா, ஹொங்கொங், பெல்ஜியம், ஜேர்மன் ஆகிய நாடுகளுக்கு தேசியகுழு முகாமையாளராக, சம்மேளன உபதலைவராக சென்றவர். சிறந்த ஆய்வாளர், ஊடகவியலாளர், விமர்சகர் நூலகத்துறையிலும், இலக்கிய துறையிலும், தனது ஆய்வு கட்டுரைகளை இந்தியா, பிரித்தானியா, மலேசியா, சுவீடன், ஆகிய நாடுகளில் சமர்ப்பித்தவர். கோவை செம்மொழி மாநாடு, மலேசியா ஒன்பதாவது உலக தமிழாராச்சி மாநாடு, லண்டன் தமிழியல் ஆய்வு மாநாடு, மலேசியா இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு, காயல் பாட்டினம் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு, மலேசியா முருக பக்தி மாநாடு, சிங்கப்பூர் நூலகவியலாளர் மாநாடு, சென்னை தமிழாராட்சி நிழுவன பண்ணாட்டு கருத்தரங்கு, இந்திய தமிழ் நாட்டு தொல்லியல்கழக 25வது வருட பண்ணாட்டு கருத்தரங்கு, பேராதனை பல்கலைக்கழக தமிழ் துறை தமிழ் ஆய்வு தேசிய கருத்தரங்கு ஆகியன இவர் ஆய்வு கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்த முக்கியமான மாநாடுகளாகும். மத்திய மாகாண சபை சாகித்ய பரிசு பெற்ற இவர் நாட்டு ப்புற பாடல்கள், அமைதி வழியும் மதுர மொழியும், மற்றும் உளவியல் அறிவும் நூலக ஆசிரியர் செல்நெறியும் பற்றி பல நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளார்.

வ.தர்மதாசன் Bcom.(Pdn) M.Phil (Pdn)
தலைவர்
முகாமைத்துவம், முகாமைத்துவ பீடம்
பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

குமரன் புத்தக இல்லம்

Subject: Travel Literature:

Chronological Documentation of Information
noolaham.org | aavanaham.org

ISBN 978-955-659-486-7

9 789556 1594867

விலை ரூப 350.00